

ประวัติผลสืบประชาสัมพันธ์โครงการโรงเรียนสีขาวที่มีต่อความรู้ ทัศนคติ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษา ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดสุพรรณบุรี

นางสาวคงพร เทียนเสน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาในสาขาศาสตร์ มหาบัณฑิต
สาขาวิชานิเทศศาสตร์ธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ.2545

ISBN 947-281-697-2

The effectiveness of public relations media for the white campus project upon the knowledge
and attitude of secondary school students : A case study of supanburi province

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

For the Degree of Master of Arts

Department of Business Communication Arts

Graduate School Dharukijpundit University

2002

ISBN : 947-281-697-2

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ปริญญา นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต

ชื่อวิทยานิพนธ์ ประสีทกิจผลสืบประชาสัมพันธ์โครงการโรงเรียนสีขาวที่มีต่อความรู้ ทัศนคติ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ศึกษาแนวทางกรณีจังหวัดสุพรรณบุรี

เสนอโดย น.ส.คงพร เทียนเสน

สาขาวิชา นิเทศศาสตรธุรกิจ

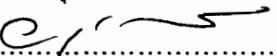
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รศ.อrunุช เลิศจรรยาภรณ์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

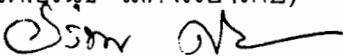
ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

.....ประธานกรรมการ

(อาจารย์อุรุน งามดี)

.....กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(รศ.อrunุช เลิศจรรยาภรณ์)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(รศ.อรทัย ศรีสันติสุข)

.....กรรมการผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย

(รศ.ดร.พนา ทองมีอาคม)

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รศ.ดร.สมพงษ์ อรพินทร์)

วันที่ 21 เดือน ๓ พ.ศ. ๒๕๖๗

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้เป็นอย่างดี ด้วยความ เมตตา กรุณาของอาจารย์ท่าน ผู้เขียนตั้งข้อขอนพระคุณไว้ ณ ที่นี่ คือ รองศาสตราจารย์ อรุณ เลิศธรรมยารักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ ผู้ที่ให้ความรู้ ความใส่ใจในการแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขรายละเอียด ทุก ๆ ขั้นตอนของ การทำงาน รวมทั้งคณาจารย์ท่านอื่น ในการสอบวิทยานิพนธ์ ได้แก่ อาจารย์ อรุณ งามดี ประธาน กรรมการ ร.ศ อรหัย ศรีสันติสุข กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ร.ศ ดร. พนา ทองมีอาคม กรรมการผู้ แทนทบทวนมหาวิทยาลัย ที่ได้เสียสละเวลาให้คำแนะนำ เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และมีคุณค่าในการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และขอบคุณบิดา มารดา ที่ให้กำลังใจตลอดระยะเวลาที่ ทำวิทยานิพนธ์ ให้สามารถสำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี ขอบคุณพี่ อารีรัตน์ สงกัดศึกษาธิการจังหวัด สุพรรณบุรี สำหรับความช่วยเหลือและคำแนะนำดีๆ

สุดท้ายนี้ขอขอบความดีทั้งมวลของผลงานวิจัยแก่บิดา มารดา ผู้มีพระคุณยิ่งตลอดจน อาจารย์ทุกท่าน ดังกล่าวข้างต้น และพี่ ๆ ที่ให้การสนับสนุนในทุกเรื่องหากมีข้อผิดพลาดใด ๆ ผู้เขียน ขออภัยรับไว้เพียงผู้เดียว

นางสาว คงพร เที่ยนเสน
22 กุมภาพันธ์ 2544

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๕
กิตติกรรมประกาศ	๖
สารบัญตาราง	๗
สารบัญภาพ	๘
 บทที่	
1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
ปัญหานำวิจัย	6
วัตถุประสงค์ในการวิจัย	6
สมมติฐานของการวิจัย	7
ขอบเขตของการวิจัย	7
นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง	8
2 ทฤษฎี แนวความคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
ทฤษฎี เกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร	10
ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับความรู้	12
ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับทัศนคติ	15
แนวความคิดเกี่ยวกับสื่อที่ใช้เพื่อการประชาสัมพันธ์	20
ทฤษฎีพัฒนาการที่เกี่ยวข้องกับเด็กวัยรุ่น	26
ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม	29
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30
3 ระเบียบวิธีวิจัย	32
การทำน盾กลุ่มประชากร	32
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	32
วิธีการสุ่มตัวอย่าง	32

	หน้า
การทดสอบเครื่องมือในการวิจัย	34
กรรมวิธีทางข้อมูล	35
การประมาณผลและการวิเคราะห์	35
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	37
ส่วนของแบบสอบถาม	37
กรอบแนวคิดสมมติฐาน	39
4 ผลการวิจัย	41
ข้อมูลทั่วไปทางประชากรศาสตร์	41
การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการโรงเรียนสืบฯ	44
ความรู้ด้านสารสนเทศ การพนัน การทะเลาะวิวาทและสื่อ	
لامก่อนการเข้าร่วมโครงการโรงเรียนสืบฯ	87
ทัศนคติเกี่ยวกับสื่อประชาสัมพันธ์โครงการโรงเรียนสืบฯ	91
ผลการทดสอบสมมติฐาน	97
5 สรุป ยกป้ายผล และข้อเสนอแนะ	111
สรุปผลการวิจัย	112
ยกป้ายผลการวิจัย	116
ข้อเสนอแนะทั่วไป	121
ข้อเสนอแนะในการวิจัย	121

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ประวัติผู้เขียน

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4 แสดงจำนวนและร้อยละของเพศนักเรียน	41
5 แสดงจำนวนและร้อยละของสังกัดนักเรียน	41
6 แสดงจำนวนและร้อยละของอาชีพของบิดามารดาของนักเรียน	42
7 แสดงจำนวนและร้อยละสถานภาพสมรสของบิดามารดา	42
8 แสดงจำนวนและร้อยละเงินที่ได้มาในเรียนของนักเรียน	43
9 แสดงจำนวนและร้อยละที่น้องร่วมบิดามารดาของนักเรียน	43
10 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์โครง การโรงเรียนสีขาวของสื่อไปส์เตอร์ ประเภทสารเผยแพร่ติด	44
11 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์โครง การโรงเรียนสีขาวของสื่อไปส์เตอร์ ประเภทการพนัน	44
12 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์โครง การโรงเรียนสีขาวของสื่อไปส์เตอร์ ประเภทการทะเลขิวภาพ	45
13 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์โครง การโรงเรียนสีขาวของสื่อไปส์เตอร์ ประเภทสื่อلامก่อน้าว	45
14 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์โครง การโรงเรียนสีขาวของสื่อแม่นพับ ประเภทสารเผยแพร่ติด	46
15 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์โครง การโรงเรียนสีขาวของสื่อแม่นพับ ประเภทการพนัน	46
16 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์โครง การโรงเรียนสีขาวของสื่อแม่นพับ ประเภทการทะเลขิวภาพ	47
17 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์โครง การโรงเรียนสีขาวของสื่อแม่นพับ ประเภทสื่อلامก่อน้าว	47
18 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์โครง การโรงเรียนสีขาวของสื่อคุ้มครอง ประเภทสารเผยแพร่ติด	48
19 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์โครง การโรงเรียนสีขาวของสื่อคุ้มครอง ประเภทการพนัน	48
20 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์โครง การโรงเรียนสีขาวของสื่อคุ้มครอง ประเภทการทะเลขิวภาพ	49

ตารางที่	หน้า
69 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์คง การโรงเรียนสีขาวของสื่อบุคคล(อาจารย์) ประเภทสื่อสารมวลชน 73	
70 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์คง การโรงเรียนสีขาวของสื่อบุคคล(วิทยากร) ประเภทสารเผยแพร่ติด 74	
71 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์คง การโรงเรียนสีขาวของสื่อบุคคล(วิทยากร) ประเภทการพนัน 74	
72 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์คง การโรงเรียนสีขาวของสื่อบุคคล(วิทยากร) ประเภทภาษาศาสตร์ 75	
73 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์คง การโรงเรียนสีขาวของสื่อบุคคล(วิทยากร) ประเภทสื่อสารมวลชน 75	
74 แสดงจำนวนและร้อยละ การเปิดรับเรื่องสารเผยแพร่ติด การพนัน ภาษาศาสตร์และสื่อสารมวลชน จากโทรศัพท์ 76	
75 แสดงจำนวนและร้อยละ การเปิดรับเรื่องสารเผยแพร่ติด การพนัน ภาษาศาสตร์และสื่อสารมวลชน จากวิทยุ 76	
76 แสดงจำนวนและร้อยละ การเปิดรับเรื่องสารเผยแพร่ติด การพนัน ภาษาศาสตร์และสื่อสารมวลชน จากหนังสือพิมพ์ 77	
77 แสดงจำนวนและร้อยละ การเปิดรับเรื่องสารเผยแพร่ติด การพนัน ภาษาศาสตร์และสื่อสารมวลชน จากนิตยสาร 77	
78 แสดงจำนวนและร้อยละ การเปิดรับเรื่องสารเผยแพร่ติด การพนัน ภาษาศาสตร์และสื่อสารมวลชน จากสื่ออื่นๆ 78	
79 แสดงจำนวนและร้อยละ ในกรุ๊ปดุษฎีในเรื่องสารเผยแพร่ติดกับพ่อแม่ 78	
80 แสดงจำนวนและร้อยละ ในกรุ๊ปดุษฎีในเรื่องสารเผยแพร่ติดกับพี่น้อง 79	
81 แสดงจำนวนและร้อยละ ในกรุ๊ปดุษฎีในเรื่องสารเผยแพร่ติดกับญาติ 79	
82 แสดงจำนวนและร้อยละ ในกรุ๊ปดุษฎีในเรื่องสารเผยแพร่ติดกับเพื่อน 80	
83 แสดงจำนวนและร้อยละในกรุ๊ปดุษฎีในเรื่องการพนันกับพ่อแม่ 80	
84 แสดงจำนวนและร้อยละในกรุ๊ปดุษฎีในเรื่องการพนันกับพี่น้อง 81	
85 แสดงจำนวนและร้อยละในกรุ๊ปดุษฎีในเรื่องการพนันกับญาติ 81	
86 แสดงจำนวนและร้อยละในกรุ๊ปดุษฎีในเรื่องการพนันกับเพื่อน 82	
87 แสดงจำนวนและร้อยละในกรุ๊ปดุษฎีในเรื่องภาษาศาสตร์และสื่อสารมวลชน 82	
88 แสดงจำนวนและร้อยละในกรุ๊ปดุษฎีในเรื่องภาษาศาสตร์และสื่อสารมวลชน 83	
89 แสดงจำนวนและร้อยละในกรุ๊ปดุษฎีในเรื่องภาษาศาสตร์และสื่อสารมวลชน 83	
90 แสดงจำนวนและร้อยละในกรุ๊ปดุษฎีในเรื่องภาษาศาสตร์และสื่อสารมวลชน 84	

ตารางที่	หน้า
91 แสดงจำนวนและร้อยละในการพูดคุยในเรื่องสื่อสารก่อนการกับพ่อแม่	84
92 แสดงจำนวนและร้อยละในการพูดคุยในเรื่องสื่อสารก่อนการกับพี่น้อง	85
93 แสดงจำนวนและร้อยละในการพูดคุยในเรื่องสื่อสารก่อนการกับญาติ	85
94 แสดงจำนวนและร้อยละในการพูดคุยในเรื่องสื่อสารก่อนการกับเพื่อน	86
95 แสดงจำนวนและร้อยละของความรู้เกี่ยวกับสารเสพย์ติด การพนัน การ ทางเล่าวิชาชีวะ และสื่อสารก่อนการ	87-88
96 แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนข้อของการวัดความรู้ในเรื่องสารเสพย์ติด การพนัน การทางเลา ชีวะ และสื่อสารก่อนการ	89
97 แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนของความรู้ในเรื่องสารเสพย์ ติด การพนัน การทางเล่าวิชาชีวะ และสื่อสารก่อนการ	90
98 แสดงจำนวนและร้อยละ และค่าเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสื่อ เชิงบวก	91
99 แสดงจำนวนและร้อยละ และค่าเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสื่อ ประเภทเสียง และสื่อประเภทภาพและเสียง	93
100 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสื่อบุคคล	95
101 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.1 โดยใช้สถิติ T - test	97
102 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.2 โดยใช้สถิติ T - test	98
103 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.3 โดยใช้สถิติ T - test	99
104 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.4 โดยใช้สถิติ One-way ANOVA	100
105 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.5 โดยใช้สถิติ One-way ANOVA	101
106 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.6 โดยใช้สถิติ One-way ANOVA	102
107 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.1 โดยใช้สถิติ T - test	103
108 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.2 โดยใช้สถิติ T - test	104
109 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.3 โดยใช้สถิติ One-way ANOVA	105
110 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.4 โดยใช้สถิติ One-way ANOVA	106
111 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.5 โดยใช้สถิติ One-way ANOVA	107
112 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.6 โดยใช้สถิติ One-way ANOVA	108
113 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 โดยใช้สถิติ Pearson Correlation	109
114 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4 โดยใช้สถิติ Pearson Correlation	110

ตารางภาพ

ภาพที่	หน้า
1 แบบจำลององค์ประกอบของทัศนคติ	17
2 กระบวนการติดต่อสื่อสาร	20
3 กรอบแนวคิดสมมติฐาน	39

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ประสิทธิผลสื่อประชาสัมพันธ์โครงการโรงเรียนสีขาวที่มีต่อความรู้ทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดสุพรรณบุรี
ชื่อนักศึกษา	นางสาวคงพร เทียนเสมอ
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. อรุณุช เลิศจารยารักษ์
สาขาวิชา	นิเทศศาสตร์ธุรกิจ
ปีการศึกษา	2544

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องประสิทธิผลของสื่อประชาสัมพันธ์โครงการโรงเรียนสีขาว ที่มีต่อความรู้ ทัศนคติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดสุพรรณบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาถึงการเปิดรับข่าวสารจากสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการโรงเรียนสีขาวของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี และเพื่อศึกษาระดับความรู้ของนักเรียนที่มีต่อโครงการโรงเรียนสีขาวเกี่ยวกับ สารเสพย์ติด การพนัน การทะเลาะวิวาท และสื่อعلامก่อน้าว และเพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์โครงการโรงเรียนสีขาว กับความรู้ ที่มีต่อสารเสพย์ติด การพนัน การทะเลาะวิวาท และสื่อعلامก่อน้าว รวมทั้งศึกษาถึงทัศนคติที่มีต่อสื่อประชาสัมพันธ์โครงการโรงเรียนสีขาวของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพแบบที่วัด มีลักษณะวัดเพียงครั้งเดียว (One – Shot Case Study) และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 400 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Method) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย เพื่อใช้อธิบายลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง การเปิดรับข่าวสารจากสื่อประชาสัมพันธ์ ความรู้ ทัศนคติ ส่วนการทดสอบสมมติฐานนั้น ใช้การหาค่าความแตกต่างแบบ t – test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way-Anova) และค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ในการวิเคราะห์

ผลการวิจัยการวิจัยพบว่ากู้มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยสังกัดกรมสามัญ และสังกัดการศึกษาเอกชนเท่ากัน ส่วนบิดามารดาประกอบอาชีพรับจ้างมากที่สุด และบิดา

มาตรฐานสถานภาพสมรรถอยู่ด้วยกัน ส่วนใหญ่เงินที่ได้มาโรงเรียนมากกว่า 500 บาทต่อเดือน และส่วนมากมีพื้นท้องร่วมบิดามารดาจำนวน 2 คน

การเปิดรับข่าวสารพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทเฉพาะกิจ ประเภทเสียงและภาพ รวมทั้งสื่อบุคคล ในเรื่องสารเสพย์ติดมากที่สุด ส่วนความถี่ในการเปิดรับสื่อประเภทเฉพาะกิจ ประเภทเสียงและภาพ และสื่อประเภทบุคคล (วิทยากร) มีการเปิดรับสื่อ 1-2 วันมากที่สุด ส่วนสื่อบุคคล (อาจารย์) มีความถี่ในการเปิดรับ 3-4 วันมากที่สุด

ในส่วนของความรู้ต่อสารเสพย์ติด สื่อلامกอนอาจารย์ การพนัน และการทะเลาะวิวาทของโครงสร้างโรงเรียนสีขาว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ ที่ถูกต้องเกี่ยวกับทั้ง 4 เรื่อง อยู่ในระดับสูงถึงปานกลาง

ในส่วนของทัศนคติ เกี่ยวกับสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการโรงเรียนสีขาว พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติในเรื่องบวกต่อสื่อประชาสัมพันธ์เฉพาะกิจ ในระดับค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.97$) มีทัศนคติต่อสื่อประชาทเสียง และประเภทภาพและเสียง ในระดับ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.90$) และมีทัศนคติต่อสื่อบุคคล ในระดับค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.12$)

โดยสรุปนักเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการโรงเรียนสีขาวในระดับที่เห็นด้วย ($\bar{x} = 4.00$)

จากการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ พบตัวแปรที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ดังนี้

1. ลักษณะทางประชากร ได้แก่ สองกัดโรงเรียน สถานภาพสมรสของบิดามารดา อาศัยอยู่บิดามารดาที่แตกต่างกันจะมีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ โครงการโรงเรียนสีขาวแตกต่างกัน
2. ลักษณะทางประชากร ได้แก่ สองกัดโรงเรียน ที่แตกต่างกัน จะมีความรู้เกี่ยวกับสารเสพย์ติด การพนัน การทะเลาะวิวาท และสื่อلامกอนอาจารย์แตกต่างกัน
3. การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการโรงเรียนสีขาว มีความสัมพันธ์กับความรู้ของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี
4. การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการโรงเรียนสีขาว มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี

Thesis Title	The Effectiveness of Public Relations Media for the White Campus Project Upon the Knowledge and Attitude of Secondary School Students: A Case Study of Suphanburi Province.
Name	Miss Kongporn Tiensame
Thesis Advisor	Associate Professor Oranutch Lersjanyarak
Department	Business Communication Arts
Academic Year	2001

Abstract

The objectives of the research on "The Effectiveness of Public Relations Media for the White Campus Project Upon the Knowledge and Attitude of Secondary school Student: A Case Study of Suphanburi Province" are four-fold. Firstly, it intends to study the exposure to information obtained from public relations media for the White Campus Project of the students in Suphanburi province. Secondly, it intends to study the students' knowledge level of the white Campus Project regarding drugs, gambling, dispute and obscene media. Thirdly, it intends to study the relationship between the exposure to public relations media for the White Campus Project and the knowledge on drugs,gambling, dispute and obscene media. Lastly, it intends to study the attitude towards public relations media for the White Campus Project of the students in Suphanburi province

This is basically a quantitative research, using a One-Shot Case Study. Questionnaires are used as tools in collecting data. The sample group consists of 400 secondary school students. They are selected by means of Purposive Sampling Method. The statistics used in analyzing the data include Percentage and Mean to describe the demographic characteristics of the sample group, their exposure to information from public relations media, including their knowledge and attitude. In testing the hypothesis, the following statistics are used: T-test, One-way Anova and Pearson's Product Moment Correlation Coefficient.

The findings of the research are as follows. The majority of the sample group consists of more female than male. Their schools are affiliated to the department of General Education and the Office of the Private Commission in equal number. Their parents' careers are in the service sector the most. As regards their parents' marital status, they live together. Most of the students get more than 500 bath a month for their pocket money and have at least 2 siblings from the same parents.

In view of their exposure to media, it is found that the sample group is exposed to special public relations media, audio-visual media as well as person-to-person medium the most, as regards drugs. The frequency of exposure to special media, audio-visual media as well as person-to-person medium (guest speaker) is 1-2 days at most. The frequency of exposure to person-to-person medium (teacher) is 3-4 days at most.

In view of their knowledge about drugs, obscene media, gambling and dispute relating to the White Campus Project, it is found that the majority of the sample group has accurate knowledge about all four subjects, at the level of high to moderate.

In view of their attitude on public relations media for the White Campus Project, it is found that the majority of the sample group has a positive attitude towards special public relations media, at the mean level of ($\bar{x} = 3.97$). Their attitude towards audio media and audio-visual media is at the mean level of ($\bar{x} = 3.90$) while their attitude towards person-to-person medium is at the mean level of ($\bar{x} = 4.12$).

In sum, the students have a positive attitude towards public relations media for the White Campus Project, at an acceptance level of ($\bar{x} = 4.00$).

In testing the hypothesis to compare the difference among the variables used in this research, it is found that the variables that demonstrate a significant difference at the level of 0.05 are as follows.

1. The different demographic characteristics, namely, school affiliation, parents' marital status And parents' career result in the difference in their exposure to public relations media for the White Campus Project.
2. The different demographic characteristics, namely, school affiliation result in the difference in terms of their knowledge about drugs, gambling, dispute and obscene media.
3. In Supanburi province, the students' exposure to public relations media for the White Campus Project relates with their knowledge.
4. In Supanburi province, the students' exposure to public relations media for the White Campus Project relates with their attitude.

บทที่ 1
บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันแนวโน้มปัญหาการติดยาเสพติดและการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในกลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ได้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และในขณะเดียวกันหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน กำลังดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยใช้กลยุทธ์ในการเผยแพร่ ข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดในหลายๆ ช่องทาง ซึ่งปัญหาสารเสพติดเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบโดยตรงทำให้เกิดอันตรายต่อร่างกายและจิตใจของผู้เสพ และผลกระทบโดยอ้อมทำให้เกิดปัญหาในครอบครัว สังคม และประเทศชาติ

สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดของกลุ่มนักเรียนในสถานศึกษา นอกจากปัญหาสารเสพติดแล้วยังพบปัญหาอย่างอื่น ๆ ตามมา ซึ่งได้แก่ ปัญหาการพนัน การทะเลา วิวาท และสื่อลามกอนาจาร ให้เริ่มเข้ามามีบทบาทในสังคมของนักเรียนในปัจจุบันเห็นได้จากปัญหาการพนัน นักเรียนจะมีการพนันขั้นต่ำในถูกคลากของการแบ่งขั้นฟุตบolls จนทำให้บางคนเสียการเรียน หมดเนื้อหมดตัวเดือดร้อนไปถึงพ่อแม่ ผู้ปกครอง และบัตรประจำตัวที่เกิดจากการเบิกบานระหว่างโรงเรียนเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น เช่น ในการทะเลากันก็จะทำลายข้าวของ ร่วมถึงการทำลายร่างกายกันกระทั้งถึงแก่ความตาย จนเป็นข่าวหน้าหนึ่ง หนังสือพิมพ์ที่ได้พูดเห็นกัน รวมถึงสื่อความก่อนناจารก็มีผลกระทบเนื่องจากการได้รับจากภายนครตัววันตกล และหนังสือความก่อนนาจารที่ผลิตออกมากลางเกลื่อนในแห่งหนังสือ ทำให้เกิดปัญหาแก่กลุ่มนักเรียนดังกล่าวตามมา

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) ได้ประมาณการไว้ในปี พ.ศ.2536 ว่ามีเยาวชนในสถานศึกษาประมาณ 71,666 คน ติดสารเสพติด และกระทรวงศึกษาธิการประมาณว่า ในปี พ.ศ.2542 อาจมีเยาวชนในสถานศึกษามีสารเสพติดประมาณกว่า 300,000 คน สถิติที่เพิ่มขึ้น รวมเรื่องของผู้ติดสารเสพติดในสถานศึกษามีสาเหตุสำคัญมาจากการอ่อนแ้อยของสถาบันครอบครัวและชุมชน ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดชีวิตของคนในสังคมเปลี่ยนไป夷านวนตกลอยู่ในสภาพครอบครัวแตกแยก ขาดความรับความอนุญาต และกรอบรวมเลี้ยงอย่างไร้สังคีชิค การจำหน่ายสารเสพติดได้ขยายวงกว้างขึ้นอย่างรวดเร็วจนยากที่จะ

ปราบปราม มีเครือข่ายการจำหน่ายเหมือนสินค้าจำหน่ายตรงสู่กลุ่มนักเรียนมากขึ้น ซึ่งเป็นอันตรายแก่นักเรียนอย่างยิ่ง

เนื่องจากการแพร่ระบาดของสารเสพติดในกลุ่มนักเรียนนั้นยังศึกษาได้ที่วิความรุนแรงอย่างน่าเป็นห่วงช่วงเวลา 5 ปีที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่า จากตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนนักเรียน มัธยศึกษาที่ใช้ยาเสพติดประเภทต่างๆ จำแนกตามภูมิภาค

ภาค	ตรวจทั้งหมด	ตรวจพบ	ร้อยละ
กรุงเทพฯ	1,270	9	0.71
ภาคกลาง	40,905	852	2.08
เหนือ	19,772	383	1.94
ตะวันออกเฉียงเหนือ	22,092	28	0.13
ใต้	34,336	103	0.30
รวม	118,375	1,375	1.16

ที่มา : สำนักพัฒนาป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สำนักงาน ปปส.

เมื่อพิจารณาการแพร่ระบาดสารเสพติดในนักเรียน นักศึกษา พบว่า นักเรียนในภาคกลางใช้สารเสพติดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.08 รองลงมาภาคเหนือ 1.94 สำหรับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ มีการใช้ร้อยละ 0.13 ตามลำดับ

และการรายงานการสำรวจของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด ร่วมกับสำนักวิจัยออกแบบโพล เมื่อปี 2542 พบว่า เยาวชนเกือบขึ้นกับยานเสพติดมากถึง 600,000 คน

**ตารางที่ 2 แสดงจำนวนนักเรียน ที่จำแนกตามระดับการศึกษา ตั้งแต่ชั้น ป.6- ปริญญาตรี
ปี 2542 ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ**

ระดับ	จำนวนนักเรียน	คิดเป็นร้อยละ
ประถมศึกษาปีที่ 6	41,041	6.2
มัธยมศึกษาตอนต้น	226,948	34.2
มัธยมศึกษาตอนปลาย	159,297	24.0
อาชีวศึกษา	172,710	26.0
อุดมศึกษา	15,688	7.2
รวม	663,290	100.0

ที่มา : สำนักพัฒนาป้องกันและแก้ไขปัญหาฯสภาพดิจิทัล สำนักงาน ปปส.

ในกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา พบร่วมกันจำนวน 663,290 คน เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 34.2 ศึกษาอยู่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รองลงมาคือระดับ อาชีวศึกษา และมัธยมศึกษาตอนปลายคิดเป็นร้อยละ 26 และร้อยละ 24 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนนักเรียน จำแนกตามสังกัดโรงเรียน ปี 2542

สังกัดโรงเรียน	จำนวนนักเรียน	คิดเป็นร้อยละ
กรมสามัญศึกษา	312,272	47.1
อาชีวศึกษา	159,672	24.0
เอกชน	83,267	12.6
สปช.	82,333	12.4
ราชภัฏ	15,727	2.40
เทศบาล	5,539	12.4
พลศึกษา	2,020	0.3
ราชมังคล	2,011	0.3
กรมศิลปากร	449	0.1
รวม	663,290	100.0

ที่มา: สำนักพัฒนาป้องกันและแก้ไขปัญหาฯสภาพดิจิทัล สำนักงาน ปปส.

จากนักเรียน/นักศึกษาที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด จำนวน 663,290 คน เมื่อพิจารณาแยกตามสังกัดพบจำนวนนักเรียน/นักศึกษา ที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในแต่ละสังกัดดังนี้ กรมสามัญศึกษา 312,272 คน (47.1) กรมอาชีวศึกษา 159,672 คน (24.0) สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ 82,333 คน (12.4) สถาบันราชภัฏ 15,727 คน (2.4) เทศบาล 5,539 คน (0.8) กรมพลศึกษา 2,020 คน (0.3) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล 2,011 คน (0.3) และ กรมศิลปากร 449 คน (0.1)

ดังนั้น เพื่อเป็นการลดปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษาระยะท่องศึกษาธิการ จึงได้ประกาศดำเนินการ โครงการ โรงเรียนสีขาว เฉลิมพระเกียรติ ปลอดยาเสพติด ทั่วประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ ได้เริ่มดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสีขาวตามนโยบายของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล) มาตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2541 โดยได้กำหนดคุณภาพและประสิทธิภาพในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติดในสถานศึกษา และได้มีสถานศึกษาจากทุกสังกัดของกระทรวงศึกษาธิการ เข้าร่วมจำนวน 18,732 แห่ง และในปี 2542 จะมีสถานศึกษาเข้าร่วม โครงการจำนวน 41,325 แห่ง โดยโครงการจะปฏิบัติการในเชิงของการประชาสัมพันธ์รณรงค์ให้เกิดความตระหนักรู้ในการร่วมกันแก้ปัญหา และป้องกัน

โดยหลักการสำคัญของ โครงการ โรงเรียนสีขาว ใช้วิธีการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนและนักศึกษา ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการอย่างเน้นยศ เสริมกระบวนการ มีเป้าหมายมุ่ง 3 ปลอด คือ

1. ให้สถานศึกษาปลอดสารเสพติด
2. ปลอดสื่อلامกอนาจาร
3. ปลอดการพนันและการทางเดลาเววาท

จากพื้นฐานในการมองเด็กและเยาวชนกับปรัชญาเดนมอนผ้าขาว ที่ยังไม่แปดเปื้อนสิ่งสกปรกใดๆ กระทรวงศึกษาธิการจึงมีแนวคิดในการสร้างโรงเรียนให้บริสุทธิ์ และปลอดภัย หมื่นสีขาว

โดยการส่งผ่านข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับยาเสพติด การพนัน การทางเดลาเววาท และสื่อ Lamkonaajar ให้เยาวชนในสถานศึกษาได้รับทราบและนำไปเป็นความรู้ในการปฏิเสธ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ คือการส่งผ่านสื่อชนิดต่าง ๆ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเสียงและสื่อภาพและเสียง รวมทั้ง วิทยากร เพื่อประชาสัมพันธ์ป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวมีความต้องการจริงกิจกรรม รณรงค์ป้องกันปัญหาสารเสพติด และอนามัยในสถานศึกษา เกิดขึ้นในรูปของกิจกรรมต่าง ๆ ผสมผสานกัน เช่น จัดนิทรรศการ การบรรยายให้ความรู้ เพื่อให้เกิดการประชาสัมพันธ์ที่ต่อเนื่อง

ชี้แจงการณรงค์โครงการ โรงเรียนสีขาวถือเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างให้เกิดกระแสการต่อต้านยาเสพติด อย่างมุข และสื่อلامก่อนอาจาร เพื่อให้เยาวชนไทย ทราบถึงปัญหาเหล่านี้ การประชาสัมพันธ์จึงเป็นส่วนหนึ่งที่เข้ามามีบทบาทในการสนับสนุน โครงการโรงเรียนสีขาวให้บรรลุวัตถุประสงค์ รวมทั้งเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง ดังนั้นสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ จึงมีความสำคัญยิ่งในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของโครงการโรงเรียนสีขาว เพื่อให้เด็กและเยาวชนไทยมีการพัฒนาการดำเนินชีวิตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและไปในทิศทางที่ถูกต้อง

โดยมุ่งป้องกันและแก้ไขปัญหาร่วมถึงการให้การคุ้มครองฯ ให้จากสังคมทุกรูปแบบ ทั้งในส่วนของปลดตราเสพติด สื่อلامก่อนอาจาร การพนันและการทะเลวิวาท เพื่อเตรียมเยาวชนให้เป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ ต่อการพัฒนาประเทศต่อไป ดังนั้นจึงควรจะมีการประชาสัมพันธ์ เพื่อเป็นการนุ่งในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดและอยาขมุขในสถานศึกษาและรณรงค์ให้เยาวชนในสถานศึกษามีส่วนร่วมในการสร้างกระแสต่อต้านยาเสพติดอย่างเร็วด่วน

ในการศึกษารั้งนี้ มุ่งศึกษาถึงประสิทธิผลสื่อประชาสัมพันธ์ “โครงการ โรงเรียน สีขาว” ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในช่วงหัวคสุพรรณบุรี เพื่อเป็นการสำรวจความรู้และทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาต่อเรื่องสารเสพติด รวมทั้งความรู้ ความเข้าใจในเรื่องสารเสพติด สื่อلامก่อนอาจาร และการพนันขันต่อ ตลอดจนการทะเลวิวาท จากสื่อประชาสัมพันธ์ที่ทางโรงเรียนสีขาวได้มีการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนเท่านั้น

ปัญหานำการวิจัย

1. นักเรียนในสังกัดกรมสามัญและนักเรียนในสังกัดการศึกษาเอกชนมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อประชาสัมพันธ์ ของโครงการ โรงเรียนสีขาวมากน้อยเพียงใด
2. นักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรีมีความรู้เกี่ยวกับสารเผยแพร่ติด สื่อความกันอาจารย์ การพนัน และการทะเลาะวิวาท ของโครงการ โรงเรียนสีขาวมากน้อยเพียงใด
3. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการ โรงเรียนสีขาวมีความสัมพันธ์กับความรู้ ที่มีต่อสารเผยแพร่ติด สื่อความกันอาจารย์ การพนัน และการทะเลาะวิวาท ของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรีหรือไม่
4. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการ โรงเรียนสีขาวมีความสัมพันธ์กับทัศนคติ ที่มีต่อสารเผยแพร่ติด สื่อความกันอาจารย์ การพนัน และการทะเลาะวิวาท ของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรีหรือไม่

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงการเปิดรับข่าวสารจากสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการ โรงเรียนสีขาวของนักเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และนักเรียนสังกัดการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสุพรรณบุรี
2. เพื่อศึกษาระดับความรู้ของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรีที่มีต่อโครงการ โรงเรียนสีขาวเกี่ยวกับเรื่อง สารเผยแพร่ติด สื่อความกันอาจารย์ การพนัน และการทะเลาะวิวาท
3. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารจากสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการ โรงเรียนสีขาว กับความรู้ ที่มีต่อสารเผยแพร่ติด สื่อความกันอาจารย์ การพนัน และการทะเลาะวิวาท ของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี
4. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารจากสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการ โรงเรียนสีขาว กับ ทัศนคติ ที่มีต่อสารเผยแพร่ติด สื่อความกันอาจารย์ การพนัน และการทะเลาะวิวาท ของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี

สมมติฐานของการวิจัย

1. ลักษณะทางประชาร์ททำให้มีการเปิดรับข่าวสารสื่อประชาสัมพันธ์ของโรงเรียนสีขาวแตกต่างกัน
2. ลักษณะทางประชาร์ทที่แตกต่างกัน ทำให้มีความรู้เกี่ยวกับสารเผยแพร่ติด สื่อตามก่อนajar การพนัน และการทะเลวิวาทแตกต่างกัน
3. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการโรงเรียนสีขาวมีความสัมพันธ์กับความรู้ของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี
4. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการโรงเรียนสีขาวมีความสัมพันธ์กับทัศนคติ ของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะมุ่งศึกษาเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ของโรงเรียนที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งจังหวัดสุพรรณบุรี เป็น 1 ใน 10 จังหวัดที่มีพื้นที่อันตรายในการแพร่ระบาดยาเสพติดมากที่สุด เพราะจากฐานข้อมูลปัญหายาเสพติดในโรงเรียนในช่วงปี 2542 ที่ผ่านมาสำนักงานป.ป.ส. สำนักนายกรัฐมนตรีได้ประเมินสถานภาพปัญหายาเสพติดในโรงเรียนโดยมีจังหวัดดังต่อไปนี้ ที่ควรให้ความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ประมาณ 10 จังหวัด ได้แก่

- ขอนแก่น
- ชัยภูมิ
- *- สุพรรณบุรี
- เชียงใหม่
- เพชรบุรี
- ลำปาง
- สนมทบราการ
- พิษณุโลก
- พะเยา
- พิจิตร

ซึ่งเป็น 10 จังหวัดที่มีสถานการณ์ การแพร่ระบาดยาเสพติดที่ควรได้รับการป้องกันและแก้ไขอย่างเร่งด่วนและรวดเร็วที่สุด ซึ่งจะทำการเดินทางโรงเรียนโดยเฉพาะโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนสีขาว ประจำปี 2542 โดยจะศึกษาเฉพาะสื่อประชาสัมพันธ์โครงการโรงเรียน สีขาวที่มีการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนเท่านั้น ซึ่งไม่รวมถึงสื่อภายนอกโรงเรียน

นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

1. ประสิทธิผล หมายถึง ผลของการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานที่นำมาแล้ว โดยผู้รับสารได้ทราบเรื่องราว และเกิดความรู้ ตลอดจนทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับโครงการโรงเรียนสีขาว ซึ่งวัดจากสื่อประชาสัมพันธ์ที่เผยแพร่ในโรงเรียน
2. สื่อประชาสัมพันธ์ หมายถึง สื่อที่ใช้ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของโครงการโรงเรียนสีขาว ไปยังนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อให้ได้รับความรู้และเกิดทัศนคติที่ดีต่อโครงการ ที่มุ่งแก้ไขในเรื่องของสารเสพติด สื่อสามารถงาน การพนันและการทะเลาะวิวาท สื่อที่ใช้ได้แก่ แผ่นพับ โปสเตอร์ VDO เทป สติ๊กเกอร์ เจ้าน้ำที่ปปส. อาจารย์ของแต่ละโรงเรียน
3. สื่อประชาสัมพันธ์ต่อต้านสารเสพติด หมายถึง สื่อที่ให้ข้อมูลถึงไทยและพิษภัยยาเสพติด รวมถึงการปฏิบัติดนในโรงเรียน เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหายาเสพติด
4. สื่อประชาสัมพันธ์ต่อต้านสื่อโฆษณาจาร หมายถึง สื่อที่ชี้ให้เห็นไทยของ การหมกหมุน ในเรื่องของสื่อโฆษณาจาร ได้แก่นั่งโน๊ตและหนังสือโน๊ต และชี้ให้เห็นถึงปัญหาในสังคมที่เกิดขึ้น
5. สื่อประชาสัมพันธ์ต่อต้านการพนัน หมายถึง สื่อที่ชี้ให้เห็นถึงไทยในการติดอบายมุขและวิธีการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
6. สื่อประชาสัมพันธ์ต่อต้านการทะเลาะวิวาท หมายถึง สื่อที่ช่วยให้ความรู้ความเข้าใจถึงอันตรายในการทะเลาะวิวาท รวมทั้งการอบรมทางค้านจิตใจและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของวัยรุ่นในการแสดงออกในทางที่ถูกที่ควร
7. การปิดรับข่าวสารต่อโครงการโรงเรียนสีขาว ในเรื่องของสารเสพติด สื่อความก่อนhaar การพนันและการทะเลาะวิวาท หมายถึง ความบ่อขรึ้งในการที่ได้เห็น ได้ยิน สื่อเหล่านั้น ในเรื่องของการต่อต้านสารเสพติด สื่อความก่อนhaar การพนันและการทะเลาะวิวาทของโครงการโรงเรียนสีขาว ด้านบ่อขรึ้ง คือ ทุกวัน/สัปดาห์ ปานกลาง 3 วัน/สัปดาห์ น้อย 1 วัน/สัปดาห์

8. ความรู้เกี่ยวกับโครงการโรงเรียนสีขาว หมายถึง ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องของสารเสพย์คิด สื่อلامก่อนอาจาร การพนันและการทะเลวิวาท ของโครงการโรงเรียน สีขาว

9. ทัศนคติเกี่ยวกับโครงการโรงเรียนสีขาว หมายถึง ความเชื่อและความคิดสนับสนุนต่อการป้องกันและแก้ไขในเรื่องของสารเสพย์คิด สื่อلامก่อนอาจาร การพนันและการทะเลวิวาท ของโครงการโรงเรียน สีขาว

10. โครงการโรงเรียนสีขาว หมายถึง โครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการรณรงค์ป้องกัน และการแก้ไขในเรื่องของสารเสพย์คิด สื่อلامก่อนอาจาร การพนันและการทะเลวิวาท ในสถานศึกษาทุกสังกัดของกระทรวงศึกษาธิการ

11. กรมสามัญศึกษา หมายถึง โรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ที่อยู่ในความควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการ

12. การศึกษาเอกชน หมายถึง โรงเรียนที่อยู่ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน หรือโรงเรียนรายวูร รวมทั้งอยู่ในความควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการ

13. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของกรมสามัญศึกษาและการศึกษาเอกชน ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรี และได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการโรงเรียนสีขาว โดยผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนเท่านั้น

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่สังกัดกรมสามัญศึกษาและนักเรียนสังกัดการศึกษาเอกชนในจังหวัดสุพรรณบุรี ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการโรงเรียนสีขาว

2. ทำให้ทราบถึงสื่อประชาสัมพันธ์ที่นักเรียนพอใจและมีทัศนคติที่ดีต่อโครงการโรงเรียนสีขาว

3. ทำให้ทราบถึงความรู้ความเข้าใจในเรื่องของสารเสพย์คิด สื่อلامก่อนอาจาร การพนันและการทะเลวิวาท ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี

4. ข้อมูลที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้จะนำมาเป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายและการวางแผนการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการโรงเรียนสีขาว กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 2

ทฤษฎี แนวความคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลของสื่อประชาสัมพันธ์โครงการโรงเรียนสีขาวที่มีต่อความรู้ ทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดสุพรรณบุรี” ผู้วิจัยได้นำแนวความคิดและทฤษฎี ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการดำเนินวิจัย ประกอบด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีการเปิดรับข่าวสาร
2. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความรู้
3. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ
4. แนวคิดเกี่ยวกับสื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์
5. ทฤษฎีพัฒนาการที่เกี่ยวข้องกับเด็กวัยรุ่น
6. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร

ข่าวสารเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวันของมนุษย์ มนุษย์ เป็นสัตว์สังคมที่ต้องอาศัยการเปลี่ยนแปลงข่าวสารความรู้และประสบการณ์ซึ่งกันและกันข่าวสาร จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ใช้ประกอบการตัดสินใจของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมนุษย์เกิดความไม่แน่ใจในเรื่องหนึ่งมากเท่าใด ความต้องการข่าวสารก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น (ุตติชัย จำนวนค 2523 : 3)

คอลิน เชอร์ (1978 : 17) กล่าวว่า การสื่อสารของมนุษย์ กระทำเพื่อแบ่งบันข่าวสาร (AN ACT OF SHARING) กันนั่นเอง และการแบ่งปันข่าวสารระหว่างกันนี้จะก่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน ซึ่งจะนำไปสู่การตัดสินใจและกระทำการที่ประสานสอดคล้องกัน

ชาร์ลส์ ออตติน (1973 : 208) กล่าวว่า บุคคลที่เปิดรับข่าวสารมาก “ย่อม” มีญาติร่วม ใกล้มีความรู้ความเข้าใจในสภาพแวดล้อมและเป็นคนทันสมัยทันเหตุการณ์กว่าบุคคลที่ได้รับข่าวสารน้อย

โจเซฟ ที แคลปเปอร์ (1969 : 49) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการเลือกรับสารของมนุษย์ว่า กระบวนการในการเลือกรับข่าวสาร (SELECTIVE PROCESS) ซึ่งในฐานะของผู้ส่งสาร ผู้ส่งสารจำเป็นต้องเข้าใจถึงกระบวนการเลือกสารของมนุษย์ ในการเลือกรับข่าวสารตามความรู้ สึกและความต้องการในการสื่อสาร ซึ่งมีขั้นตอนดังๆ ดังนี้

1. การเลือกเปิดรับ (SELECTIVE EXPOSURE) กล่าวคือ บุคคลจะเลือกเปิดรับสื่อ และข่าวสารจากแหล่งสารต่างๆ ตามความสนใจและความต้องการเพื่อนำมาใช้แก่ปัญหา หรือสนองความต้องการของตน

2. การเลือกให้ความสนใจ (SELECTIVE ATTENTION) นอกจากบุคคล จะเลือกเปิดรับสารแล้วบุคคลยังเลือกให้ความสนใจเฉพาะข่าวสารที่สอดคล้องกับทัศนคติ และความเชื่อ ดังเดิมของบุคคลนั้นๆ และหลีกเลี่ยงที่จะให้ความสนใจกับข่าวสารที่ขัดแย้งกับทัศนคติและความเชื่อเดิมของตนด้วยเพราการได้รับข่าวสารที่ไม่สอดคล้องกับความรู้สึกของเขางานทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกไม่พึงพอใจ

3. การเลือกรับรู้และตีความหมาย (SELECTIVE PERCEPTION AND SELECTIVE INTERPRETATION) หลังจากเลือกเปิดรับสื่อ เลือกสารตามความเหมาะสมและความต้องการของตนเองแล้ว ในขั้นต่อไปคือ บุคคลจะเลือกรับรู้ หรือเลือกตีความข่าวสารที่ได้รับไปในทิศทางที่สอดคล้องกับทัศนคติ และประสบการณ์ที่มีอยู่ก่อนในกรณีที่ข่าวสารที่ได้รับมาใหม่มีความขัดแย้ง กับทัศนคติ และความเชื่อเดิมบุคคลนักจะบิดเบือนข่าวสารนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับทัศนคติ และความเชื่อของตน

4. การเลือกจดจำ (SELECTIVE RETENTION) หลังจากที่บุคคลเลือกรับ เลือกให้ความสนใจและเลือกตีความข่าวสารไปทางที่สอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อของตนแล้ว บุคคลยังเลือกจดจำเนื้อหาสาระของสารในส่วนที่ต้องการจำเข้าไปเก็บไว้เป็นประสบการณ์เพื่อที่จะนำไปใช้ในโอกาสต่อไปและพยายามลืมข่าวสารในส่วนที่ต้องการจะลืมหรือข่าวสารที่ไม่ตรงกับความสนใจของตนลงอีกด้วย

วิลเบอร์ ชาร์มน์ (1973) ให้ความเห็นว่าข่าวสารที่เข้าถึงความสนใจของ ผู้รับสาร ได้มาก จะมีแนวโน้มทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น

นอกจากการเลือกเปิดรับข่าวสารของผู้รับสารจะแตกต่างกันแล้ว ปัจจัยอื่นๆ อาทิปัจจัยทางด้านจิตวิทยา และสังคมก็มีผลต่อการเลือกรับสารเข่นกัน เชอเฟอร์ ได้กล่าวถึงทฤษฎีในเรื่องนี้ 2 ทฤษฎี (อ้างใน พิระ จิ โสภ 2529 : 645) คือ

1. ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences Theory) เป็นทฤษฎีที่ชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างด้านจิตวิทยาของผู้รับสาร เช่น ทัศนคติ ค่านิยม และความเชื่อ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้ความสนใจในการเปิดรับข่าวสาร หรือการศึกษาความหมายข่าวสารแตกต่างกัน

2. ทฤษฎีกลุ่มสังคม (Social Categories Theory) กล่าวถึง ลักษณะทางสังคมที่คล้ายคลึงกันของผู้รับสาร เช่น ระดับการศึกษารายได้ อายุ เพศ อาชีพ ภูมิลำเนา มีผลทำให้การเปิดรับสารและความชอบในสื่อคล้ายคลึงกัน

ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับความรู้

: แนวความคิดเกี่ยวกับความรู้

คาร์เตอร์ วี ถูด (1973 : 325) ให้ความหมายของ “ความรู้” ไว้ว่าความรู้เป็นข้อเท็จจริง (FACT) ความจริง (TRUTH) กฎหมายและข้อมูลต่างๆ ที่มนุษย์ได้รับและรวมรวมไว้จากมวลประสบการณ์ต่างๆ

เบนจามิน เอสบลูน (1971 : 271) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่าเป็นสิ่งที่เกี่ยวกับการระลึกถึงเฉพาะเรื่องหรือที่ๆ ไป ระลึกถึงวิธีกระบวนการหรือสถานการณ์ต่างๆ โดยเน้นความจำ และยังได้พูดถึงความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ที่เกิดจากการเรียนรู้มีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ความรู้ (Knowledge) ทำให้ทราบถึงความสามารถในการจำ และการระลึกถึงเหตุการณ์ หรือ ประสบการณ์ที่เคยพบมาแล้ว แบ่งออกเป็น

- ก. ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาโดยเฉพาะความรู้เกี่ยวกับวิธีและการคำนวณ
- ข. ความรู้เกี่ยวกับวิธีและการคำนวณการที่เกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใด
- ค. ความรู้เกี่ยวกับการรวมแนวความคิด และโครงสร้าง

2. ความเข้าใจ (Comprehension) ทำให้ทราบถึงความสามารถในการใช้สติปัญญา และทักษะเบื้องต้น แบ่งออกเป็น

- ก. การแปลความคือ แปลความหมายแบบหนึ่งไปสู่อีกแบบหนึ่งโดยรักษาความหมายได้ถูกต้อง
- ข. การศึกษา คือ การขยายเนื้อหาเดิมด้วยการสร้างขึ้นด้วยรูปแบบใหม่

กรอบบาก (อ้างใน นฤมล โรหิตจันทร์, 2534 :30-31) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่าการเรียนรู้ เป็นการเปลี่ยนแปลงทางพุทธิกรรมที่ได้รับผลมาจากการประสบการณ์ซึ่งองค์ประกอบของการเรียนรู้นี้ดังนี้

1. ความสามารถทางสติปัญญาในการเรียนรู้ได ๆ ก็ตามถ้าผู้เรียนขาดความสามารถทางสติปัญญาอยู่ก่อนทำให้เกิดการเรียนรู้ครั้งนั้น ๆ ไม่ได้ผลหรือเรียนรู้ไม่ได้เลย การเรียนรู้สิ่งใดก็ตามจำต้องคำนึงถึงความสามารถทางค้านสติปัญญาของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถของเด็กที่อายุแรกเกิด จนถึงอายุ 18 ปี จะเป็นช่วงที่มีการพัฒนาทางค้านระดับสติปัญญาอย่างรวดเร็ว เด็กแต่ละคนจะมีพัฒนาการทางสติปัญญาแตกต่างกัน ดังนั้น ทำให้การเรียนรู้ของบุคคลที่มีระดับสติปัญญาแตกต่างกัน จะมีการเรียนรู้ที่แตกต่างกันออกไป

2. แรงจูงใจ แรงจูงใจของแต่ละคน จะมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป เมื่อแต่ละบุคคลมีแรงจูงใจแตกต่างกันออกไปจะทำให้ความจำ แรงขับ ความต้องการ เป้าหมาย หรือแรงกระตุ้นของแต่ละบุคคลนั้น มีการรับรู้ที่แตกต่างกันออกไป

แรงจูงใจในการเรียนรู้ อาจเกิดได้ด้วยสาเหตุ 2 ประการ คือ

ก. แรงจูงใจเนื่องมาจากตัวผู้เรียน ลักษณะแรงจูงใจประเภทนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติ ความต้องการ ลักษณะนิสัยของบุคคลนั้นเอง

ข. แรงจูงใจอันเป็นผลเนื่องมาจากการณ์ต่าง ๆ ที่มาบังคับให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เช่น การได้รับการเสริมแรงสถานการณ์ที่น่าสนใจ ลิ่งเหล่านี้จะช่วยให้เกิดแรงจูงใจได้ง่าย

3. การจำและการลืม การจำจะมีส่วนช่วยให้การเรียนรู้ประสบผลสำเร็จได้รวดเร็ว ขึ้น ส่วนการลืมจะเป็นอุปสรรคที่ทำให้เกิดความลืมเลือน หรือทำให้การเรียนรู้ไม่เกิดขึ้น ลักษณะการจำเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนได้มีการเรียนรู้ และมีการรับรู้เข้าไปสะสมในสมอง บางครั้งอาจจะมีความรู้สึกทางอารมณ์เข้ามาผสมกลায়เป็นความประทับใจ ซึ่งความประทับใจนี้มีผลต่อความจำทั้งสิ้น

4. ความสนใจ ความสนใจจะมีส่วนทำให้ผู้เรียนรู้ได้เร็วขึ้นถ้าผู้เรียน ไม่มีความสนใจแล้วจะทำให้ขาดความตั้งใจ และทำให้การเรียนรู้นั้น ๆ ไม่มีประสิทธิภาพ

นักสังคมศาสตร์หลายท่านได้แนะนำถึงหลักการเรียนรู้ทางประการ ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับทำการศึกษา กล่าวคือ

1. บุคคลจะมีความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ดังนั้นในการศึกษาเรื่องราวใด ๆ ก็ตาม จำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงลักษณะของกลุ่มเป้าหมายเป็นด้านว่าคนหนุ่มสาวจะเรียนรู้ได้เร็ว และง่ายกว่าคนแก่ คนฉลาดเข้าใจกว่าสารที่รับซ้อนได้ง่ายกว่าคนไม่เป็นด้าน

2. การเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับการตอบสนองทางอารมณ์ โดยทั่วไปแล้วการสร้างเรื่องจะให้ ประสีทิพภาพในการเรียนรู้มากกว่าทำไทย แต่บางครั้งการทำไทยก็จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี เช่นเดียวกัน ถ้ามีการกระตุ้นให้เกิดการตอบสนองทางอารมณ์รุนแรง เนื่องจากคนเรามักจะเรียนรู้ภาษาหลังจากได้รับความเจ็บปวดเสมอ

3. การแสดงให้เห็นว่า ควรทำอย่างไรดีกว่าการบอกเสียง ๆ เพราะการแสดงวิธีการให้ผู้รับได้เห็นว่าควรทำอย่างไร เป็นวิธีที่ดีที่สุดในการให้การเรียนรู้ในเรื่องที่ซับซ้อน

4. ทัศนคติที่ผู้รับสารมีต่อผู้ส่งสาร จะมีผลต่อทัศนคติที่มีต่อสารนั้นด้วย

5. ความจำความสัมพันธ์กับความใหม่สด เรานักจะจำและมีการตอบสนองต่อข่าวสารที่ได้รับสด ๆ และการให้ข่าวสารช้า ๆ กันจะก่อให้เกิดการจดจำ และเก็บสารนั้นไว้

6. การมีส่วนร่วมทำให้เกิดการเรียนรู้ คนเราจะได้ดีขึ้นเมื่อได้มีการทดลองทำ

7. การนำเสนอคัววิธีที่แปลกใหม่ที่เป็นการกระตุ้น ให้เกิดการตอบสนองทางอารมณ์สูงจะก่อให้เกิดประสีทิพภาพในการเรียนรู้มากกว่าการนำเสนอคัววิธีธรรมชาติ

ชาว แพรรัตถุล (2526 : 201) กล่าวว่า ความรู้ คือ การแสดงออกของสมรรถภาพสมอง ด้านความจำโดยใช้วิธีให้ระลึกออกมานเป็นหลัก

เมียรศรี วิวัฒน์สิริ (2527 : 19-20) กล่าวว่า การเรียนรู้ในผู้ใหญ่นั้นเกิดจากประสบการณ์ 3 ประการ คือ

1. การเรียนรู้ที่เกิดจากสภาพการณ์ธรรมชาติ (NATURAL SETTING) คือ เรียนรู้จากสภาพธรรมชาติที่อยู่ใกล้ตัว

2. การเรียนรู้จากสภาพการณ์ทางสังคม (SOCIETY SETTING) มีอยู่ทั่วไปในชีวิตประจำวัน เช่น การเรียนรู้จากการอ่านหนังสือพินพ์ ดูโทรทัศน์ เป็นต้น

3. การเรียนรู้จากสภาพการณ์ของการจัดการเรียนการสอน (FORMAL INSTITUTIONAL SETTING) คือ มีผู้แทนจากสถานบัน จัดดำเนินการเรียนรู้อย่างมีมุ่งหมายและต่อเนื่อง

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 16) ได้ให้ความหมายว่าความรู้เป็นพฤติกรรมขั้นต้น ซึ่งผู้เรียนเพียงแค่จำได้ อาจจะโดยการนึกได้หรือโดยการมองเห็นหรือได้ยิน จำได้ ความรู้ในขั้นนี้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ ความหมายข้อเท็จจริง ทฤษฎี กฎ โครงสร้างและวิธีการแก้ปัญหา เป็นต้น

ดังนั้นกล่าวโดยสรุป ความรู้ หมายถึง ข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ เหตุการณ์หรือบุคคลซึ่งได้จากการสังเกต ประสบการณ์ รายงาน หรือเอกสาร

ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

คำว่า “ทัศนคติ” มาจากภาษาอังกฤษ “ATTITUDE” ซึ่งมีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า “APTUS” แปลว่า ความโน้มเอียงหรือเหนاءสม ซึ่งมีผู้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับทัศนคติไว้หลายท่านดังนี้

แอล แอล เทอร์สโตน (1969 : 2) ได้กล่าวว่าทัศนคติเป็นผลรวมทั้งหมดของมนุษย์เกี่ยวกับความรู้สึกอคติ ความคิด ความกลัวต่อบางสิ่งบางอย่าง การแสดงออกทางการพูดเป็นความคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ ทัศนคติเป็นระดับของความมากน้อยของความรู้สึกในด้านบวก และลบ ที่มีต่อสิ่งหนึ่งซึ่งอาจเป็นได้หลายอย่าง เป็นต้นว่า สิ่งของ บุคคล บทความ องค์การ ความคิด ฯลฯ ความรู้สึกเหล่านี้ ผู้รู้สึกสามารถบอกรความแตกต่างเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

กอร์don ดันบลิว ออส磅ร์ต (1935 : 810) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง สภาพะของความพร้อมทางด้านจิต ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้จะเป็นแรงที่กำหนดทิศทางของปฏิกริยาของบุคคลที่จะมีต่อบุคคล สิ่งของหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องแล้ว ทัศนคติ คือ ความรู้สึก ความคิดเห็น ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งมีอิทธิพลต่อการ ปฏิบัติงานของบุคคล

เกร็ก แอนด์ ครัฟฟิลด์ (2527 : 8) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นผลรวมของกระบวนการที่ส่งให้เกิดผลลัพธ์ใน ารมณ์ การรับรู้และกระบวนการเรียนรู้ การเข้าใจเกี่ยวกับประสบการณ์ส่วนตัวของบุคคล

อุชา จันทร์เมอม (2524) ให้คำนิยามว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึก หรือท่าทีของบุคคล ที่มีต่อบุคคล วัตถุสิ่งของ หรือสถานการณ์ต่างๆ ความรู้สึกหรือท่าทีนี้จะเป็นไปในทำนองที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

ชาญชัย รามโภนุก (2522 : 36) ให้ความหมายของทัศนคติว่า เป็นความรู้สึกทางอารมณ์ ว่าชอบหรือไม่ชอบ และมีแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งนั้นซึ่งอาจจะเป็นไปได้ทั้งในทางสนับสนุนหรือต่อต้าน ทั้งนี้แล้วแต่ความรู้สึกทางอารมณ์ที่เกิดขึ้น

อุทัย หิรัญโต (2529 : 45) กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึกหรือความเห็นทางบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นไปในรูปแบบของการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ทัศนคติของบุคคลนิ่มได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และจะต้องใช้เวลาในการสะสมเป็นเวลานาน โดยที่บุคคลนั้น ได้มีประสบการณ์ด้วยตนเอง และต้องเป็นประสบการณ์ด้วยตนเองและต้องเป็นประสบการณ์ที่ประทับใจอย่างรุนแรง หรือเป็นประสบการณ์ที่เกิดขึ้นบ่อยๆ จนเกิดความรู้สึกฝังใจที่จะชอบหรือไม่ชอบรับ ขณะนั้นเมื่อผู้ใดสัมผัสกับสิ่งที่เขาชอบก็จะแสดงปฏิกิริยาเช่นชอบหรือพอกใจแต่ถ้าไม่ชอบก็จะเป็นการโดยชอบหรือไม่พอใจ

กล่าวโดยสรุป ทัศนคติ หมายถึง ผลกระทบของสภาพทางจิตเกี่ยวกับความรู้สึก ความเห็นของบุคคล ซึ่งเกิดขึ้นจากประสบการณ์เพื่อตอบสนองสิ่งเร้าการที่จะทราบทัศนคติของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะต้องใช้วิธีแปลความหมายของความคิดหรือการแสดงออกของบุคคลนั้นๆ

องค์ประกอบของทัศนคติ

ทัศนคติประกอบด้วย (TRIANDIS : 3)

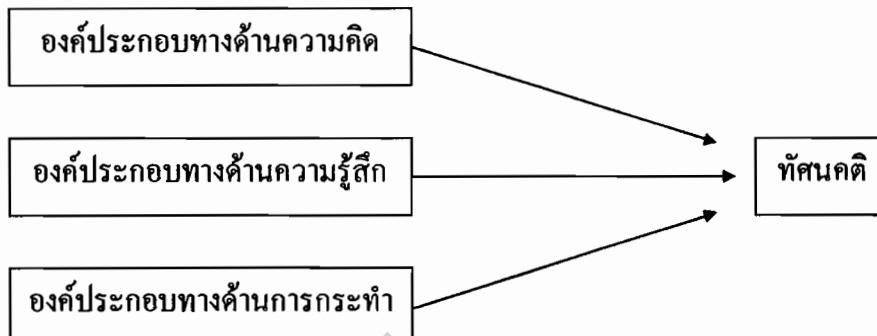
1. องค์ประกอบทางด้านความคิด (COGNITIVE) หมายถึง ความรู้ความเข้าใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น รู้ว่าการศึกษาเล่าเรียนทำให้มีความรู้และเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพในภายภาคหน้า

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (AFFECTIVE) เป็นองค์ประกอบที่ต่อเนื่องจากองค์ประกอบที่ 1 คือเมื่อมีความรู้แล้วก็เกิดความรู้สึกต่อสิ่งนั้น เช่น การเห็นประโยชน์และคุณค่าของการศึกษาเล่าเรียน แสดงว่า มีความรู้สึกทางด้านบวกต่อการเรียน ก็จะเกิดความรู้สึกพอใจและสนใจที่จะเรียน

3. องค์ประกอบทางด้านการกระทำ (PSYCHOMOTOR) เมื่อเกิด 2 องค์ประกอบแรก เช่น รับรู้และเข้าใจว่าการศึกษาเล่าเรียนเป็นสิ่งที่มีประโยชน์เกิดความรู้สึกพอใจสนใจที่จะเรียน แล้วก็ทำให้เกิดความพร้อมทางการกระทำ เช่น มาเรียนสม่ำเสมอตั้งใจฟังเวลาครุสอน มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน และหมั่นศึกษาด้วยเพิ่มเติม

ภาพที่ 1

แบบจำลองแสดงองค์ประกอบของทัศนคติ

ลักษณะสำคัญของทัศนคติ

1. ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ของแต่ละคนมิใช่เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด
2. ทัศนคติเป็นสภาพทางจิตใจที่มีอิทธิพลต่อการคิดและการกระทำการของบุคคลเป็นอันมาก
3. ทัศนคติเป็นสภาพจิตใจที่มีความถาวรสอดคล้องกับบุคคลแต่ละบุคคล ต่างกี่ได้รับประสบการณ์และผ่านการเรียนรู้มาก อย่างไรก็ตามทัศนคติก็อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ อันเนื่องจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมต่างๆ

ประเภทของทัศนคติ

ทัศนคติอาจแบ่งออกกว้างๆ ได้เป็น 2 ประเภทคือ

1. ทัศนคติทั่วไป (GENERAL ATTITUDE) ได้แก่ สภาพจิตใจอันกว้างขวาง ซึ่งเป็นแนวคิดประจำตัวของบุคคลนั้นเป็นพฤติกรรมบุคคลกิจภาพอย่างกว้างๆ เช่น การมองโลกในแง่ดี การคร่ำในระเบียบประเพณี เป็นต้น
2. ทัศนคติเฉพาะอย่าง (SPECIFIC ATTITUDE) ได้แก่ สภาพทางจิตใจที่บุคคลมิต่อวัตถุสิ่งของ บุคคลอื่น สถานการณ์ และสิ่งอื่นๆ เป็นอย่างๆ ไป ทัศนคติในวงแคบเช่นนี้มักแสดง

ออกในลักษณะที่ว่าชอบหรือไม่ชอบ ถ้าชอบหรือเห็นว่าดีก็เรียกว่ามีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้นหรือบุคคลนั้น ถ้าไม่ชอบหรือเห็นว่าไม่ดี ก็เรียกว่ามีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้นหรือบุคคลนั้น

แหล่งที่มาของทัศนคติ

ทัศนคตินั้นเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ (LEARNING) จากแหล่งต่างๆ ที่สำคัญดังนี้

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (SPECIFIC EXPERIENCES) เมื่อบุคคลมีประสบการณ์เฉพาะอย่างต่อสิ่งใดในทางที่ดีหรือไม่ดี จะทำให้เกิดทัศนคติต่อสิ่งนั้นไปตามทิศทางที่เคยมีประสบการณ์มาก่อน

2. การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น (COMMUNICATION) การได้ติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น จะทำให้เกิดทัศนคติจากการรับรู้ข่าวสารต่างๆ จากผู้อื่นได้

3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (MODELS) การเลียนแบบผู้อื่น ทำให้เกิดทัศนคติขึ้นได้โดยขึ้นแรกเมื่อมีเหตุการณ์บางอย่าง บุคคลจะสังเกตว่า บุคคลอื่นปฏิบัติอย่างไร ขึ้นต่อไปบุคคลนั้นจะแบปลความหมายของการปฏิบัตินั้นในรูปของทัศนคติ

4. ความเกี่ยวข้องกับสถาบัน (INSTITUTIONAL FACTORS) ทัศนคติหลายอย่างของบุคคลเกิดขึ้นเนื่องจากความเกี่ยวข้องกับสถาบัน เช่น ครอบครัว โรงเรียน หรือหน่วยงาน เป็นต้น

เมื่อนำพิจารณาจากแหล่งที่มาของทัศนคติลงกล่าวจะเห็นได้ว่าองค์ประกอบสำคัญที่จะเป็นตัวเชื่อมโยงทำให้มุขย์เกิดทัศนคติต่อสิ่งต่างๆ ก็คือการติดต่อสื่อสารทั้งนี้ เพราะไม่ว่า ทัศนคติจะเกิดจากประสบการณ์เฉพาะอย่าง การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น สิ่งที่เป็นแบบอย่างหรือความเกี่ยวข้องกับสถาบัน ก็มักจะมีการติดต่อสื่อสารแทรกอยู่เสมอ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าการ ติดต่อสื่อสาร เป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างมาก ที่มีผลทำให้บุคคลเกิดทัศนคติต่อสิ่งต่างๆ ขึ้นได้

ในการให้ความรู้เกี่ยวกับโครงการ “โรงเรียนสีขาว” ทางสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ ไปยังกลุ่มเป้าหมายนั้น ก็จะทำให้ผู้รับสารเกิดทัศนคติต่อการรับรู้ข่าวสารเหล่านั้น แต่จะมีทัศนคติในด้านบวก หรือ ลบก็ย่อมขึ้นอยู่กับประสบการณ์

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ (ATTITUDE CHANGE)

HERBERT C. KELMAN กล่าวว่า แม้คนเราจะมีทัศนคติดั้งเดิมของตนจากประสบการณ์ หรือความคิดเห็นส่วนตัว แต่ถ้าสามารถเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้โดยแบ่งกระบวนการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลไว้ 3 ประการคือ

1. การยินยอม (COMPLIANCE) จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อเขา และเพื่อมุ่งหวังให้เกิดความพึงพอใจจากบุคคลที่มีอิทธิพลนั้น การที่เขายอมทำตามสิ่งที่อยากให้เขารับนั้น เพราะเขาคาดหวังว่าจะได้รับรางวัลหรือการยอมรับทัศนคติที่เกิดขึ้นจากการขับขอนนี้ เนื่องจากการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมของบุคคลในสังคม และบุคคลที่ยอมทำตามนี้จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความมากน้อยหรือความรุนแรงของรางวัลและการลงโทษ

2. การเลียนแบบ (IDENTIFICATION) เป็นภาวะที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับสิ่งเราระหรือสิ่งกระตุ้น และเป็นผลมาจากการที่เขาร้องการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีหรือที่พึงพอใจระหว่างตัวเขากับบุคคลหรือกลุ่มอื่น ความสัมพันธ์นี้อาจจะอุปกรณ์ในรูปการรับเอาบทบาททั้งหมดของบุคคลหรือกลุ่มมาเป็นของตน และ หรือเปลี่ยนบทบาทซึ่งกันและกัน

KELMAN อธิบายว่า เมื่อบุคคลยอมรับหรือเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ โดยใช้กระบวนการเลียนแบบแล้ว บุคคลนั้นมีแนวโน้มจะกระทำการสิ่งดังกล่าวเมื่อยื่นให้ในสถานการณ์ที่จะดำรงไว้ซึ่งสัมพันธภาพบางอย่างในสังคม กล่าวอีกนัยหนึ่งคือทัศนคติที่เปลี่ยนแปลงในส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับความต้องการที่จะคงไว้ซึ่งสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นในสังคม

3. ความต้องการที่อยากจะเปลี่ยน (INTERNALIZATION) เกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลเหนือกว่า เนื่องจากสิ่งนั้นตรงกับความต้องการภายในและค่านิยมของเขามากยิ่งขึ้น ที่เปลี่ยนแปลงไปโดยกระบวนการนี้จะสอดคล้องกับค่านิยมที่เขามีอยู่เดิม ความพึงพอใจจะขึ้นอยู่กับเนื้อหารายละเอียดของพฤติกรรมนั้นๆ

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลมี 2 ประเภท คือ

1. การเปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกัน หมายถึง ทัศนคติเดิมของบุคคลที่เป็นไปในทางนวกก็จะเพิ่มขึ้นในทางนักด้วย แต่ถ้าทัศนคติเป็นไปในทางลบก็จะเพิ่มในทางลบด้วย

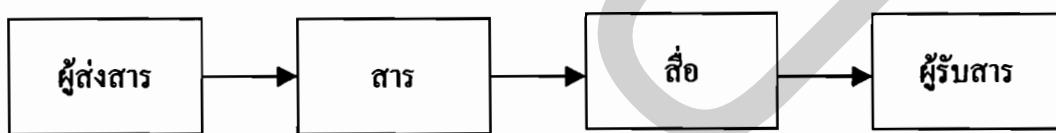
2. การเปลี่ยนแปลงไปในคนละทาง หมายถึง การเปลี่ยนทัศนคติเดิมของบุคคลไปในทางตรงกันข้าม การเปลี่ยนแปลงทัศนคติไปในทางเดียวกันจะเปลี่ยนแปลงได้ง่ายกว่า มั่นคงกว่า คงที่กว่าทัศนคติที่เปลี่ยนแปลงไปคนละทาง

ทัศนคติของบุคคลสามารถถูกทำให้เปลี่ยนแปลงได้หากวิธีที่บุคคลได้รับข่าวสารจากบุคคลหรือสื่อต่างๆ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบของทัศนคติด้านความรู้ และมีแนวโน้มทำให้องค์ประกอบด้านความรู้สึกและพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับสื่อที่ใช้เพื่อการประชาสัมพันธ์

“สื่อ” (Channel หรือ Media) เป็นองค์ประกอบสำคัญของการบูรณาการการสื่อสาร เพราะสื่อทำหน้าที่เป็นพาหะหรือตัวกลาง ในการเชื่อมโยงระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสารให้สามารถติดต่อสื่อสารกันได้ ด้วยเหตุนี้เอง หากไม่มีสื่อเป็นตัวกลางนำสารไปยังผู้รับสารแล้ว การสื่อสารนั้นๆ ย่อมมิอาจบังเกิดขึ้น อย่างไรก็ได้ “สื่อ” ที่ใช้ในความหมายของการติดต่อสื่อสารนั้นสามารถแปลความหมายได้อย่างกว้างขวางตามลักษณะและตามวัตถุประสงค์ในการจำแนกประเภทของสื่อ ซึ่งในบางครั้งก็มักจะมีความหมายซ้ำซ้อนกับ “สาร” หรือองค์ประกอบอื่นๆ ของการสื่อสารที่มีลักษณะบทบาทหน้าที่ที่คล้ายคลึงกัน

ภาพที่ 2 กระบวนการติดต่อสื่อสาร (Communication Process)

องค์ประกอบของการติดต่อสื่อสาร

ในการติดต่อสื่อสารจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 4 ประการ ที่จะทำให้การติดต่อสื่อสารเกิดขึ้นและดำเนินไปได้ตามขั้นตอน องค์ประกอบเหล่านี้ได้แก่

1. ผู้ส่งสาร (Sender) ได้แก่ บุคคล กลุ่มบุคคล องค์กร สถาบัน
2. ข่าวสารหรือตัวสาร (Message) ได้แก่ เนื้อหาสาระหรือสัญลักษณ์ ภาษา สัญญาณที่สามารถสื่อความหมายหรือตีความหมายให้เข้าใจได้
3. สื่อหรือช่องทาง (Medium) คือ วิถีทางที่จะนำข่าวสารนั้นๆ ไปสู่ผู้รับ หากไม่มีสื่อแล้วก็จะไม่เกิดการสื่อสารขึ้น

5. ผู้รับสาร (Receiver) หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่เป็นจุดหมายปลายทางการรับการสื่อสาร

เดวิด เก เมอร์โล (1960 : 30–38) และนักทฤษฎีทางการสื่อสาร ได้แยกความหมายของสื่อออกเป็น 2 ประการ คือ

1. วิธีการเข้ารหัส และถอดรหัสสาร ได้แก่ กริยาของการสร้างสาร เช่น การพูดหรือการเขียน ถือเป็นการเข้ารหัส

2. ตัวนำสาร ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ โทรศัพท์ ภาพถ่าย เป็นต้น หรือหมายถึง พาหะที่นำข่าวสารไปสู่ผู้รับ

3. ตัวพาหะ ได้แก่ ตัวนำ ซึ่งทำหน้าที่พาหะที่นำข่าวสาร เช่น สายเคเบิล ที่ใช้ส่งสัญญาณเคเบิลทีวีหรือโทรศัพท์ตามสายไปยังบ้านสมาร์ท หรืออาคารซึ่งเป็นตัวนำคลื่นเสียงวิทยุ ดาวเทียม ซึ่งเป็นตัวกลางรับสัญญาณวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์จากสถานีหนึ่งต่อไปยังอีกสถานีหนึ่งที่อยู่ห่างไกลเพื่อออกอากาศในท้องถิ่นนั้น

ชาโรลด์ ดี ลามัวล์ (1948 : 37–51) ได้กล่าวถึง กระบวนการติดต่อสื่อสารและกล่าวถึงสื่อไว้ โดยกล่าวเป็นคำๆ กันๆ ว่า ใครกล่าวอะไร ใบช่องทางใด แก่ใคร เกิดผลอย่างไร คำว่า ช่องทางใด หมายถึง สื่อประเภทต่างๆ ที่จะนำข่าวสารไปสู่กลุ่มเป้าหมาย ตามทิศทางที่ผู้ส่งสารกำหนดไว้

ชวรัตน์ เชิดชัย (2527 : 91–92) กล่าวถึงสื่อไว้ว่า สื่อ คือ ช่องทางข่าวสาร (Channel) ซึ่งอาจจะเป็นคำพูด ตัวอักษรหรืออย่างอื่น โดยประยุกต์มาจากการสื่อสารโทรคมนาคม ดังนั้น สื่อ จึงหมายถึง หนทาง ซึ่งผู้ส่งสารใช้ส่งข่าวสารไปสู่ผู้รับ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าเป็นช่องทางข่าวสาร หรือพาหะ ที่นำข่าวสารจากจุดเริ่มต้นไปสู่จุดหมายปลายทางนั่นเอง

เสียง หมายประทับ (2528 : 32) ได้จำแนกประเภทของสื่อออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. สื่อมวลชน

หมายถึง สื่อที่ทำให้ผู้ส่งสาร ซึ่งอาจเป็นบุคคลเดียวหรือกลุ่มบุคคล สามารถส่งข่าวสารข้อมูลไปยังผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายจำนวนมาก และอาศัยอยู่อย่างกระแสจัดกระชาญได้ภายในเวลาอันรวดเร็ว

2. สื่อบุคคล

หมายถึง ตัวบุคคลผู้ที่นำข่าวสารจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง โดยการติดต่อสื่อสารแบบตัวต่อตัวระหว่างบุคคลสองคนหรือมากกว่า

อย่างไรก็ตี Wilbur Schramm (1973 : 125) กล่าวว่า ยังมีสื่ออิกรสเกทหนึ่งที่ใช้ถ่ายทอดข่าวสารไปยังมวลชนหรือกลุ่มบุคคล สร้างขึ้นเพื่อให้ติดต่อ กับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะเรียกว่า สื่อเฉพาะกิจ (Specialized Media) ได้แก่ สื่อประเภทโสดทัศนูปกรณ์ (Audio Visual Media) และสิ่งพิมพ์ (Printed Media) ต่างๆ

สื่อเฉพาะกิจดังกล่าว นับได้ว่ามีความสำคัญต่อการเผยแพร่ข่าวสาร เพราะเป็นสื่อที่ได้รับการจัดทำขึ้น เพื่อสนับสนุนกิจกรรมอย่างโดยย่างหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสื่อสารที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อการเผยแพร่ความรู้และข่าวสารที่เป็นเรื่องราวเฉพาะสำหรับกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการกำหนดไว้แน่นอนแล้ว ทั้งนี้ เพราะนอกจากจะได้รับการจัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้รับสารบังเกิดความนิยม แล้ว ยังเป็นการจัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้รับสารบังเกิดความเข้าใจอีกด้วย อย่างไรก็ตี การจัดทำสื่อเพื่อการเผยแพร่ข่าวสารความรู้ไปยังผู้รับสารนั้นสามารถจัดทำได้หลายรูปแบบ โดยพิจารณาตามความเหมาะสมของสภาพท้องถิ่น สิ่งแวดล้อม งบประมาณ ตลอดจนความพร้อมของผู้รับสารและผู้ส่งสาร

อย่างไรก็ตี ประนະ สตะเวทิน (2527 : 59) กล่าวเกี่ยวกับเรื่องประสิทธิผลของสื่อไว้ว่า ประสิทธิภาพของสื่อมีอิทธิพลต่อสัมฤทธิผลของการสื่อสาร เช่นเดียวกับองค์ประกอบอื่นๆ ของการสื่อสาร ดังนี้ การเลือกใช้สื่อจึงขึ้นอยู่กับความสามารถเพิ่มหรือลดสัมฤทธิผลของการสื่อสาร ได้ หากผู้ส่งสารเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในการสื่อสารแล้ว สัมฤทธิผลของการสื่อสารนั้นก็ย่อมจะบังเกิดขึ้นได้มาก

ด้วยเหตุนี้เอง การเผยแพร่หรือการกระจายข่าวสารต่างๆ ในงานประชาสัมพันธ์ จึงจำเป็นต้องใช้สื่อและเครื่องมือเป็นช่องทางในการถ่ายทอดข่าวสารเพื่อให้ผู้รับสารได้รับข่าวสารเพื่อให้ผู้รับสารได้รับข่าวสารอย่างถูกต้องตรงกัน แล้วนำไปสู่การบังเกิดความเข้าใจ ซึ่งหมายความว่า ให้ความร่วมมือสนับสนุนในที่สุด อย่างไรก็ตี การดำเนินงานประชาสัมพันธ์จะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวนั้นส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับศักยภาพในการเลือกใช้เครื่องมือและสื่อในการดำเนินการให้เหมาะสมตามลักษณะการใช้สื่อที่ถูกต้องและประชานกถุน เป้าหมาย รวมทั้งวัตถุประสงค์ของการประชาสัมพันธ์เป็นสำคัญ ซึ่งอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การติดต่อสื่อสารจะบรรลุผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด นอกจากจะขึ้นอยู่กับประสบการณ์ร่วมกันของผู้ส่งสารและผู้รับสารแล้ว ยังขึ้นอยู่กับลักษณะของข่าวสารและวิธีการติดต่อสื่อสาร ตลอดจน กลยุทธ์ต่างๆ

ประกอบด้วย จึงทำให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

โดยปกติแล้ว “สื่อ” ที่นักประชาสัมพันธ์ใช้เป็นพาหนะในการนำข่าวสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสารนั้น แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. สื่อนักประชาสัมพันธ์สามารถควบคุมได้

1.1 นักประชาสัมพันธ์สามารถควบคุมได้ทั้งการผลิตและการเผยแพร่

1.2 นักประชาสัมพันธ์สามารถซื้อเนื้อที่และเวลาเพื่อการเผยแพร่ข่าวสารที่ต้องการ หรืออาจอยู่ในรูปของผลกระทบแลกเปลี่ยนกับสื่อมวลชนเพื่อให้เผยแพร่ข่าวสารนั้นา

2. สื่อที่นักประชาสัมพันธ์ไม่สามารถควบคุมได้

2.1 สื่อมวลชนเป็นสื่อที่มีความเป็นอิสระและมีคุณลักษณะของการพิจารณาข่าวสารที่นักประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือในการเผยแพร่ ว่ามีความน่าสนใจและเหมาะสมที่จะเผยแพร่ต่อไปยังสาธารณะชนหรือไม่

2.2 สื่อบุคคล เป็นสื่อที่มีความเป็นอิสระในการเผยแพร่ข่าวสารเช่นกัน โดยเฉพาะผู้นำทางความคิดนั้น เป็นผู้ที่ได้รับความเชื่อถือและนับถือต่อทัศนคติของผู้รับสาร

ด้วยความแตกต่างของสื่อทั้งสองประเภทนี้เอง ในการดำเนินประชาสัมพันธ์จึงต้องพยายามใช้สื่อดังกล่าวประสบกัน เพื่อหากสื่อทั้งสองประเภทต่างก็เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่ตรงกันແล้า ก็จะเป็นการเพิ่มความเที่ยงตรงและความน่าเชื่อถือให้บังเกิดแก่ผู้รับสาร ได้มากขึ้นนั่นเอง

อย่างไรก็ตี นอกจากจะต้องทราบนักอัญเชิญว่าสื่อแต่ละประเภทจะมีความสามารถในการเข้าถึงผู้รับสาร ได้แตกต่างกันแล้ว ยังมีความเหมาะสมในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่แตกต่างกันอีกด้วย ดังนั้น จึงจะต้องเลือกใช้สื่อให้ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อให้การสื่อสารนั้นา ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิผลและบรรลุสัมฤทธิผลทางการสื่อสารที่พึงประสงค์

แม้ว่ารูปแบบและวิธีการของสื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์จะมีจำนวนมากและมีความหลากหลายก็ตาม แต่จากการศึกษาวิจัยพบว่าสื่อที่นักประชาสัมพันธ์ของประเทศไทยนิยมนิยม ใช้ในการดำเนินงานประชาสัมพันธ์มากที่สุดมีเพียง 7 ชนิดเท่านั้น ได้แก่ หนังสือพิมพ์และนิตยสาร วิทยุโทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง สื่อบุคคล ภาพยนตร์ วีดีโอ และกิจกรรมช่วยเหลือสังคม (พรพิพัฒ์ วงศ์โภคทร, 2530 : 80-86)

ดังนั้น ในการพิจารณาเลือกใช้สื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์ นักวิชาการส่วนใหญ่ทั่วไทย และต่างประเทศเน้นที่คุณสมบัติข้อดี-ข้อด้อยของแต่ละสื่อเป็นลำดับปัจจัยหลัก อย่างไรก็ได้ โดยทั่วไปแล้ว ตัวแปรที่ใช้ในการพิจารณาเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการสนับสนุนให้การดำเนินงานประชาสัมพันธ์บรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ในนั้น นอกจากจะพิจารณาจากคุณสมบัติข้อดี-ข้อด้อยเป็นรายสื่อ การเปรียบเทียบระหว่างสื่อ และหลักเกณฑ์อื่นๆ เช่น ผลการศึกษาวิจัยดังที่กล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีปัจจัยอื่นที่จะต้องนำมาพิจารณาร่วมด้วยอีก คือ ประชาชนกลุ่มเป้าหมาย งบประมาณ ระยะเวลา ลักษณะเนื้อหาของข้อมูลข่าวสาร ผลที่คาดว่าจะได้รับ ประสิทธิภาพของสื่อที่เลือกใช้ วัตถุประสงค์ของการประชาสัมพันธ์ คุณสมบัติและความสามารถของบุคลากร ลักษณะและนโยบายของสถาบัน ความพร้อมทางด้านวัสดุและเครื่องมือ ความสัมพันธ์และความร่วมมือจากเจ้าของสื่อ รวมทั้งตัวแปรอื่นๆ ด้วย (เกย์มจันทร์-น้อย, 2537 : 46-47)

สำหรับตัวแปรที่นักประชาสัมพันธ์ในประเทศไทยจะต้องนำมาพิจารณาประกอบการเลือกใช้สื่อแต่ละประเภท (พรพิพิช วรกิจ โภคทร, 2530 : 104-110) ได้แก่

1. สิ่งพิมพ์ที่ต้องอาศัยสื่อมวลชน ตัวแปรจะขึ้นอยู่กับ เนื้อหาของข่าวสาร เวลา เป้าหมายและงบประมาณ
2. สิ่งพิมพ์ที่สามารถผลิตได้เอง จะพิจารณากลุ่มเป้าหมายเป็นสำคัญ รวมถึงงบประมาณ และเนื้อหาของข่าวสาร
3. สื่อบุคคล จะพิจารณากลุ่มเป้าหมาย เนื้อหาของข่าวสาร บุคลากร และเวลา
4. สื่ออิเดครอนิกส์ จะต้องพิจารณางบประมาณ เนื้อหาข่าวสาร คุณสมบัติของบุคลากร และความพร้อมของเครื่องมือ

จากตัวแปรต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น ทำให้สามารถสรุปได้ว่าในการเลือกใช้สื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์ประเภทใดๆ นั้น จะต้องคำนึงถึงตัวแปรสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ งบประมาณ ประเภทของข่าวสาร กลุ่มเป้าหมาย ความพร้อมของบุคลากร และวัสดุอุปกรณ์

จากแนวคิดดังกล่าว สามารถนำมาสนับสนุนสมมติฐานการศึกษาวิจัยเรื่อง “การประเมินผลสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการ โรงเรียนสีขาว” ในครั้งนี้ คือ เมื่อว่าผู้ดำเนินการประชาสัมพันธ์โครงการพวงค์ต่างๆ จะสามารถเลือกสื่อที่ใช้ในการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ได้มากน้อยและหลากหลายตามศักยภาพของคนกี่ตาม หากแต่นักประชาสัมพันธ์จะต้องมีความรู้

ความเข้าใจเกี่ยวกับตัวแปรชี้วัดที่ได้แก่ข้อคิดและข้อด้อยของสื่อแต่ละประเภทด้วย ทั้งนี้เพราะตัวแปรดังกล่าวจะเป็นเครื่องบ่งชี้ให้ทราบว่า ผู้ส่งสารควรปรับปรุงสื่อให้เหมาะสมกับแต่ละสถานการณ์ เช่น ใด เพื่อให้ผู้รับสารได้รับข้อมูลนั้นๆ ดังนั้น การพิจารณาและตัดสินใจเลือกใช้สื่อจึงเป็นด้านนี้ที่ใช้ในการวัดเป็นอย่างดีวันก่อนชาสัมพันธ์จะสามารถใช้สื่อได้มากน้อยเพียงใด

การเลือกใช้สื่อนั้น มักมีวิธีการแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับประเภทของผู้รับ (Type of Audience) ลักษณะของข่าวสาร (Message) และขั้นตอนในกระบวนการยอมรับของผู้รับสาร (Recipient's Stage In Adoption Process) หากเลือกและใช้สื่อแต่ละประเภทไม่เหมาะสมแล้ว ความสำเร็จของโครงการนั้นอาจเป็นไปได้ยาก ในการส่งข่าวสารการให้การศึกษาข้อมูลต้องอาศัย สื่อ (Media) เป็นเครื่องช่วยนำเนื้อหาข่าวสาร ไปยังผู้รับให้เกิดความเข้าใจชัดเจนถูกต้อง แต่การจะใช้สื่ออะไร อย่างไร ให้บังเกิดผลตามความต้องการนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายๆ ต้องทำความเข้าใจกับสื่อเหล่านั้นให้ดีเสียก่อน และจำเป็นต้องเรียนรู้ถึงธรรมชาติและหน้าที่ของสื่อแต่ละชนิด เพื่อวางแผนการใช้สื่อให้เหมาะสม (อนันต์ธนา อังกินันท์, 2524 : 40)

มีรายงานผลการประชุมที่เมืองคิงส์ตัน ประเทศจาไมกา บุคคลที่เข้าประชุมในครั้งนั้น ได้ร่วมกันนิยามแนวคิดเกี่ยวกับการใช้สื่อ ดังนี้ (Caribbean Food And Nutrition Institute, 1976 : 6)

1. การใช้สื่อแต่ละประเภท ควรจะพิจารณาถึงข้อจำกัดและอุปสรรคในการสื่อสารกับผู้รับสาร เช่น การอยู่ในท้องถิ่นที่ห่างไกลความจริญ ความยากไร้ ความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ ตลอดจนลักษณะสังคมและวัฒนธรรม
2. การพิจารณาใช้สื่อแต่ละประเภท จะต้องพิจารณาถึงการเข้าถึงผู้รับสาร พฤติกรรมต่างๆ ของผู้รับสาร
3. ขนาดของผู้ฟัง ความน่าเชื่อถือที่มีต่อสื่อที่เลือกเปิร์บ เป็นตัวกำหนดที่สำคัญต่อการแพร่กระจายนวัตกรรม (Innovation) และการยอมรับข่าวสารจากสื่อ
4. พิจารณาถึงปฏิกริยาตอบโต้ในพฤติกรรมการรับสื่อของผู้รับสาร
5. หากเนื้อหาของสารมีวัตถุประสงค์ที่จะแจ้งข่าวสาร (To Inform) หรือกระตุ้นความสนใจ (Reinforce Or Motivate) จะใช้ตัดสินใจเลือกได้เหมาะสมที่สุด

แคทซ์ กับ ล่าชาสเพลส (1955 : 27) กล่าวไว้ว่า การสื่อสารระหว่างบุคคลมีผลต่อการทำให้ผู้รับสารยอมรับที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และยอมรับ ที่จะให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ มากที่สุด ฉะนั้น สื่อบุคคลจึงมีความสำคัญมากกว่าสื่อมวลชนในชั้นชูงใจ

ส่วนสื่อมวลชนจะมีความสำคัญกว่าในชั้นของการให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง และอาจมีผลบังในการสร้างทัศนคติในเรื่องที่บุคคลซึ่งไม่เคยรับรู้มาก่อน

สำหรับปัจจัยที่ทำให้การติดต่อสื่อสาร โดยผ่านสื่อมวลชนมีประสิทธิภาพในการเปลี่ยนทัศนคติของบุคคลมากกว่าการติดต่อสื่อสารโดยผ่านสื่อมวลชน ตามแนวความคิดของ Lazarsfeld และคณะมี 4 ประการ คือ

1. การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล สามารถขัดการเลือกรับสารของผู้ฟังได้ เนื่องจาก การหลีกเลี่ยงการรับฟังหรือการสนทนabeen ไปได้ยากกว่าการรับข่าวสารจากสื่อมวลชน โดยในการรับข่าวสารจากสื่อมวลชนนั้น ผู้รับสารอาจหลีกเลี่ยงไม่รับฟังเนื้อหาที่ขัดแย้งกับ ทัศนคติ และความเชื่อของคน หรือเรื่องที่ตนไม่สนใจได้ง่าย

2. การติดต่อสื่อสารแบบเผชิญหน้า เปิดโอกาสให้ผู้ส่งสารสามารถปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงเนื้อหาที่ใช้สนทนากันได้ในเวลาอันรวดเร็ว ถ้าหากเนื้อหาที่สนทนา กันนั้นได้รับการต่อต้านจากผู้สนทนา

3. การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลนั้น จะมีลักษณะง่ายๆ เป็นกันเอง จึงง่ายต่อการซัก จุ่งใจให้กล้องตาม

4. ผู้รับสารส่วนใหญ่มักจะเชื่อถือในข้อตัดสิน และความคิดเห็นของผู้ที่เขารู้จักและนับถือมากกว่าบุคคลที่เข้าไม่เคยรู้จักมาก่อน แล้วมาติดต่อสื่อสารด้วย

นอกจากนี้ทฤษฎีการสื่อสารแบบหลายขั้นตอน (Multi-Step Flow of Communication) ยังได้กล่าวว่า ข่าวสารส่วนใหญ่ที่เผยแพร่จากสื่อมวลชนไปยังประชาชนเป้าหมายนั้น มักจะผ่านผู้นำความคิดเห็น (Opinion Leader) หรือผู้ที่เข้าถึงสื่อมากกว่าเสียก่อน แล้วบุคคลเหล่านี้จะนำข่าวสารซ้อมูลที่ได้รับไปเผยแพร่แก่ประชาชนเป้าหมายคนอื่นต่อๆ กันไป ซึ่งในการถ่ายทอดข่าวสารแต่ละครั้งผู้ถ่ายทอดจะอาศัยแทรกทัศนคติหรือความคิดเห็นของตนเองไปด้วย

ทฤษฎีพัฒนาการที่เกี่ยวข้องกับเด็กวัยรุ่น

“วัยรุ่น” ตรงกับคำว่า “Adolescence” ในภาษาอังกฤษซึ่งมีความหมายว่า “เจริญเติบโต” ทั้ง 4 ด้านไปพร้อมกันได้แก่ ร่างกาย อารมณ์ สังคม และด้านสติปัญญา

ลักษณะของวัยรุ่นแบ่งออกได้ดังต่อไปนี้

1. เป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลง กล่าวคือเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ ความคิดเห็น และความสนใจ

2. เป็นวัยแห่งการเรียนสร้าง เด็กจะเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะทางร่างกาย เช่น ในด้านความสูงและน้ำหนัก

3. เป็นวัยที่ต้องการความอิสระ ต้องการพึงพอใจและมีแนวความคิดต่อต้านผู้ใหญ่ บางครั้งถึงกับมีการโต้เถียงกันรุนแรง

4. เป็นวัยที่ต้องการแสดงความรู้ อยากรู้ข้อมูลเพิ่มเติม จึงทดลองทำในสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ ที่ตนเองไม่เคยทำ

5. ต้องการปรับผูกเชื่อมต่อและแนวทางชีวิตของคน

6. เป็นวัยที่ต้องเผชิญปัญหามาก เพราะเป็นหัวใจหัวใจที่สำคัญยิ่ง เป็นวัยแห่งความยุ่งยาก สับสนในการปรับตัว

การแบ่งระยะของวัยรุ่น อาจแบ่งได้ดังนี้

1. ระยะแรกเนื้อหุ่นสาว (อายุ 12-14 ปี)

ระยะนี้เป็นระยะเหลื่อมล้ำกับวัยเด็กตอนปลาย คืออุปนิภะของเด็กตอนปลายถ้าเข้ามาสู่ระยะแรกเนื้อหุ่นสาวสัญญาลักษณ์ที่แสดงการถ่วงล้ำก็คือ พัฒนาการทางกายซึ่งเป็นสาเหตุส่วนใหญ่ที่ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ อารมณ์ สังคมและอัธยาศัยใจดามาไปด้วย

2. ระยะเด็กวัยรุ่นตอนต้น (อายุ 13-15 ปี)

เด็กวัยนี้เริ่มคิดถึงเรื่องการประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงตัวเองแล้ว จะนั่งเงียบๆ ให้เด็กวัยนี้ต้องออกไปสามารถหาด้วยตัวเองเพื่อน ๆ นอกบ้าน ทำให้เด็กในวัยนี้ไม่อยู่ดีดีบ้านได้ เพราะความเจริญเติบโต ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจสำคัญที่ทำให้เด็กมีพัฒนาการไปอย่างนั้น

3. ระยะเด็กวัยรุ่นตอนปลาย (อายุ 15-20 ปี)

เริ่มเข้าสู่อุปนิภะแห่งความเป็นผู้ใหญ่ เด็กวัยนี้สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ได้ง่ายและทำได้อย่างเรียบร้อย รู้จักเอาใจใส่ต่อคนอื่น รู้จักปกป้องคนอื่นและผู้อื่นได้ดี และมีความสนใจต่อความสำเร็จในชีวิตมากขึ้น

พัฒนาการของวัยรุ่น

1. พัฒนาการทางกาย จะเป็นช่วงอายุที่มีการเปลี่ยนแปลงทางกายสูงพร้อมที่จะก้าวสู่วัยผู้ใหญ่ซึ่งเป็นวัยที่เริ่มต้นที่ ซึ่งการบรรลุภาระทางเพศนี้จะเกี่ยวข้องอยู่กับอิทธิพลของฮอร์โมนเป็นสำคัญ

2. พัฒนาการทางอารมณ์ ระยะนี้เป็นวัยที่มีอารมณ์รุนแรงจึงได้ชื่อว่า “วัยพาหุน” ซึ่งสะท้อนถึงความรู้สึกไม่ปลดภัยและความเครียดที่กำลังเกิดขึ้น วัยรุ่นจึงมักจะชอบแสดงความรู้สึกอย่างเปิดเผยและตรงกันไป เด็กจะรู้สึกว่าตนมีความสุขและเดินไปด้วยความเชื่อมั่นในตนเอง

3. พัฒนาการทางสังคม เด็กวัยนี้จะชอบการเข้าสังคมที่กว้างอกไกว่าครอบครัว ซึ่งเป็นความต้องการทางสังคม เพื่อต้องการการยอมรับ ความเป็นเจ้าของและการมีสถานภาพในกลุ่มรวมทั้งความต้องการสร้างสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อนต่างเพศ

4. พัฒนาการของศตปัญญา ซึ่งหมายรวมถึงเชาว์ปัญญาและความรู้ความเข้าใจในการหาความรู้ใหม่ ๆ และเรียนรู้จากประสบการณ์นั้น รวมทั้งสามารถที่จะแก้ปัญหาเกี่ยวกับการรับรู้ และเชาว์ปัญญาถือว่าเป็นศักยภาพของบุคคลในการทำความเข้าใจความจริงของโลกที่อยู่ล้อมรอบและนำความเข้าใจนั้นมาใช้ (ศ.ดร.กุญชรี ก้าขาย 2542)

ความต้องการของเด็กในวัย 13-19 ปี แยกเป็นหัวข้อได้ดังนี้

1. ความต้องการอยากรู้อยากเห็น เป็นความต้องการที่อยู่ในระยะ 1-12 ปี เด็กทุกคนอย่างจะได้รับประสบการณ์ใหม่ เมื่อเห็นสิ่งหนึ่งสิ่งใดเปลก ๆ ก็จะมุ่งเข้าไปหาอย่างได้ สัมผัส รู้รส ของสิ่งนั้น ๆ

2. ความต้องการความรัก ความสัมพันธ์อันใกล้ชิดกับบิดามารดา และญาติพี่น้อง ตั้งแต่เด็ก ๆ จะค่อยๆ สร้างความสนใจสนิทสนมแบบแน่น และถ้ายเป็นความรักในที่สุด คนเราทุกคนต้องการความรัก ความอบอุ่นจากการเป็นที่รัก และความชื่นใจที่ได้รัก เมื่อเลือกความรักเป็นรูปของความสัมพันธ์ใกล้ชิดแบบแน่น เมื่อแยกห่างกันรู้สึกหัวเหว่คิดถึงเสียเท็มประดา พอโตรเข็มมาแยกออกจากเป็นชนิดย่อย ๆ จะไม่มีแต่ความรักพ่อแม่พี่น้องเท่านั้น จะมีความรักเพื่อนที่สนิท และมีความรักเพื่อนต่างเพศ ครูเป็นบุคคลผู้หนึ่งที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด เด็กจะมีความรักนับถือครูด้วยเช่นกัน

3. ความต้องการความปลอดภัย เป็นความต้องการที่พึงปรารถนาที่สุด

4. ความต้องการที่เป็นที่ยอมรับในสังคม การที่สังคมยอมรับว่าเราเป็นสมาชิกคนหนึ่งในสังคมจะช่วยสร้างความอบอุ่น และความรู้สึกปลอดภัยให้แก่ชีวิตเป็นอย่างดี คนที่ถูกสังคมกีดกันไม่ยอมรับจะมีแต่ผิดหวังและอาจเสียคนไปในที่สุด

5. ความต้องการเพื่อน เพื่อเป็นเพื่อนเล่น ที่พึงพอใจซึ่งกันและกัน เพื่อต้องการความปลอดภัย เพื่อร่วมอยู่แก่ปัญหาต่าง ๆ มีความรักต่อกันฉันท์เพื่อน

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม

การเรียนรู้ทางสังคมเกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างปัจจัยทางสังคมและสิ่งแวดล้อม และอิทธิพลของสิ่งเหล่านี้มีต่อพัฒนาการของวัยรุ่น ซึ่งได้แก่

แนวคิดของแบนคูรา

แบนคูราเข้าใจว่าเด็กสามารถเรียนรู้พฤติกรรมต่าง ๆ โดยผ่านการสังเกตพฤติกรรมของผู้อื่น และเลียนแบบเพื่อนนำไปเอาพฤติกรรมนั้นมาเป็นของตน การเลียนแบบพฤติกรรมเป็นกระบวนการอบรม กล่อมเกลาซึ่งเป็นรูปแบบของการตอบสนองจะค่อย ๆ พัฒนาเป็นนิสัย ซึ่งเด็กโตขึ้นได้พบประสบการณ์สังคมมากขึ้นก็ยิ่งพึ่งกับตัวแบบมากขึ้น และพ่อแม่เป็นตัวแบบที่สำคัญที่สุดในชีวิตวัยรุ่น ที่น้อง ๆ ถูกจัดว่าเป็นตัวแบบที่สำคัญเช่นกัน สำหรับตัวแบบอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ญาติแต่ยอมรับว่ามีอิทธิพลต่อเด็กมากที่สุดเช่นกัน ได้แก่ ครูกับเพื่อน

1.1 การทดลองเรื่องการเลียนแบบพฤติกรรมก้าวแรก

แบนคูรา (1973 cited by Rice, 1996, 44) ได้ศึกษากระบวนการเลียนแบบ และการพัฒนาพฤติกรรมก้าวแรกของเด็ก หากเด็กฝ่าม่องพฤติกรรมที่ผิด จากการกระทำของตัวแบบในชีวิตจริง เด็กจะมีปฏิกริยาต่อสิ่งที่เห็น โดยการเลียนแบบ

1.2 บทบาทของการเสริมแรง

การเสริมแรงมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมในอนาคต แบนคูราได้ขยายแนวคิดนี้ต่อ โดยพูดถึงการเสริมแรงโดยสารและการเสริมแรงตนเอง การเสริมแรงโดยสารนั้น ประกอบด้วยผลที่ตามมาจากการแสดงพฤติกรรมไม่ว่าจะเป็นผลทางบวกหรือทางลบ ส่วนการเสริมแรงตนเองมีประสิทธิภาพต่อพฤติกรรมมากเท่ากับการเสริมแรงจากภายนอก

1.3 ความรู้ความเข้าใจทางสังคม

แท้จริงแล้วบุคคลจะกำหนดเป้าหมายและเลือกสิ่งแวดล้อมในการกระทำ ตามเป้าหมาย การเลือกนี้จะสะท้อนให้เห็นจากความคิด ความรู้สึก และการกระทำเพื่อบรรดุลเป้าหมาย นักทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเน้นว่าปัจจัยบุคคลมีแนวโน้มที่จะควบคุมเหตุการณ์ที่มีอิทธิพล

ต่อชีวิตเข้ามากกว่าจะเป็นฝ่ายยอมรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยยอมจ้านน ส่วนหนึ่งที่เด็กทำในการควบคุมสิ่งแวดล้อม คือ ได้ตอบต่อสิ่งแวดล้อมทางสังคมด้วยวิธีการที่ตนคิดว่าเหมาะสม

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นพพร พานิชสุข (พ.ศ.2533) ได้ศึกษาเรื่อง อิทธิพลของครอบครัวที่มีผลต่อการใช้ยากระตุ้นประสาท ประเภทแอมเฟตามีนของเด็กวัยรุ่น พบว่า อิทธิพลของครอบครัวมีผลมากที่สุด ในอันที่จะทำให้เด็กวัยรุ่นมีแนวโน้มการใช้ยากระตุ้นประสาทประเภทแอมเฟตามีน แต่อาจเป็น ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาไม่ได้มีผลต่อการใช้ หรือติดยากระตุ้นประสาทประเภทแอม-เฟตามีน ทั้งนี้ เพราะทุกอาชีพเดลีฐานะทางเศรษฐกิจใดๆ ก็มีโอกาสติดยาแอมเฟตามีนได้เท่าๆ กัน

ทั้งนี้ นพพร พานิชสุข ได้เสนอแนวทางแก้ไขการใช้ยาแอมเฟตามีนในวัยรุ่น ไว้วางหนึ่งว่า ควรเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องการใช้ยาแอมเฟตามีน ให้แพร่หลายโดยผ่านทางสื่อมวลชน

พระศรี พัฒนพงศ์ (พ.ศ.2520) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่สนับสนุนและที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดในสถานศึกษา พบว่า ครู – อาจารย์ ส่วนมากนักจะปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ในลักษณะการแก้ไขปัญหามากกว่าการป้องกัน ทั้งนี้เนื่องจากขาดเวลา ขาดเครื่องมือและบุคลากร ตลอดจนการไม่ได้รับความร่วมมือ และสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาเท่าที่ควร ผู้วิจัยเห็นว่าควรจะแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด ในสถานศึกษา โดยมีการประสานความร่วมมือจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ตลอดจนความร่วมมือระหว่างผู้ ปกครอง ครู และนักเรียน โดยให้มีข่าวสาร โปสเตอร์ ฯลฯ เพื่อเป็นสื่อในการป้องกันการใช้ยาเสพติดอย่างแพร่หลาย

นิรมล เปลี่ยนจรุญ (พ.ศ.2530) ศึกษาเรื่อง การใช้กัญชาและสารระเหยของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร : การเรียนรู้ทางสังคม พบว่า อิทธิพลของกลุ่มปฐมภูมิ โดยเฉพาะกลุ่มเพื่อนสนิทจะมีผลต่อการใช้ยาเสพติดของนักเรียนวัยรุ่นมากที่สุด ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียนวัยรุ่น คือ บิดา มารดา หรือครู – อาจารย์ จะเป็นผู้มีบทบาทมากต่อการให้รางวัลหรือลงโทษนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอแนะบทบาทของบุคคลดังกล่าวในเรื่องต่างๆ ดังนี้

1. ควรแนะนำแนวทางแก่นักเรียนในการคุมเพื่อนสนิท

2. ควรนำเรื่อง “การเสริมแรง” เป็นเงื่อนไขในการกำหนดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ คือ เมื่อเกิดพฤติกรรมปฎิบัติตามความต้องการ ก็จะได้รับรางวัล และจะถูกดึงให้ร่างวัดเมื่อประพฤติปฏิบัติไม่สอดคล้องกับความต้องการ

3. ให้ความรู้ ความเข้าใจ กับบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียนในเรื่องการให้ความหมายของยาเสพติด

4. การให้การเรียนรู้ และทัศนคติที่ถูกต้องต่อการใช้ยาเสพติด ควรเริ่มตั้งแต่เด็กที่มี วุฒิภาวะในการเรียนรู้ในวัยเด็ก บิดามารดาจะเป็นผู้ปลูกฝังความรู้ที่ถูกต้องที่ดีที่สุด แต่เมื่อเด็กเข้าสู่ระบบการศึกษา ครู – อาจารย์ จะเป็นผู้เสริมความรู้และทัศนคติที่ถูกต้องต่อไป

ยุบลวรรณ ประมวลรัฐการ (พ.ศ.2532) ศึกษาเรื่อง ตัวแบบสมญฐานการใช้ยา หรือสิ่งเสพติด วัยรุ่น : ทดสอบเฉพาะนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ อำเภอเมือง จังหวัด นนทบุรี จากการศึกษาวิจัยพบว่า ความเชื่อมั่นผูกพันต่อการกระทำที่สังคมยอมรับรู้ ความเชื่อในค่านิยมและบรรทัดฐานของสังคม และการคนเพื่อนที่ใช้ยาหรือสิ่งเสพติด มีผลกระทำโดยทางตรงต่อ การใช้ยาเสพติดของวัยรุ่น นอกจากนั้นยังพบว่า การใช้ยาหรือสิ่งเสพติดของวัยรุ่นส่วนหนึ่งเป็น ผลกระทำทางอ้อมของความรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดา ความรู้สึกผูกพันต่อโรงเรียน ความเชื่อมั่น ผูกพันต่อการกระทำที่สังคมยอมรับ และความเชื่อในค่านิยมและบรรทัดฐานของสังคม

แวงภา ชนบัตร (พ.ศ.2534) ศึกษาเรื่อง การศึกษาผลของการสื่อสารรณรงค์ต่อค้านการเสพยาเสพติดที่มีต่อเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร จากการศึกษาพบว่า เยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร นิยมเปิดรับข่าวสารเรื่องยาเสพติดมากที่สุด รองลงมาคือ จากสื่อบุคคลทางเพื่อน และพบว่า เยาวชนจะให้ความเชื่อถือในข่าวสารที่ได้รับจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือ จากสื่อบุคคล คือ บิ๊ก – มารดา และครู – อาจารย์ ตามลำดับ สำหรับระดับความรู้และทัศนคติที่ได้รับจากการรณรงค์ต่อค้านยาเสพติด ส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับปานกลาง และต้องการให้มีการเผยแพร่ข่าวสาร ความรู้เรื่องยาเสพติดทางสื่อมวลชนให้มากกว่าปัจจุบัน

วิริยา ชูวัฒน (พ.ศ.2530) ศึกษาเรื่อง การรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดที่สื่อมวลชนของพนักงาน ขับรถบริษัท บนส่ง จำกัด (บขส.) พบว่า มีการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์เรื่องยาเสพติด สื่อโทรทัศน์มากที่สุด ประเด็นที่น่าสนใจคือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับไทย และพิษภัยของยาเสพติดที่สูงมาก แต่ก็มีความเห็นว่า การกินยาเสพติดเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับคนขับรถ เพราะจะทำให้ทำงานได้เงินมากขึ้น

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ประสิทธิผลของดื่อประชาสัมพันธ์โครงการโรงเรียนศึกษา ที่มีต่อความรู้ ทัศนคติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดสุพรรณบุรี ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปรินาม และรูปแบบที่วัดจะมีลักษณะวัดเพียงครั้งเดียว (One – Shot Descriptive Study)

การกำหนดกลุ่มประชากร

ประชากร (Population) ใน การวิจัย หมายถึง นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนที่ สังกัด กรมสามัญศึกษา และ สังกัด การศึกษาเอกชน ในจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งมี จำนวน โรงเรียน สังกัด กรมสามัญศึกษา ทั้งหมด 13 โรงเรียน และ โรงเรียน สังกัด การศึกษาเอกชน ทั้งหมด 14 โรงเรียน โดยจะใช้ การสุ่มแบบเจาะจง ให้เหลือ อย่างละ 2 โรงเรียน รวมเป็น 4 โรงเรียน ซึ่งมี จำนวนนักเรียน ทั้งหมด 1,784 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

โดย การกำหนด ขนาด ของ กลุ่มตัวอย่าง จากร่าง ประมาณ เนิน ขนาด ของ กลุ่มตัวอย่าง ของ Yamane ที่ ระดับ ความ เชื่อมั่น 95% โดย มี ความ คลาดเคลื่อน มาตรฐาน 0.05 ขนาด ของ กลุ่มตัวอย่าง ต้อง ไม่น้อยกว่า 327 คน และ เพื่อ ที่จะป้อง กัน ความผิดพลาด ทาง การ เก็บ ข้อมูล ทาง สถิติ จึง เก็บ ข้อมูล จาก กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

1. ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Method) โดยการ เดือกดู โรงเรียน ที่ น้ำหนัก มาก ที่สุด จำนวน 17 โรงเรียน โดย เลือก โรงเรียน ที่ มี ศักดิ์ ส่วน จำนวน นักเรียน ใกล้เคียง กัน โรงเรียน ที่ สังกัด กรมสามัญ และ โรงเรียน สังกัด การศึกษาเอกชน ในจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งเลือกได้ ดังนี้

รายชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน
1. โรงเรียนแม่พระประจักษ์(การศึกษาเอกชน)	435 คน
2. โรงเรียนรัตนศึกษา(การศึกษาเอกชน)	442 คน
3. โรงเรียนสวนแตงวิทยา(กรณสามัญศึกษา)	449 คน
4. โรงเรียนกาญจนากิจกิจวิทยาลัยสุพรรณบุรี (กรณสามัญศึกษา)	458 คน
รวม	1,784 คน

2. การสุ่มแบบโควต้า โดยให้จำนวนนักเรียนเท่าๆ กันซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างดังนี้

รายชื่อโรงเรียน	จำนวน	จำนวน
1. โรงเรียนแม่พระประจักษ์(การศึกษาเอกชน)	100 คน	100 คน
2. โรงเรียนรัตนศึกษา(การศึกษาเอกชน)	100 คน	100 คน
3. โรงเรียนสวนแตงวิทยา(กรณสามัญศึกษา)	100 คน	100 คน
4. โรงเรียนกาญจนากิจกิจวิทยาลัยสุพรรณบุรี (กรณสามัญศึกษา)	100 คน	100 คน
รวม		400 คน

3. หลังจากนั้นผู้วิจัยจะให้อาจารย์สุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เพื่อให้ได้มาซึ่งขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 400 คน

วิธีเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสอบถามโดยแบบสอบถามนี้ได้สร้างขึ้นเพื่อให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถามผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ใช้ วัดตัวแปรต่างๆ ไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาเนื้อหาของแบบสอบถาม เป็นการทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาแบบสอบถาม เพื่อจะได้คำตามที่สามารถสื่อความหมาย ได้ตรงกันระหว่างผู้วิจัย และผู้ตอบแบบสอบถาม

การทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม 40 ชุด ไปทดสอบกับกลุ่มประชากรหลังจากนั้น ได้ปรับปรุงแก้ไข แบบสอบถามให้สมบูรณ์ และ ถูกต้อง ทั้งด้านเนื้อหา ภาษาที่สามารถเข้าใจง่าย เพื่อให้แบบสอบถาม สื่อความหมายและเป็นไป ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

1. ในส่วนคำตามเกี่ยวกับความรู้ หากความน่าเชื่อถือโดยใช้วิธีของการหาค่าร้อยละ ใน การทดสอบความรู้ 40 ชุด โดยมีแบ่งค่าคะแนนออกเป็น 3 ระดับ

- คะแนนรวม 0–6 แสดงว่ามีความรู้เกี่ยวกับโครงการต่ำ
- คะแนนรวม 7–13 แสดงว่ามีความรู้เกี่ยวกับโครงการปานกลาง
- คะแนนรวม 14–20 แสดงว่ามีความรู้เกี่ยวกับโครงการสูง

จากการหาค่าความเชื่อถือของความรู้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับ โครงการโรงเรียนสีขาวอูฐในระดับสูง คือร้อยละ 95 และมีความรู้เกี่ยวกับโครงการ โรงเรียนสี ขาวอูฐในระดับปานกลาง ร้อยละ 5

2. ในส่วนของคำตามเกี่ยวกับทัศนคติ ใช้วิธีการหาค่าความเที่ยงตรงตามแบบ สัมประสิทธิ์ แอลfa (Alpha) ของ Cronbach

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum_{i=1}^k V_i}{V_t} \right]$$

k = จำนวนข้อ

V_1 = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

V_t = ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

ผลการคำนวณหาค่าความเชื่อถือ ได้ของเครื่องมือในส่วนทัศนคติ
 สื่อประชาสัมพันธ์เฉพาะกิจ ได้ผลการคำนวณ = .9345
 สื่อประชาสัมพันธ์ประเภทเสียง
 และประเภทภาพและเสียงและฟัง ได้ผลการคำนวณ = .8973
 สื่อประชาสัมพันธ์ประเภทบุคคล ได้ผลการคำนวณ = .8728

กรรมวิธีทางข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล เมื่อรวมรวมเสร็จแล้ว ได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องของการตอบแบบสอบถาม แล้วจึงทำการลงรหัส (Coding) หลังจากนั้นจึงได้ทำการประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+

การประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูล

- สถิติเชิงพรรณญา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย เพื่ออธิบายลักษณะทางประชากรศาสตร์ การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของ โครงการโรงเรียนสีขาวความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับสารเดพย์ติด สื่อعلامกองน้ำชา กาแฟ พนัน และการทะเลาะวิวาท
- สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ การวิเคราะห์ T – test ONE-WAY ANOVA และ Pearson Correlation เพื่อทดสอบสมมติฐานแต่ละข้อดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะทางค้านประชากรศาสตร์แตกต่างกันจะมีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อย 1.1 เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์แตกต่างกันใช้การทดสอบ T – test

สมมติฐานย่อย 1.2 สังกัดโรงเรียนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์แตกต่างกันใช้การทดสอบ T - test

สมมติฐานย่อย 1.3 สถานภาพสมรสของบุคคลารค่าที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์แตกต่างกันใช้การทดสอบ T - test

สมมติฐานย่อย 1.4 เงินที่ได้มาโรงเรียน/คือเงินเดือนแตกต่างกัน มีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์แตกต่างกันใช้การทดสอบ One – Way ANOVA

สมมติฐานย่อย 1.5 อารชีพที่แตกต่างกันของบิความารคा มีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์แตกต่างกันใช้การทดสอบ One – Way ANOVA

สมมติฐานย่อย 1.6 จำนวนพื้นที่ห้องที่ร่วมบิค่า – มารคานี้แตกต่างกัน มีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์แตกต่างกันใช้การทดสอบ One – Way ANOVA

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน ทำให้มีความรู้เกี่ยวกับสารเสพย์ติด การพนัน การทะเลวิวาทและสื่อความกันใจต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.1 เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อการมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องสารเสพย์ติด การพนัน การทะเลวิวาท และสื่อความกันใจต่างกันใช้การทดสอบ T – test

สมมติฐานที่ 2.2 สังกัดโรงเรียนที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีความรู้เกี่ยวกับสารเสพย์ติด การพนัน การทะเลวิวาท และสื่อความกันใจต่างกันใช้การทดสอบ T – test

สมมติฐานที่ 2.3 สถานภาพสมรสของบิค่า-มารคานี้แตกต่างกันมีผลต่อการมีความรู้เกี่ยวกับสารเสพย์ติด การพนัน การทะเลวิวาทและสื่อความกันใจต่างกันใช้การทดสอบ One – Way ANOVA

สมมติฐานที่ 2.4 เงินที่ได้มาโรงเรียน/คือเงิน แตกต่างกันมีผลต่อการมีความรู้เกี่ยวกับสารเสพย์ติด การพนัน การทะเลวิวาท และสื่อความกันใจต่างกันใช้การทดสอบ One – Way ANOVA

สมมติฐานที่ 2.5 อารชีพที่แตกต่างกันของบิความารคานี้ผลต่อการมีความรู้เกี่ยวกับสารเสพย์ติด การพนัน การทะเลวิวาท และสื่อความกันใจต่างกันใช้การทดสอบ One – Way ANOVA

สมมติฐานที่ 2.6 จำนวนพื้นที่ห้องที่ร่วมบิคานี้แตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับสารเสพย์ติด การพนัน การทะเลวิวาทและสื่อความกันใจต่างกันใช้การทดสอบ One – Way ANOVA

สมมติฐานที่ 3 การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อความรู้ ในเนื้อหาสื่อประชาสัมพันธ์ ใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation)

สมมติฐานที่ 4 การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติ ในเนื้อหาสื่อประชาสัมพันธ์ ใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 ด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ สังกัดสถานศึกษา สถานภาพสมรสของบิดา-มารดา อายุได้ของนักเรียน พื้นท้องร่วมบิดา-มารดา

1.2 การเปิดรับข่าวสารของนักเรียน ได้แก่ ความดีในการคุ้ย พิง อ่าน ข้อมูล ข่าวสารของสื่อประชาสัมพันธ์โครงการ โรงเรียนสีขาวที่ประชาสัมพันธ์ภายในโรงเรียนเท่านั้น

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ความรู้เกี่ยวกับโครงการ โรงเรียนสีขาว ที่มีต่อสารเสพย์คิด สื่อعلامก่อนชาารการพนัน และการทะเลข่าวิวาท

2.2 หัตถศรีเกี่ยวกับสื่อประชาสัมพันธ์ในโครงการ โรงเรียนสีขาว

ส่วนของแบบสอบถามมีทั้งหมด 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง มีคำถามค่วยกัน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นถามเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการ โรงเรียนสีขาว มีคำถามค่วยกัน 8 ข้อ

ตารางที่ 1 เป็นถามเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์และประเภทข้อมูลที่ได้รับจากสื่อประชาสัมพันธ์ มีทั้งหมด 8 ข้อ ถ้าตีกูกิให้ 1 คะแนน ถ้าไม่ตีกิให้ 0 คะแนน

ตารางที่ 2 เป็นถามเกี่ยวกับความดีของการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของ โครงการ โรงเรียนสีขาว มีทั้งหมด 8 ข้อ

โดยแบ่งการจัดลำดับความคิดเห็นของแบบสอบถาม ได้กำหนดคะแนนออกเป็น การจัดลำดับความคิดเห็นของแบบสอบถาม ได้กำหนดออกเป็น

- ถ้าไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารเลย ให้ 0 คะแนน

- การได้รับข้อมูลข่าวสาร 1-2 วัน/สัปดาห์แสดงว่ามีความดีในการเห็นสื่อประชาสัมพันธ์น้อย ให้ 1 คะแนน

- การได้รับข้อมูลข่าวสาร 3-5 วัน/สัปดาห์แสดงว่ามีความดีในการเห็นสื่อประชาสัมพันธ์ปานกลาง ให้ 2 คะแนน

- การได้รับข้อมูลข่าวสาร 5 วัน/สัปดาห์แสดงว่ามีความดีในการเห็นสื่อประชาสัมพันธ์มาก ให้ 3 คะแนน

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้ต่อสารเสพย์ติด สื่อสารก่อนอาจาร การพนัน และการทะเลวิวาท ของโครงการโรงเรียนสีขาว ประกอบด้วยคำถาม 20 ข้อ

กำหนดให้คะแนนของผู้ที่ตอบถูกจะได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

ความรู้เกี่ยวกับสารเสพย์ติด สื่อสารก่อนอาจาร การพนัน และการทะเลวิวาท มีคะแนนรวมสูงสุด 20 คะแนน และมีคะแนนรวมต่ำสุด 0 คะแนน จึงกำหนดแบ่งค่าคะแนนออกเป็น 3 ระดับ ดังต่อไปนี้

- คะแนนรวม 0 – 6 (7) แสดงว่ามีความรู้เกี่ยวกับโครงการต่ำ
- คะแนนรวม 7 – 13 (7) แสดงว่ามีความรู้เกี่ยวกับโครงการปานกลาง
- คะแนนรวม 14 – 20 (7) แสดงว่ามีความรู้เกี่ยวกับโครงการสูง
-

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามทัศนคติเกี่ยวกับสื่อประชาสัมพันธ์ภายในโครงการโรงเรียน สีขาว ประกอบด้วยคำถาม 32 ข้อ แบ่งเป็น 3 ตาราง

- ตารางที่ 1 เป็นสื่อเฉพาะกิจ
- ตารางที่ 2 เป็นสื่อประเภทภาพและเสียง
- ตารางที่ 3 เป็นสื่อบุคคล

การจำลับความคิดเห็นของแบบสอบถามได้กำหนดคะแนนออกเป็น 5 ระดับ คือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 5 คะแนน

เห็นด้วย = 4 คะแนน

ไม่แน่ใจ = 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย = 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 1 คะแนน

และการแปลความหมายของระดับคะแนนเฉลี่ย จะชี้ค่าเฉลี่ยในการประเมินดังต่อไปนี้

ระดับทัศนคติเกี่ยวกับสื่อประชาสัมพันธ์โครงการฯ	ช่วงคะแนน
--	-----------

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4.24 – 5.00
-------------------	-------------

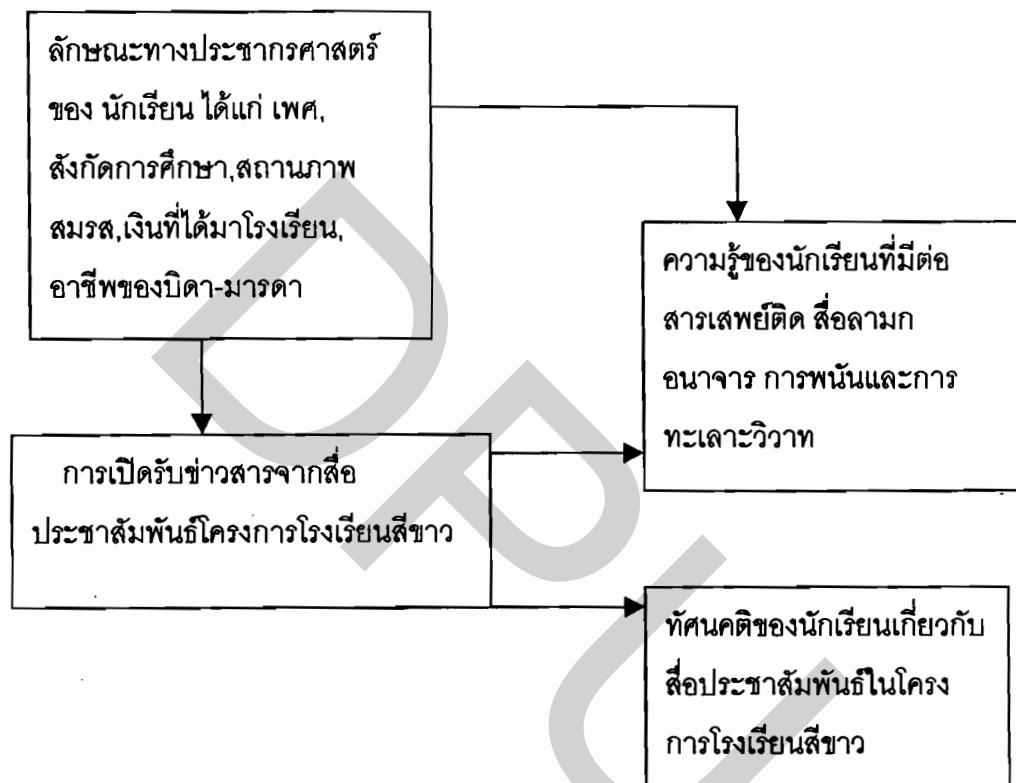
เห็นด้วย	3.43 – 4.23
----------	-------------

ไม่แน่ใจ	2.62 – 3.42
----------	-------------

ไม่เห็นด้วย	1.81 – 2.61
-------------	-------------

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1.00 – 1.80
----------------------	-------------

ภาพที่ 3
กรอบแนวคิดสมมติฐาน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการศึกษาประสิทธิ์ผลของสื่อประชาสัมพันธ์โครงการโรงเรียนสีขาวที่มีต่อ ความรู้ ทักษะ นิสัย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยได้แบ่งส่วนของแบบสอบถามทั้งหมด 5 ตอน ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปทางประชากรศาสตร์
2. การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการโรงเรียนสีขาว
3. ความรู้ต่อสารเผยแพร่ติด กារพนัน กារทะเลาะวิวาท และสื่อلامก่อน้าว ของโครงการโรงเรียนสีขาว
4. ทัศนคติเกี่ยวกับสื่อประชาสัมพันธ์โครงการโรงเรียนสีขาว
5. ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปทางประชากรศาสตร์

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของเด็กนักเรียน

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หญิง	232	58.0
ชาย	168	42.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4 พบร่วงสูมตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยคิดเป็นร้อยละ 58.0 และเพศชายร้อยละ 48.0

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของสังกัดนักเรียน

สังกัด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กรมสามัญ	200	50.0
เอกชน	200	50.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 5 แสดงจำนวนนักเรียนในสังกัดสังกัดกรมสามัญ คิดเป็นร้อยละ 50.0 และนักเรียนในสังกัดเอกชน คิดเป็นร้อยละ 50.0 ซึ่งจำนวนตัวอย่างที่เท่ากัน

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละอาชีพบิดามารดาของนักเรียน

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับจ้าง	127	31.7
ค้าขาย	106	26.5
อื่นๆ เกษตรกร	98	24.5
รับราชการ	51	12.8
พนักงานบริษัท	10	2.5
พนักงานธุรกิจ	8	2.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีบิดามารดาประกอบอาชีพรับจ้างมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.7 รองลงมาเป็นอาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 26.5 และมีอาชีพอื่นๆ คือ เกษตรกร ร้อยละ 24.5 ส่วนที่เหลือบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่างมีอาชีพรับราชการ พนักงานบริษัท พนักงานธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 12.8 ร้อยละ 2.5 ร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละสถานภาพสมรสของบิดามารดา

สถานภาพสมรส	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อยู่ด้วยกัน	332	83.0
แยกกันอยู่	34	8.5
อื่นๆ มีเดา, marrow เสียชีวิต	18	4.5
หย่าร้าง	16	4.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีบิดามารดา อยู่ร่วมกันมากที่สุด ร้อยละ 83.0 รองลงมาบิดา มารดาแยกกันอยู่ และอื่นๆ คือ มีเดา, มารดาเสียชีวิต และหย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 8.5 ร้อยละ 4.5 และร้อยละ 4.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละเงินที่ได้มาโรงเรียนของนักเรียน

จำนวนเงิน (บาท)/เดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 250	95	23.7
251 – 400	110	27.5
401 – 500	64	16.0
มากกว่า 500 ขึ้นไป	131	32.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับเงินมาโรงเรียนต่อเดือนมากกว่า 500 บาทขึ้นไป ร้อยละ 32.8 รองลงมาได้รับเงินรวมกันในช่วง 251 – 400 บาท ร้อยละ 27.5 และได้รับเงินต่ำกว่า 250 บาท ร้อยละ 23.7 และได้รับเงินระหว่าง 401 – 500 บาท ร้อยละ 16.0

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละจำนวนพื้น้องร่วมบิดามารดาของนักเรียน

จำนวนพื้น้อง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ลูกคนเดียว	52	13.0
2 คน	209	52.3
3 คน	86	21.5
อื่นๆ มากกว่า 3 คน	53	13.2
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 9 กลุ่มตัวอย่างมีพื้น้องร่วมบิดามารดา 2 คน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.3 และ 3 คน ร้อยละ 21.5 และอื่นๆ คือ มากกว่า 3 คน ร้อยละ 13.2 และลูกคนเดียว ร้อยละ 13.0 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการโรงเรียนสีขาว

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับเกี่ยวกับสารเผยแพร่ติดจากสื่อไปสเตอร์

การเปิดรับสื่อ เกี่ยวกับสารเผยแพร่ติด	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับ	394	98.5
ไม่ได้รับ	6	1.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 10 พบร่วงคุณตัวอย่างได้เปิดรับสื่อประเภทสารเผยแพร่ติดมากที่สุด ร้อยละ 98.5 และไม่ได้เปิดรับสื่อร้อยละ 1.5

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับเกี่ยวกับเรื่องการพนันจากสื่อไปสเตอร์

การเปิดรับสื่อ เกี่ยวกับการพนัน	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับ	209	52.2
ไม่ได้รับ	191	47.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 11 พบร่วงคุณตัวอย่างได้เปิดรับสื่อประเภทการพนันมากที่สุด ร้อยละ 52.2 และไม่ได้เปิดรับสื่อร้อยละ 47.8

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับเกี่ยวกับเรื่องการทะเลขิวัฒจากสื่อไปสเตอร์

การเปิดรับสื่อ เกี่ยวกับการทะเลขิวัฒ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับ	235	58.8
ได้รับ	165	41.2
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 12 พบร่วงสูมตัวอย่างไม่ได้เปิดรับสื่อประเภทการทะเลขิวัฒมากที่สุด
ร้อยละ 58.8 และได้เปิดรับสื่อร้อยละ 41.2

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับเกี่ยวกับเรื่องความก่อน้าราชการสื่อไปสเตอร์

การเปิดรับสื่อ เกี่ยวกับสื่อความก่อน้าราชการ	สื่อไปสเตอร์	
	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับ	227	56.7
ได้รับ	173	43.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 13 พบร่วงสูมตัวอย่างไม่ได้เปิดรับสื่อประเภทสื่อความก่อน้าราชการมากที่สุด
ร้อยละ 56.7 และได้เปิดรับสื่อร้อยละ 43.3

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับเกี่ยวกับเรื่องสารเสพย์ติดจากสื่อแผ่นพับ

การเปิดรับสื่อ เกี่ยวกับสารเสพย์ติด	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับ	394	98.5
ไม่ได้รับ	6	1.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 14 พบร่วงคุณตัวอย่างมีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสารเสพย์ติดมากที่สุด ร้อยละ 91.3 และไม่ได้เปิดรับสื่อร้อยละ 8.7

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับเกี่ยวกับเรื่องการพนันจากสื่อแผ่นพับ

การเปิดรับสื่อ เกี่ยวกับการพนัน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับ	233	58.2
ได้รับ	167	41.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 15 พบร่วงคุณตัวอย่างไม่มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อการพนันมากที่สุด ร้อยละ 58.2 และมีการเปิดรับสื่อร้อยละ 41.8

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับเกี่ยวกับเรื่องการทะเลขิวาทจากแผ่นพับ

การเปิดรับสื่อ เกี่ยวกับการทะเลขิวาท	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับ	273	68.2
ได้รับ	127	31.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 16 พบร่างคุณตัวอย่างไม่ได้เปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทการทะเลขิวาทมากที่สุด ร้อยละ 68.2 และการเปิดรับสื่อร้อยละ 31.8

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับเกี่ยวกับเรื่องความกอนาคตจากแผ่นพับ

การเปิดรับสื่อ เกี่ยวกับสื่อความกอนาคต	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับ	263	65.7
ได้รับ	137	34.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 17 พบร่างคุณตัวอย่างไม่ได้เปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อความกอนาคตมากที่สุด ร้อยละ 65.7 และมีการเปิดรับสื่อร้อยละ 34.3

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับเกี่ยวกับเรื่องสารเสพย์ติดจากคุณเมือง

การเปิดรับสื่อ เกี่ยวกับสารเสพย์ติด	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับ	358	89.5
ไม่ได้รับ	42	10.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 18 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสารเสพย์ติดมากที่สุด ร้อยละ 89.5 และไม่ได้เปิดรับสื่อร้อยละ 10.5

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับเกี่ยวกับเรื่องการพนันจากคุณเมือง

การเปิดรับสื่อ เกี่ยวกับการพนัน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับ	238	59.5
ได้รับ	162	40.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 19 พบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่ได้เปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทการพนันมากที่สุด ร้อยละ 59.5 และมีเปิดรับสื่อร้อยละ 40.5

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับเกี่ยวกับเรื่องการทะเลขะวิชาจากคู่มือ

การเปิดรับสืบ เกี่ยวกับการทะเลขะวิชา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับ	267	66.7
ได้รับ	133	33.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 20 พบร่วงคุณตัวอย่างไม่ได้เปิดรับสืบประชารัฐสืบทะเลขะวิชามากที่สุด ร้อยละ 66.7 และมีการเปิดรับสืบอยู่ 33.3

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับเกี่ยวกับเรื่องความก่อน佳าจากคู่มือ

การเปิดรับสืบ เกี่ยวกับสืบความก่อน佳า	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับ	257	64.3
ได้รับ	143	35.7
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 21 พบร่วงคุณตัวอย่างไม่ได้เปิดรับสืบประชารัฐสืบความก่อน佳ามากที่สุด ร้อยละ 64.3 และมีการเปิดรับสืบอยู่ 35.7

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับเกี่ยวกับเรื่องสารเสพติดจากวีดีโอด้วย

การเปิดรับสื่อ เกี่ยวกับสารเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับ	325	81.3
ไม่ได้รับ	75	18.7
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 22 พบร่างกลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อสารเสพติดมากที่สุด ร้อยละ 81.3 และไม่ได้เปิดรับสื่อร้อยละ 18.7

ตารางที่ 23 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับเกี่ยวกับเรื่องการพนันจากวีดีโอด้วย

การเปิดรับสื่อ เกี่ยวกับการพนัน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับ	261	65.5
ได้รับ	138	34.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 23 พบร่างกลุ่มตัวอย่างไม่ได้เปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อการพนันมากที่สุด ร้อยละ 65.5 และมีเปิดรับสื่อร้อยละ 34.5

ตารางที่ 24 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับเกี่ยวกับเรื่องการทะเลข่าวิชาจากวีดีโອ

การเปิดรับสื่อ เกี่ยวกับการทะเลข่าวิชา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับ	267	66.7
ได้รับ	133	33.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 24 พบร่างคุณตัวอย่างไม่ได้เปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อทะเลข่าวิชาทามากที่สุด ร้อยละ 66.7 และมีการเปิดรับสื่อร้อยละ 33.3

ตารางที่ 25 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับเกี่ยวกับเรื่องตามก่อนจากวีดีโອ

การเปิดรับสื่อ เกี่ยวกับสื่อตามก่อน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับ	230	57.5
ได้รับ	170	42.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 25 พบร่างคุณตัวอย่างไม่ได้เปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อตามก่อนมากที่สุด ร้อยละ 57.5 และมีการเปิดรับสื่อร้อยละ 42.5

ตารางที่ 26 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับเกี่ยวกับเรื่องสารเสพติดจากเสียงตามสาย

การเปิดรับสื่อ เกี่ยวกับสารเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับ	365	91.3
ไม่ได้รับ	35	8.7
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 26 พบร่างสูมตัวอย่างมีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อสารเสพติดมากที่สุด ร้อยละ 91.3 และไม่ได้เปิดรับสื่อร้อยละ 8.7

ตารางที่ 27 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับเกี่ยวกับเรื่องการพนันจากเสียงตามสาย

การเปิดรับสื่อ เกี่ยวกับการพนัน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับ	261	59.7
ได้รับ	138	40.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 27 พบร่างสูมตัวอย่างไม่ได้เปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อการพนันมากที่สุด ร้อยละ 59.7 และมีเปิดรับสื่อร้อยละ 40.3

ตารางที่ 28 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับเกี่ยวกับเรื่องการทะเลขะวิชาจากเสียงตามสาย

การเปิดรับสื่อ เกี่ยวกับการทะเลขะวิชา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับ	240	60.0
ได้รับ	160	40.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 28 พบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่ได้มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อทะเลขะวิชามากที่สุด ร้อยละ 60.0 และมีการเปิดรับสื่อร้อยละ 40.0

ตารางที่ 29 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับเกี่ยวกับเรื่องความกอนาคตจากเสียงตามสาย

การเปิดรับสื่อ เกี่ยวกับสื่อความกอนาคต	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับ	203	50.7
ได้รับ	197	49.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 29 พบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่ได้มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อความกอนาคตมากที่สุด ร้อยละ 50.7 และมีการเปิดรับสื่อร้อยละ 49.3

ตารางที่ 30 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับเกี่ยวกับเรื่องสารเสพย์ติดจากสติ๊กเกอร์

การเปิดรับสื่อ เกี่ยวกับสารเสพย์ติด	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับ	357	89.3
ไม่ได้รับ	43	10.7
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 30 พบร่วมตัวอย่างมีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อสารเสพย์ติดมากที่สุด ร้อยละ 89.3 และไม่ได้เปิดรับสื่อร้อยละ 10.7

ตารางที่ 31 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับเกี่ยวกับเรื่องการพนันจากสติ๊กเกอร์

การเปิดรับสื่อ เกี่ยวกับการพนัน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับ	252	63.0
ได้รับ	148	37.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 31 พบร่วมตัวอย่างไม่ได้มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อการพนันมากที่สุด ร้อยละ 63.0 และมีเปิดรับสื่อร้อยละ 37.0

ตารางที่ 32 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับเกี่ยวกับเรื่องการทะเลขะวิชาจากสติ๊กเกอร์

การเปิดรับสื่อ เกี่ยวกับการทะเลขะวิชา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับ	283	70.7
ได้รับ	117	29.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 32 พบว่ากู้นี้ตัวอย่างไม่ได้มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อ
ทะเลขะวิชามากที่สุด ร้อยละ 70.7 และมีการเปิดรับสื่อร้อยละ 29.3

ตารางที่ 33 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับเกี่ยวกับเรื่องلامก่อนจากสติ๊กเกอร์

การเปิดรับสื่อ เกี่ยวกับสื่อลامก่อน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับ	257	64.3
ได้รับ	143	35.7
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 33 พบว่ากู้นี้ตัวอย่างไม่ได้มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อلامก
่อนจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 64.3 และมีการเปิดรับสื่อร้อยละ 35.7

ตารางที่ 34 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับเกี่ยวกับเรื่องสารเสพย์ติดจากอาจารย์

การเปิดรับสื่อ เกี่ยวกับสารเสพย์ติด	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับ	372	93.0
ไม่ได้รับ	28	7.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 34 พบรากลุ่มตัวอย่างได้มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อสารเสพย์ติดมากที่สุด ร้อยละ 93.0 และไม่ได้มีการเปิดรับสื่อร้อยละ 7.0

ตารางที่ 35 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับเกี่ยวกับเรื่องการพนันจากอาจารย์

การเปิดรับสื่อ เกี่ยวกับการพนัน	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับ	324	81.0
ไม่ได้รับ	76	19.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 35 พบรากลุ่มตัวอย่างได้มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อการพนันมากที่สุด ร้อยละ 81.0 และไม่ได้มีการเปิดรับสื่อร้อยละ 19.0

ตารางที่ 36 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับเกี่ยวกับเรื่องการทะเลาะวิชาจากอาจารย์

การเปิดรับสือ เกี่ยวกับการทะเลาะวิชา	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับ	346	86.5
ไม่ได้รับ	54	13.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 36 พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้มีการเปิดรับสือประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อทะเลาะวิชามากที่สุด ร้อยละ 86.5 และไม่ได้มีการเปิดรับสื่อร้อยละ 13.5

ตารางที่ 37 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับเกี่ยวกับเรื่องلامก่อนจากอาจารย์

การเปิดรับสือ เกี่ยวกับสื่อลامก่อนอาจารย์	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับ	287	71.7
ไม่ได้รับ	113	28.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 37 พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อลามก่อนอาจารย์มากที่สุด ร้อยละ 71.7 และไม่ได้มีการเปิดรับสื่อร้อยละ 28.3

ตารางที่ 38 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับเกี่ยวกับเรื่องสารเสพย์ติดจากวิทยากร

การเปิดรับสื่อ เกี่ยวกับสารเสพย์ติด	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับ	372	93.0
ไม่ได้รับ	28	7.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 38 พบร่างลุ่มตัวอย่างได้มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อสารเสพย์ติดมากที่สุด ร้อยละ 93.0 และไม่ได้มีการเปิดรับสื่อร้อยละ 7.0

ตารางที่ 39 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับเกี่ยวกับเรื่องการพนันจากวิทยากร

การเปิดรับสื่อ เกี่ยวกับการพนัน	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับ	221	55.3
ไม่ได้รับ	179	44.7
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 39 พบร่างลุ่มตัวอย่างได้มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อการพนันมากที่สุด ร้อยละ 55.3 และไม่ได้มีการเปิดรับสื่อร้อยละ 44.7

ตารางที่ 40 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับเกี่ยวกับเรื่องการทะเลขะวิชาจากวิทยากร

การเปิดรับสื่อ เกี่ยวกับการทะเลขะวิชา	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับ	200	50.0
ไม่ได้รับ	200	50.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 40 พบร่วงสูมตัวอย่างได้มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อทะเลขะวิชามากที่สุด ร้อยละ 50.0 และไม่ได้มีการเปิดรับสื่อร้อยละ 50.0

ตารางที่ 41 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับเกี่ยวกับเรื่องلامก่อน้าราชการวิทยากร

การเปิดรับสื่อ เกี่ยวกับสื่อลامก่อน้าราชการ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับ	214	53.5
ได้รับ	186	46.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 41 พบร่วงสูมตัวอย่างไม่ได้มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อลامก่อน้าราชการมากที่สุด ร้อยละ 53.5 และได้มีการเปิดรับสื่อร้อยละ 46.5

ตารางที่ 42 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับเรื่องสารเสพย์ติดจากไปสเตอร์

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	6	1.5
1 – 2 วัน	138	34.5
3 – 4 วัน	120	30.0
5 วัน	136	34.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 42 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีการเปิดรับสื่อไปสเตอร์ ในเรื่องสารเสพย์ติด 1–2 วัน มากที่สุด ร้อยละ 34.5 รองลงมา 5 วัน, 3 – 4 วัน และไม่เคย คิดเป็นร้อยละ 34.0 ร้อยละ 30.0 และร้อยละ 1.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 43 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับเรื่องการพนันจากไปสเตอร์

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	193	48.3
1 – 2 วัน	103	25.7
3 – 4 วัน	66	16.5
5 วัน	38	9.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 43 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ไม่เคยเปิดรับสื่อไปสเตอร์ ในเรื่องการพนันมาก ที่สุด ร้อยละ 48.3 รองลงมา 1 – 2 วัน, 3 – 4 วัน และ 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 25.7 ร้อยละ 16.5 และร้อยละ 9.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 44 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับเรื่องการทะเลขิวาทจากไปสเตอร์

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	232	58.0
1 – 2 วัน	78	19.5
3 – 4 วัน	52	13.0
5 วัน	38	9.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 44 พบว่ากู้มตัวอย่าง ไม่เคยเปิดรับสื่อไปสเตอร์ ในเรื่องการทะเลขิวาทมากที่สุด ร้อยละ 58.0 รองลงมา 1 – 2 วัน, 3 – 4 วัน และ 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 19.5 ร้อยละ 13.0 และร้อยละ 9.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 45 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับเรื่องภาระจากการไปสเตอร์

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	231	57.7
1 – 2 วัน	86	21.5
3 – 4 วัน	50	12.5
5 วัน	33	8.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 45 พบว่ากู้มตัวอย่าง ไม่เคยเปิดรับสื่อไปสเตอร์ ในเรื่องสื่อภาระจากการมากที่สุด ร้อยละ 57.7 รองลงมา 1–2 วัน, 3–4 วัน และ 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 21.5 ร้อยละ 12.5 และร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 46 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับเรื่องสารเสพย์ติดจากแผ่นพับ

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	32	8.0
1 – 2 วัน	221	55.3
3 – 4 วัน	103	25.7
5 วัน	44	11.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 46 พบร่วงสูญตัวอย่าง มีการเปิดรับสื่อแผ่นพับ ในเรื่องสารเสพย์ติด 1-2 วันมากที่สุด รองลงมา 3 – 4 วัน, 5 วัน และไม่เคย คิดเป็นร้อยละ 25.7 ร้อยละ 11.0 และร้อยละ 8.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 47 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับเรื่องการพนันจากแผ่นพับ

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	231	57.7
1 – 2 วัน	84	21.0
3 – 4 วัน	61	15.3
5 วัน	24	6.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 47 พบร่วงสูญตัวอย่างไม่เคยเปิดรับสื่อแผ่นพับ ในเรื่องการพนันมากที่สุด ร้อยละ 57.7 รองลงมา 1 – 2 วัน, 3-4 วัน และ 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 21.0 ร้อยละ 15.3 และร้อยละ 6.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 48 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับเรื่องการทะเลขิวาทจากแผ่นพับ

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	271	67.7
1 – 2 วัน	66	16.5
3 – 4 วัน	48	12.0
5 วัน	15	3.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 48 พบร่วงลุ่มตัวอย่าง ไม่เคยเปิดรับสื่อแผ่นพับ ในเรื่องการทะเลขิวาทมากที่สุด ร้อยละ 67.7 รองลงมา 1–2 วัน, 3–4 วัน และ 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 16.5 ร้อยละ 12.0 และร้อยละ 3.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 49 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับเรื่องสามก่อน้าราชการแผ่นพับ

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	263	65.7
1 – 2 วัน	71	17.8
3 – 4 วัน	46	11.5
5 วัน	20	5.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 49 พบร่วงลุ่มตัวอย่าง ไม่เคยเปิดรับสื่อแผ่นพับ ในเรื่องสื่อสามก่อน้าราชการมากที่สุด ร้อยละ 65.7 รองลงมา 1–2 วัน, 3–4 วัน และ 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 17.8 ร้อยละ 11.5 และร้อยละ 5.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 50 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับเรื่องสารเสพติดจากคุณเมือง

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	41	10.3
1 – 2 วัน	230	57.5
3 – 4 วัน	75	18.7
5 วัน	54	13.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 50 พบร่วงสืบคุณเมือง มีการเปิดรับสื่อคุณเมือง ในเรื่องสารเสพติด 1–2 วันมากที่สุด ร้อยละ 57.5 รองลงมา 3–4 วัน, 5 วัน และไม่เคย คิดเป็นร้อยละ 18.7 ร้อยละ 13.5 และร้อยละ 10.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 51 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับเรื่องการพนันจากคุณเมือง

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	235	58.7
1 – 2 วัน	100	25.0
3 – 4 วัน	41	10.3
5 วัน	24	6.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 51 พบร่วงสืบคุณเมือง ไม่เคยเปิดรับสื่อคุณเมือง ในเรื่องการพนันมากที่สุด ร้อยละ 58.7 รองลงมา 1–2 วัน, 3–4 วัน และ 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ร้อยละ 10.3 และร้อยละ 6.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 52 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับเรื่องราวจากคู่มือ

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	267	66.7
1 – 2 วัน	83	20.8
3 – 4 วัน	30	7.5
5 วัน	20	5.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 52 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ไม่เคยเปิดรับสื่อคู่มือ ในเรื่องการทะเลาะวิวาทมากที่สุด ร้อยละ 66.7 รองลงมา 1 – 2 วัน, 3 – 4 วัน และ 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 20.8 ร้อยละ 7.5 และร้อยละ 5.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 53 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับเรื่องลามกอนาจารคู่มือ

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	251	62.8
1 – 2 วัน	88	22.0
3 – 4 วัน	35	8.7
5 วัน	26	6.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 53 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ไม่เคยเปิดรับสื่อคู่มือ ในเรื่องสื่อลามกอนาจารมากที่สุด ร้อยละ 62.8 รองลงมา 1 – 2 วัน, 3 – 4 วัน และ 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 22.0 ร้อยละ 8.7 และร้อยละ 6.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 54 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับเรื่องสารเสพย์ติดจากวีดีโອ

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	74	18.5
1 – 2 วัน	237	59.3
3 – 4 วัน	51	12.7
5 วัน	38	9.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 54 พบร่วงสูมตัวอย่าง มีการเปิดรับสื่อวีดีโອ ในเรื่องสารเสพย์ติด 1-2 วันมากที่สุด ร้อยละ 59.3 รองลงมา ไม่เคย, 3-4 วัน และ 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 18.5 ร้อยละ 12.7 และร้อยละ 9.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 55 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับเรื่องการพนันจากวีดีโອ

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	268	67.0
1 – 2 วัน	79	19.8
3 – 4 วัน	29	7.3
5 วัน	24	6.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 55 พบร่วงสูมตัวอย่าง ไม่เคยเปิดรับสื่อวีดีโອ ในเรื่องการพนันมากที่สุด ร้อยละ 67.0 รองลงมา 1-2 วัน, 3-4 วัน และ 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 19.8 ร้อยละ 7.3 และร้อยละ 6.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 56 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับเรื่องการทะเลข่าวิชาฯ จากวีดีโอด้วย

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	272	68.0
1 – 2 วัน	79	19.8
3 – 4 วัน	27	6.7
5 วัน	22	5.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 56 พบร่วมกันถึงความต้องการ ไม่เคยเปิดรับสื่อวีดีโอด้วยในเรื่องการทะเลข่าวิชาฯมากที่สุด ร้อยละ 68.0 รองลงมา 1-2 วัน, 3-4 วัน และ 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 19.8 ร้อยละ 6.7 และร้อยละ 5.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 57 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับเรื่องความกันจากวีดีโอด้วย

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	236	59.0
1 – 2 วัน	100	25.0
3 – 4 วัน	37	9.3
5 วัน	27	6.7
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 57 พบร่วมกันถึงความต้องการ ไม่เคยเปิดรับสื่อวีดีโอด้วยในเรื่องสื่อความกันจากวีดีโอด้วยมากที่สุด ร้อยละ 59.0 รองลงมา 1-2 วัน, 3-4 วัน และ 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ร้อยละ 9.3 และร้อยละ 6.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 58 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับเรื่องสารเสพย์ติดจากเสียงตามสาย

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	37	9.3
1 – 2 วัน	136	34.0
3 – 4 วัน	128	32.0
5 วัน	99	24.7
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 58 พบว่ากู้มตัวอย่างมีการเปิดรับสื่อเสียงตามสาย ในเรื่องสารเสพย์ติด 1 – 2 วัน มากที่สุด ร้อยละ 34.0 รองลงมา 3 – 4 วัน, 5 วัน และไม่เคย คิดเป็นร้อยละ 32.0 ร้อยละ 24.7 และร้อยละ 9.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 59 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับเรื่องการพนันจากเสียงตามสาย

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	160	40.0
1 – 2 วัน	78	19.5
3 – 4 วัน	100	25.0
5 วัน	62	15.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 59 พบว่ากู้มตัวอย่าง ไม่เคยเปิดรับสื่อเสียงตามสาย ในเรื่องการพนันมากที่สุด ร้อยละ 40.0 รองลงมา 3–4 วัน, 1–2 วัน และ 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ร้อยละ 19.5 และร้อยละ 15.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 60 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับเรื่องการทะเลข่าวิชาทจากเสียงตามสาย

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	162	40.5
1-2 วัน	83	20.7
3-4 วัน	89	22.3
5 วัน	66	16.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 60 พบร่วมกันถึง 4 กลุ่มตัวอย่าง ไม่เคยเปิดรับสื่อเสียงตามสาย ในเรื่องการทะเลข่าวิชาทมากที่สุด ร้อยละ 40.5 รองลงมา 3-4 วัน, 1-2 วัน และ 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 22.3 ร้อยละ 20.7 และร้อยละ 16.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 61 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับเรื่องความกันออกจากเสียงตามสาย

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	212	53.0
1-2 วัน	75	18.7
3-4 วัน	64	16.0
5 วัน	49	12.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 61 พบร่วมกันถึง 4 กลุ่มตัวอย่าง ไม่เคยเปิดรับสื่อเสียงตามสาย ในเรื่องสื่อความกันจากธรรมชาติมากที่สุด ร้อยละ 53.0 รองลงมา 1-2 วัน, 3-4 วัน และ 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 18.7 ร้อยละ 16.0 และร้อยละ 12.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 62 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับเรื่องสารเสพย์ติดจากสติ๊กเกอร์

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	44	11.0
1-2 วัน	227	56.7
3-4 วัน	70	17.5
5 วัน	59	14.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 62 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีการเปิดรับสื่อสติ๊กเกอร์ ในเรื่องสารเสพย์ติด 1-2 วัน มากที่สุด ร้อยละ 56.7 รองลงมา 3-4 วัน, 5 วัน และไม่เคย คิดเป็นร้อยละ 17.5 ร้อยละ 14.8 และร้อยละ 11.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 63 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับเรื่องการพนันจากสติ๊กเกอร์

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	253	63.3
1-2 วัน	79	19.7
3-4 วัน	40	10.0
5 วัน	28	7.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 63 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ไม่เคยเปิดรับสื่อสติ๊กเกอร์ ในเรื่องการพนันมาก ที่สุด ร้อยละ 63.3 รองลงมา 1-2 วัน, 3-4 วัน และ 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 19.7 ร้อยละ 10.0 และร้อยละ 7.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 64 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับเรื่องการทะเลขาวาทจากสติ๊กเกอร์

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	288	72.0
1 – 2 วัน	64	16.0
3 – 4 วัน	27	6.7
5 วัน	21	5.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 64 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ไม่เคยเปิดรับสื่อสติ๊กเกอร์ ในเรื่องการทะเลขาวาทมากที่สุด ร้อยละ 72.0 รองลงมา 1–2 วัน, 3–4 วัน และ 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 16.0 ร้อยละ 6.7 และร้อยละ 15.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 65 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับเรื่องلامก่อน้าราชการสติ๊กเกอร์

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	262	65.5
1 – 2 วัน	90	22.5
3 – 4 วัน	31	7.7
5 วัน	17	4.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 65 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ไม่เคยเปิดรับสื่อสติ๊กเกอร์ ในเรื่องสื่อلامก่อน้าราชการมากที่สุด ร้อยละ 65.5 รองลงมา 1–2 วัน, 3–4 วัน และ 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 22.5 ร้อยละ 7.7 และร้อยละ 4.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 66 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับเรื่องสารเสพย์ติดจากอาจารย์

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	29	7.3
1 – 2 วัน	126	31.5
3 – 4 วัน	129	32.2
5 วัน	116	29.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 66 พบว่ากสุ่มตัวอย่าง มีการเปิดรับสื่ออาจารย์ ในเรื่องสารเสพย์ติด 3-4 วัน มากที่สุด ร้อยละ 32.2 รองลงมา 1-2 วัน, 5 วัน และไม่เคย คิดเป็นร้อยละ 31.0 ร้อยละ 29.0 และร้อยละ 7.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 67 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับเรื่องการพนันจากอาจารย์

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	77	19.3
1 – 2 วัน	123	30.7
3 – 4 วัน	101	25.3
5 วัน	99	24.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 67 พบว่ากสุ่มตัวอย่าง มีการเปิดรับสื่ออาจารย์ ในเรื่องการพนันมากที่สุด ร้อยละ 48.3 รองลงมา 1-2 วัน, 3-4 วัน และ 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 25.3 ร้อยละ 24.8 และร้อยละ 19.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 68 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับเรื่องการทะเลข่าวิชาจากอาจารย์

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	51	12.8
1 – 2 วัน	124	31.0
3 – 4 วัน	107	26.7
5 วัน	118	29.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 68 พบร่วงกลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับสื่ออาจารย์ ในเรื่องการทะเลข่าวิชาท 1–2 วัน มากที่สุด ร้อยละ 31.0 รองลงมา 5 วัน, 3–4 วัน และไม่เคย คิดเป็นร้อยละ 29.5 ร้อยละ 26.7 และร้อยละ 12.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 69 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับเรื่องلامก่อนอาจารย์

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	112	28.0
1 – 2 วัน	128	32.0
3 – 4 วัน	71	17.7
5 วัน	89	22.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 69 พบร่วงกลุ่มตัวอย่าง มีการเปิดรับสื่ออาจารย์ ในเรื่องสื่อลامก่อนอาจารย์ 1 – 2 วัน มากที่สุด ร้อยละ 32.0 รองลงมา ไม่เคย, 5 วัน, 3–4 วัน คิดเป็นร้อยละ 28.0 ร้อยละ 22.3 และร้อยละ 17.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 70 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับเรื่องสารเผยแพร่ติดจากวิทยากร

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	27	6.8
1 – 2 วัน	253	63.3
3 – 4 วัน	57	14.3
5 วัน	63	15.7
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 70 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีการเปิดรับสื่อวิทยากร ในเรื่องสารเผยแพร่ติด 1–2 วัน มากที่สุด ร้อยละ 63.3 รองลงมา 5 วัน, 3 – 4 วัน และไม่เคย คิดเป็นร้อยละ 15.7 ร้อยละ 14.3 และร้อยละ 6.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 71 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับเรื่องการพนันจากวิทยากร

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	183	45.8
1 – 2 วัน	128	32.0
3 – 4 วัน	50	12.5
5 วัน	39	9.7
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 71 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ไม่เคยเปิดรับสื่อวิทยากร ในเรื่องการพนันมาก ที่สุด ร้อยละ 45.8 รองลงมา 1 – 2 วัน, 3 – 4 วัน และ 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 32.0 ร้อยละ 12.5 และร้อยละ 9.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 72 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดรับเรื่องการทะเลขิวชาติจากวิทยากร

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	232	58.0
1 – 2 วัน	78	19.5
3 – 4 วัน	52	13.0
5 วัน	38	9.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 72 พบร่วมกันถึงความถี่ในการเปิดรับสื่อวิทยากร ในเรื่องการทะเลขิวชาติ มากที่สุด ร้อยละ 50.5 รองลงมา 1 – 2 วัน, 5 วัน และ 3–4 วัน คิดเป็นร้อยละ 26.5 ร้อยละ 11.8 และร้อยละ 11.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 73 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการเปิดเรื่องสื่อสารมวลชนจากวิทยากร

ความถี่ในการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	217	54.3
1 – 2 วัน	97	24.2
3 – 4 วัน	36	9.0
5 วัน	50	12.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 73 พบร่วมกันถึงความถี่ในการเปิดรับสื่อวิทยากร ในเรื่องสื่อสารมวลชน มากที่สุด ร้อยละ 54.3 รองลงมา 1–2 วัน, 5 วัน, 3–4 วัน คิดเป็นร้อยละ 24.2 ร้อยละ 12.5 และร้อยละ 9.0 ตามลำดับ

จากตารางที่ 74-78 แสดงการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับเรื่องสารเสพย์ติด การพนัน การทะเลาะวิวาท และสื่อلامกอนาจาร ที่นักเรียนได้รับมาจากสื่อประชาสัมพันธ์ภายในโรงเรียน

ตารางที่ 74 แสดงจำนวนและร้อยละ ในเบอร์รับเรื่องสารเสพย์ติด การพนัน การทะเลาะวิวาทและสื่อلامกอนาจาร จากโทรศัพท์

การเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับ	362	90.5
ไม่ได้รับ	38	9.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 74 พบร่วงสูมตัวอย่าง มีการเปิดรับเรื่องสารเสพย์ติด การพนัน การทะเลาะวิวาท และสื่อلامกอนาจาร จากโทรศัพท์ ร้อยละ90.5 และไม่ได้เปิดรับ ร้อยละ9.5

ตารางที่ 75 แสดงจำนวนและร้อยละ ในการเปิดรับเรื่องสารเสพย์ติด การพนัน การทะเลาะวิวาท และสื่อلامกอนาจาร จากวิทยุ

การเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับ	208	52.0
ไม่ได้รับ	192	48.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 75 พบร่วงสูมตัวอย่าง มีการเปิดรับเรื่องสารเสพย์ติด การพนัน การทะเลาะวิวาท และสื่อلامกอนาจาร จากวิทยุ ร้อยละ 52.0 และไม่ได้เปิดรับ ร้อยละ48.0

ตารางที่ 76 แสดงจำนวนและร้อยละ ในเบอร์รับเรื่องสารเผยแพร่ติด การพนัน การทะเลาะวิวาทและสื่อความกอนาจาร จากหนังสือพิมพ์

การเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับ	257	64.2
ไม่ได้รับ	143	35.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 76 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีการเปิดรับเรื่องสารเผยแพร่ติด การพนัน การทะเลาะวิวาท และสื่อความกอนาจาร จากหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 64.2 และไม่ได้เปิดรับ ร้อยละ 35.8

ตารางที่ 77 แสดงจำนวนและร้อยละ ในการเปิดรับเรื่องสารเผยแพร่ติด การพนัน การทะเลาะวิวาท และสื่อความกอนาจาร จากนิตยสาร

การเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับ	254	63.5
ได้รับ	146	36.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 77 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ไม่มีการเปิดรับเรื่องสารเผยแพร่ติด การพนัน การทะเลาะวิวาท และสื่อความกอนาจาร จากนิตยสาร ร้อยละ 63.5 และมีเปิดรับ ร้อยละ 36.5

ตารางที่ 78 แสดงจำนวนและร้อยละ ในการเปิดรับเรื่องสารเสพย์ติด การพนัน การทะเลาะวิวาท และสื่อلامก่อน้าว จากสื่ออื่น ๆ ได้แก่ อินเตอร์เน็ท, คอมพิวเตอร์, เพื่อน, เสียงตามสายในหมู่บ้าน

การเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับ	366	91.5
ได้รับ	34	8.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 78 พบร่างคุณตัวอย่าง ไม่มีการเปิดรับเรื่องสารเสพย์ติด การพนัน การทะเลาะวิวาท และสื่อلامก่อน้าว จากสื่ออื่น ๆ ได้แก่ อินเตอร์เน็ท, คอมพิวเตอร์, เพื่อน, เสียงตามสาย ร้อยละ 91.5 และมีเปิดรับ ร้อยละ 8.5

จากตารางที่ 79 – 94 แสดงการวัดการพูดคุยเรื่อง สารเสพย์ติด การพนัน การทะเลาะวิวาท และสื่อلامก่อน้าว กับพ่อแม่ พี่น้อง ญาติและเพื่อน

ตารางที่ 79 แสดงจำนวนและร้อยละ ในการพูดคุยในเรื่องสารเสพย์ติดกับพ่อแม่

การพูดคุย	จำนวน	ร้อยละ
คุย	288	72.0
ไม่คุย	112	28.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 79 พบร่างคุณตัวอย่าง มีการพูดคุยในเรื่องสารเสพย์ติดส่วนมาก ร้อยละ 72.0 และไม่พูดคุย ร้อยละ 28.0

ตารางที่ 80 แสดงจำนวนและร้อยละในการพูดคุยในเรื่องสารเสพย์ติดกับพื้น้อง

การพูดคุย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่คุย	274	68.5
คุย	126	31.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 80 พบร่วงคุณตัวอย่าง ไม่พูดคุยในเรื่องสารเสพย์ติดกับพื้น้องส่วนมาก ร้อยละ 68.5 และมีการพูดคุย ร้อยละ 31.5

ตารางที่ 81 แสดงจำนวนและร้อยละในการพูดคุยในเรื่องสารเสพย์ติดกับญาติ

การพูดคุย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่คุย	281	70.3
คุย	119	29.7
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 81 พบร่วงคุณตัวอย่าง ไม่พูดคุยในเรื่องสารเสพย์ติดกับญาติส่วนมาก ร้อยละ 70.3 และมีการพูดคุย ร้อยละ 29.7

ตารางที่ 82 แสดงจำนวนและร้อยละ ในการพูดคุยในเรื่องสารเสพย์ติดกับเพื่อน

การพูดคุย	จำนวน	ร้อยละ
คุย	257	64.3
ไม่คุย	243	35.7
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 82 พบว่ากู้มตัวอย่าง มีการพูดคุยในเรื่องสารเสพย์ติดกับเพื่อนส่วนมาก ร้อยละ 64.3 และไม่พูดคุย ร้อยละ 35.7

ตารางที่ 83 แสดงจำนวนและร้อยละ ในการพูดคุยในเรื่องการพนันกับพ่อแม่

การพูดคุย	จำนวน	ร้อยละ
คุย	228	57.0
ไม่คุย	172	43.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 83 พบว่ากู้มตัวอย่าง มีการพูดคุยในเรื่องการพนันกับพ่อแม่ส่วนมาก ร้อยละ 57.0 และไม่พูดคุย ร้อยละ 43.0

ตารางที่ 84 แสดงจำนวนและร้อยละ ในการพูดคุยในเรื่องการพนันกับเพื่อนของ

การพูดคุย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่คุย	271	67.7
คุย	129	32.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 84 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ไม่พูดคุยในเรื่องการพนันกับเพื่อนของส่วนมาก ร้อยละ 67.7 และมีการพูดคุย ร้อยละ 32.3

ตารางที่ 85 แสดงจำนวนและร้อยละ ในการพูดคุยในเรื่องการพนันกับญาติ

การพูดคุย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่คุย	267	66.7
คุย	133	33.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 85 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ไม่พูดคุยในเรื่องการพนันกับญาติส่วนมาก ร้อยละ 66.7 และมีการพูดคุย ร้อยละ 33.3

ตารางที่ 86 แสดงจำนวนและร้อยละในการพูดคุยในเรื่องการพนันกับเพื่อน

การพูดคุย	จำนวน	ร้อยละ
คุย	229	57.3
ไม่คุย	171	42.7
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 86 พบร่วงคุณตัวอย่าง มีการพูดคุยในเรื่องการพนันกับเพื่อนส่วนมาก ร้อยละ 57.3 และไม่พูดคุย ร้อยละ 42.7

ตารางที่ 87 แสดงจำนวนและร้อยละในการพูดคุยในเรื่องการทะเลาะวิวาทกับพ่อแม่

การพูดคุย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่คุย	202	50.5
คุย	198	49.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 87 พบร่วงคุณตัวอย่าง ไม่พูดคุยในเรื่องการทะเลาะวิวาทกับพ่อแม่ ส่วนมาก ร้อยละ 50.5 และมีการพูดคุย ร้อยละ 49.5

ตารางที่ 88 แสดงจำนวนและร้อยละ ในการพูดคุยในเรื่องการทะเลาะวิวาทกับพนักงาน

การพูดคุย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่คุย	250	62.5
คุย	150	37.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 88 พบร่วงลุ่มตัวอย่าง ไม่พูดคุยในเรื่องการทะเลาะวิวาทกับพนักงาน ส่วนมาก ร้อยละ 62.5 และมีการพูดคุย ร้อยละ 37.5

ตารางที่ 89 แสดงจำนวนและร้อยละ ในการพูดคุยในเรื่องการทะเลาะวิวาทกับญาติ

การพูดคุย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่คุย	298	74.5
คุย	102	25.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 89 พบร่วงลุ่มตัวอย่าง ไม่พูดคุยในเรื่องการทะเลาะวิวาทกับญาติ ส่วนมาก ร้อยละ 74.5 และมีการพูดคุย ร้อยละ 25.5

ตารางที่ 90 แสดงจำนวนและร้อยละ ในการพูดคุยในเรื่องการทะเลข่าวิชาทกันเพื่อน

การพูดคุย	จำนวน	ร้อยละ
คุยกับเพื่อน	294	73.5
ไม่คุยกับเพื่อน	106	26.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 90 พบร่วมตัวอย่าง มีการพูดคุยในเรื่องการทะเลข่าวิชาทกันเพื่อนส่วนมาก ร้อยละ 73.3 และไม่พูดคุย ร้อยละ 26.5

ตารางที่ 91 แสดงจำนวนและร้อยละ ในการพูดคุยในเรื่องสื่อความก奇纳เจารกันพ่อแม่

การพูดคุย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่คุยกับพ่อแม่	255	63.7
คุยกับพ่อแม่	145	36.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 91 พบร่วมตัวอย่าง ไม่พูดคุยในเรื่องสื่อความก奇纳เจารกันพ่อแม่ ส่วนมาก ร้อยละ 63.7 และมีการพูดคุย ร้อยละ 36.3

ตารางที่ 92 แสดงจำนวนและร้อยละในการพูดคุยในเรื่องสื่อสารกับนักเรียน

การพูดคุย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่คุย	308	77.0
คุย	92	23.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 92 พบว่ากู้มตัวอย่าง ไม่พูดคุยในเรื่องสื่อสารกับนักเรียนมาก ร้อยละ 77.0 และมีการพูดคุย ร้อยละ 23.0

ตารางที่ 93 แสดงจำนวนและร้อยละในการพูดคุยในเรื่องสื่อสารกับญาติ

การพูดคุย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่คุย	323	80.7
คุย	77	19.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 93 พบว่ากู้มตัวอย่าง ไม่พูดคุยในเรื่องสื่อสารกับญาติ มาก ร้อยละ 80.7 และมีการพูดคุย ร้อยละ 19.3

ตารางที่ 94 แสดงจำนวนและร้อยละในการพูดคุยในเรื่องสืบความก่อน佳ารกับเพื่อน

การพูดคุย	จำนวน	ร้อยละ
คุย	299	74.7
ไม่คุย	101	25.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 94 พบรากลุ่มตัวอย่าง มีการพูดคุยในเรื่องสืบความก่อน佳ารกับเพื่อนส่วนมาก ร้อยละ 74.7 และไม่พูดคุย ร้อยละ 25.3

ตอนที่ 3 ความรู้ที่มีต่อสารเสพย์ติด การพนัน การทางเลี้ยวิวาก และสื่อلامก่อน嫁ฯ ของโครงการโรงเรียนสีขาว

ตารางที่ 95 จำนวนและร้อยละของความรู้เกี่ยวกับสารเสพย์ติด การพนัน การทางเลี้ยวิวาก และสื่อلامก่อน嫁ฯ

ข้อความ	ตอบถูก		ตอบผิด		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. มะเร็งปอดเกิดจากสารสูบบุหรี่	394	98.5	6	1.5	400	100.0
2. สารออกซิเจนมีอยู่ในควันบุหรี่	374	93.5	26	6.5	400	100.0
3. ยาเสพย์ติดเป็นดั่นเหตุที่ทำลายร่างกายและจิตใจของผู้เสพย์	394	98.5	6	1.5	400	100.0
4. “แอมเฟตามีน” เป็นชื่อที่ใช้เรียกแทน “ชาบ้า”	312	78.0	88	22.0	400	100.0
5. ลักษณะของผู้ติดยาจะมีหน้าตาสดใส	392	98.0	8	2.0	400	100.0
6. การอ่านหนังสือโป๊ คือการให้ความสนิใจต่อรูปร่างของเพศตรงข้าม	261	65.7	139	34.8	400	100.0
7. การหมกหมุนในเรื่องเพศ สัมพันธ์ ทำให้ร่างกายเสื่อมโทรม	344	86.0	56	14.0	400	100.0
8. การเล่นกีฬาทำให้ลืมเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ได้	371	92.7	29	7.3	400	100.0
9. ถุงยางอนามัยควรใช้ก่อนการมีเพศสัมพันธ์	334	83.5	66	16.5	400	100.0
10. โรค AIDS เกิดจากเชื้อ HIV	300	75.0	100	25.0	400	100.0
11. การพนันเป็นกีฬาชนิดหนึ่ง	351	87.7	49	12.3	400	100.0

ข้อความ	ตอบถูก		ตอบผิด		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
12. การมั่วสุมตามแหล่งการพนัน เป็นสาเหตุแห่งอาชญากรรม	387	96.8	13	3.2	400	100.0
13. การมั่วสุมตามแหล่งการพนัน เป็นบ่อเกิดแห่งการทะเลาะ วิวาทในครอบครัว	387	96.7	13	3.3	400	100.0
14. การพนันเป็นสิ่งท้าทาย	282	70.5	118	29.5	400	100.0
15. การพนันทำเสียอนาคต หมด เนื้อ หมดตัว	397	99.3	3	0.7	400	100.0
16. การทะเลาะก็ต้องเป็นการ แสดงตนเด่นเพื่อศักดิ์ศรีของ สถาบัน	386	96.5	14	3.5	400	100.0
17. การพกอาวุธไปโรงเรียนถือว่า เป็นการป้องกันตนเอง	379	94.7	21	5.3	400	100.0
18. นักเรียนใช้อาวุธต่อสู้กันเป็น อาชญากรรมต่อสังคม	350	87.5	50	12.5	400	100.0
19. การทะเลาะวิวาทให้ก่อให้เกิด อันตรายต่อเพื่อนร่วมสถาบัน	388	97	12	3.0	400	100.0
20. ผู้ที่มีนิสัยก้าวร้าวมักจะชอบ แสดงความรุนแรง เช่นชกต่อย	389	97.3	11	2.7	400	100.0

จากตารางที่ 95 จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่าง ตอบคำถาม ในเรื่องการพนันทำให้เสีย อนาคต หมดเนื้อ หมดตัว ถูกมากที่สุดร้อยละ 99.3 รองลงมา มะเร็งปอดเกิดจากการสูบบุหรี่ และ ยาเสพย์ติดเป็นต้นเหตุที่ทำลายร่างกายและจิตใจของผู้เสพย์ ถูกร้อยละ 98.5 และลักษณะของผู้ติด ยาจะมีหน้าตาสดใส ถูกร้อยละ 98.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 96 แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนข้อของกัววัดความรู้ในเรื่องสารเเพย์ติด การพัฒนาการทางเเคมีวิชาท และสื่อความกอนาจาร

จำนวนข้อที่ตอบถูก	จำนวน (คน)	ร้อยละ
20	118	29.50
19	61	15.25
18	62	15.50
17	62	15.50
16	54	13.50
15	28	7.00
14	4	1.00
13	6	1.50
12	3	0.75
11	1	0.25
10	1	0.25
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 96 กลุ่มตัวอย่างตอบถูก 20 ข้อ มีจำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 29.50 ของลงมาตอบถูก 17 และ 18 ข้อ มีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 ตอบถูก 19 ข้อ มีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.25 ตอบถูก 16 ข้อ มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 ตอบถูก 15 ข้อ มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 และตอบถูก 14 ข้อ มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 97 แสดงจำนวนและร้อยละของความรู้ในเรื่องสารเเพย์ติด การพนัน การทะเลาะวิวาท และสื่อความกอนาจาร

ตอบถูก 14-20 ข้อ มีความรู้เกี่ยวกับโครงการสูง

ตอบถูก 7-13 ข้อ มีความรู้เกี่ยวกับโครงการปานกลาง

ตอบถูก 0 - 6 ข้อ มีความรู้เกี่ยวกับโครงการต่ำ

ระดับความรู้ (ข้อ)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
14-20	389	97.25
7-13	11	2.75
0-6	-	-
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 97 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ในเรื่องสารเเพย์ติด การพนัน การทะเลาะวิวาท และสื่อความกอนาจาร โดยเฉลี่ยตอบถูกเป็นจำนวน 14-20 ข้อ มีจำนวน 389 คน คิดเป็นร้อยละ 97.25 รองลงมาตอบถูกเป็นจำนวน 7-13 ข้อ มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.75 กล่าวโดยสรุป แล้วกลุ่มตัวอย่างมีเกณฑ์ความรู้ทั้ง 4 เรื่อง อยู่ในระดับสูง

ตอนที่ 4 ทัศนคติเกี่ยวกับสื่อประชาสัมพันธ์โครงการโรงเรียนสีขาว

ตารางที่ 98 แสดงจำนวนและร้อยละ และค่าเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสื่อเชิงพาณิชย์

ข้อความ	เดินทาง บ่อกิน*	เดินทาง	ไม่ยก	ไม่เดิน ทาง	ไม่เดินทาง บ่อกิน*	รวม	$\bar{x}$	S.D.
1. เม่นเป็นสถานการท่องเที่ยวที่น่าซื้อกิคง การโงงเรียนเสื้อขาวให้เป็นอย่างดี	101 (25.3)	211 (52.7)	75 (18.8)	10 (2.5)	3 (0.8)	400 (100.0)	3.99 (เดินทาง)	0.78
2. กะฯตัวนี้ในแผ่นพับสถานการท่องเที่ยว ท่านเข้าใจได้	83 (20.7)	224 (56.0)	88 (22.0)	5 (1.3)	-	400 (100.0)	3.96 (เดินทาง)	0.69
3. ตัวซักกะตัวนี้ในแผ่นพับมีเนื้อหาต่อ สถานการท่องเที่ยวตระหง่าน	91 (22.7)	222 (55.5)	70 (17.5)	14 (3.5)	3 (0.8)	400 (100.0)	3.96 (เดินทาง)	0.78
4. กะฯตัวนี้ในแผ่นพับสถานการท่องเที่ยว หมายของตึ่งฟาราเพลทติก การบัน ภาคและวิชาที่สื่อสารก่อนจะมาให้ เป็นอย่างดี	135 (33.7)	180 (45.0)	76 (19.0)	8 (2.0)	1 (0.3)	400 (100.0)	4.1 (เดินทาง)	0.79
5. ท่านคิดว่าบ่อกินที่ไม่ไปปลดออกหัวให้ ท่านเข้าใจได้	89 (22.3)	204 (51.0)	86 (21.5)	15 (3.7)	6 (1.5)	400 (100.0)	3.89 (เดินทาง)	0.84
6. กะฯในปีสุดยอดสถานการท่องเที่ยวตระหง่าน [*] สนิทของท่านได้	93 (23.3)	199 (56.3)	97 (14.5)	10 (2.2)	1 (0.5)	400 (100.0)	3.93 (เดินทาง)	0.77
7. ตัวซักกะตัวนี้ในแผ่นพับมีเนื้อหาต่อ สถานการท่องเที่ยวตระหง่าน	98 (24.5)	226 (56.3)	66 (16.5)	9 (2.2)	2 (0.5)	400 (100.0)	4.02 (เดินทาง)	0.74
8. สีสันของปีสุดยอดสถานการท่องเที่ยวตระหง่าน [*] น่าสนใจ	92 (23.0)	227 (56.7)	58 (14.5)	20 (5.0)	3 (0.8)	400 (100.0)	3.96 (เดินทาง)	0.8
9. ถูกใจทำให้ท่านมีความเข้าใจในตึ่ง ฟาราเพลทติก การบัน ภาคและ วิชาที่สื่อสารก่อนจะมา	124 (31.0)	218 (54.5)	44 (11.0)	11 (2.7)	3 (0.8)	400 (100.0)	4.12 (เดินทาง)	0.76
10. กะฯประทับใจที่มีอยู่ในถูกใจทำให้ ท่านมีความเข้าใจมากที่สุด	116 (29.0)	230 (57.5)	41 (10.2)	12 (3.0)	1 (0.3)	400 (100.0)	4.12 (เดินทาง)	0.72
11. ถูกใจในถูกใจมีความน่าสนใจ	103 (26.7)	271 (54.3)	74 (18.5)	5 (1.3)	1 (0.3)	400 (100.0)	4.04 (เดินทาง)	0.72
12. แนะนำของถูกใจมีความน่าสนใจ	77 (19.3)	241 (60.3)	71 (17.1)	9 (2.3)	2 (0.5)	400 (100.0)	3.96 (เดินทาง)	0.71
13. สดีกากอนมีเนื้อหาและสวยงาม	72 (18.0)	214 (53.5)	96 (24.0)	15 (3.7)	3 (0.8)	400 (100.0)	3.84 (เดินทาง)	0.78
14. สดีกากอนสถานการท่องเที่ยวที่น่าซื้อกิคง โคงการให้เป็นอย่างดี	106 (26.5)	170 (42.5)	99 (24.7)	22 (5.5)	3 (0.8)	400 (100.0)	3.88 (เดินทาง)	0.89
15. สีสันของสดีกากอนตึ่งตระหง่านแบบ น่าได้	99 (24.7)	201 (50.3)	77 (19.3)	15 (3.8)	8 (2.0)	400 (100.0)	3.92 (เดินทาง)	0.87
16. สดีกากอนมีส่วนเข้าใจใน การจราจร โคงการโงงเรียนเสื้อขาว	98 (24.5)	202 (50.5)	80 (20.0)	14 (13.5)	6 (1.5)	400 (100.0)	3.93 (เดินทาง)	0.85
รวม							3.97	0.48

จากตารางที่ 98 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมี ทัศนคติต่อสื่อเนื้อหา ก็คือ แผ่นพับ ได้แก่ แผ่นพับสามารถทำให้รู้จักโครงการโรงเรียนสื่อฯได้เป็นอย่างดี คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($x = 3.99$) ภาษาที่ใช้ในแผ่นพับสามารถทำให้เข้าใจได้ คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($x = 3.96$) ตัวอักษรที่ใช้ในแผ่นพับมีขนาดที่สามารถอ่านได้สะดวกคิดเป็นค่าเฉลี่ย ($x = 3.96$) ภาพที่ใช้ในแผ่นพับสามารถสื่อความหมายของเรื่องสารเผยแพร่ติด การพัฒนา การทະเทเววิชาท สื่อสารก่อนการได้เป็นอย่างดี คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($x = 4.1$)

ไปสเตรอร์ ได้แก่ ไปสเตรอร์ทำให้เข้าใจได้เป็นอย่างดีคิดเป็นค่าเฉลี่ย ($x = 3.89$) ภาพในไปสเตรอร์สามารถดึงดูดความสนใจของท่านได้ คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($x = 3.93$) และตัวอักษรของไปสเตรอร์ มีขนาดที่สามารถอ่านได้สะดวกคิดเป็นค่าเฉลี่ย ($x = 4.02$) สีสีรวมของไปสเตรอร์สามารถสร้างความน่าสนใจคิดเป็นค่าเฉลี่ย ($x = 3.96$)

คู่มือ ได้แก่ คู่มือทำให้มีความเข้าใจในเรื่องสารเผยแพร่ติด การพัฒนา การทະเทเววิชาและ สื่อสารก่อนการ คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($x = 4.12$) ภาพประกอบที่มีอยู่ในคู่มือทำให้มีความเข้าใจมากขึ้น คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($x = 4.12$) เนื้อหาในคู่มือมีความน่าสนใจคิดเป็นค่าเฉลี่ย ($x = 4.04$) ขนาดของคู่ มือมีความเหมาะสมคิดเป็นค่าเฉลี่ย ($x = 3.96$)

สติ๊กเกอร์ ได้แก่ สติ๊กเกอร์มีขนาดที่เหมาะสมคิดเป็นค่าเฉลี่ย ($x = 3.84$) และสติ๊กเกอร์ สามารถทำให้รู้จักโครงการได้เป็นอย่างดี คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($x = 3.88$) สีสีรวมสติ๊กเกอร์ดึงดูดความสนใจได้คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($x = 3.92$) รวมทั้งสติ๊กเกอร์มีส่วนช่วยในการจัดทำโครงการโรงเรียนสื่อฯ คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($x = 3.93$)

สรุปโดยรวม กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่ดีต่อสื่อเนื้อหาในระดับที่เห็นด้วย คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.97$)

ตารางที่ 99 แสดงจำนวนและร้อยละ และค่าเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสื่อประเภทเสียง และสื่อประเภทภาพและเสียง

ห้องเรียน	เด็กชาย หญิง	เด็กชาย หญิง	ไม่แน่ใจ	นักเรียน เด็กชาย หญิง	รวม	— $\bar{x}$	S.D.
1. ഗଲାରେ କଥାକଥ୍ୟୀ ନେଚାନ ମେଧାମ୍ବ	60 (15.0)	210 (52.5)	115 (28.7)	10 (2.5)	5 (1.3)	400 (100.0)	3.77 (เด็กชาย)
2. ନୀଳାଶେଷଙ୍କ ଦୁଇ ମିଳିକାନ ପାଇସନ୍ ହାତ	70 (15.0)	194 (48.5)	114 (28.5)	17 (4.2)	5 (1.3)	400 (100.0)	3.77 (เด็กชาย)
3. ହାନ୍ ଫାନ୍ କାର୍ପି ପାଇସନ୍ ହାତ	73 (18.3)	199 (49.7)	99 (24.8)	24 (6.0)	5 (1.3)	400 (100.0)	3.78 (เด็กชาย)
4. କାର୍ପି ହାତ ପାଇସନ୍ ହାତ	84 (21.0)	234 (58.5)	71 (17.7)	10 (2.5)	1 (0.3)	400 (100.0)	3.98 (เด็กชาย)
5. ଫୋଟା କିଟିକ ମିଳିକାନ ପାଇସନ୍ ହାତ	107 (26.8)	212 (53.0)	71 (17.7)	8 (2.0)	2 (0.5)	400 (100.0)	4.03 (เด็กชาย)
6. ହାତ କିଟିକ ହାତ ପାଇସନ୍ ହାତ	133 (28.3)	187 (46.7)	93 (23.3)	6 (1.5)	1 (0.3)	400 (100.0)	4.01 (เด็กชาย)
7. କାପି କିଟିକ ମିଳିକାନ ମନ୍ଦରିଂ	100 (25.0)	192 (48.0)	97 (24.2)	6 (1.5)	5 (1.3)	400 (100.0)	3.94 (เด็กชาย)
8. ରାଜବଳା ମନ୍ଦରିଂ ହାତ ପାଇସନ୍ ହାତ	87 (21.7)	217 (54.3)	86 (21.5)	7 (1.8)	3 (0.8)	400 (100.0)	3.95 (เด็กชาย)
รวม						3.90	0.54

จากตารางที่ 99 พบรากลุ่มตัวอย่าง มีทัศนคติต่อสื่อประเภทเสียงและสื่อประเภทภาพ และเสียง คือ

เสียงตามสาย ได้แก่ เวลาออกอากาศอยู่ในช่วงเหมาะสม คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($x = 3.77$) น้ำเสียงของผู้พูดมีความน่าสนใจ คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($x = 3.77$) และยังสามารถจับใจความเนื้อหาเสียงตามสายได้ คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($x = 3.78$) ส่วนภาษาที่ใช้สามารถให้เข้าใจได้ดี คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($x = 3.98$)

วีดีโอด้วย เนื้อหาในวีดีโอมีความน่าสนใจ คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($x = 4.03$) หลังจากชมวีดีโอด้วยรับความรู้ในการเผยแพร่ คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($x = 4.01$) และภาพในวีดีโอมีความสมจริง คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($x = 3.94$) รวมทั้งระยะเวลาของเรื่องราวที่ได้ชมมีความเหมาะสมกับเนื้อหา คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($x = 3.95$)

สรุปโดยรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่ดีต่อสื่อประเภทเสียงและสื่อประเภทภาพและเสียงในระดับเห็นด้วยคิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.90$)

ตารางที่ 100 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสื่อบุคคล

ข้อความ	เด็กชาย ชั้นอนุบาล	เด็กชาย ชั้นอนุบาล	ผู้หญิง	นักเรียน เด็กชาย	ผู้เด็กชาย ชั้นอนุบาล	รวม	— $\bar{x}$	S.D.
1. อาจารย์ช่วยแนะนำให้เด็กตีแผ่นสาร เรียนติด กារพัฒนาภาษาและวิชา ต่อความสามารถ	218 (54.5)	163 (40.7)	14 (3.5)	2 (0.5)	3 (0.8)	400 (100.0)	4.48 (เด็กชาย)	0.66
2. กล้าท่านเมี้ยปูนทำท่านสามารถก้าวไป มาหากายได้	153 (38.3)	209 (52.2)	34 (8.5)	2 (0.5)	2 (0.5)	400 (100.0)	4.27 (เด็กชาย)	0.68
3. ท่านคิดว่าอาจารย์มีความรู้ในเรื่อง ภาษาและติด กារพัฒนาภาษาและ วิชาต่อความสามารถ	133 (28.3)	220 (55.0)	57 (14.2)	6 (1.5)	4 (1.0)	400 (100.0)	4.08 (เด็กชาย)	0.76
4. กิตติกรรมที่อาจารย์ให้ทำท่านทำมีสำน ชัยและสนับสนุนให้ทำแต่ด้านภาษาและ ติด กារพัฒนาภาษาและวิชาต่อ ความสามารถ	149 (37.3)	211 (52.7)	32 (8.0)	6 (1.5)	2 (1.5)	400 (100.0)	4.25 (เด็กชาย)	0.71
5. รูปแบบกิตติกรรมทำให้ท่านเกิดความรู้ สึกอย่างมีประสิทธิภาพ	100 (25.0)	225 (56.2)	62 (15.5)	9 (2.3)	4 (1.0)	400 (100.0)	4.02 (เด็กชาย)	0.77
6. สำนักน้ำที่มีจานวนพิเศษของ กับการ ยกพล	73 (18.3)	184 (46.0)	121 (30.2)	14 (3.5)	8 (0.2)	400 (100.0)	3.75 (เด็กชาย)	0.86
7. ลูกปัดมีประโยชน์ในการเรียนรู้ท่านให้ ท่านเข้าใจดีขึ้นมากขึ้น	92 (23.0)	219 (54.7)	84 (21.0)	3 (0.8)	2 (0.5)	400 (100.0)	3.99 (เด็กชาย)	0.72
8. ความสามารถในการอธิบายเรื่องราว ของสำนักน้ำที่มีความสามารถในการ อธิบายเรื่องที่เกี่ยวกับภาษาและติด การ พัฒนาภาษาและวิชาต่อความสามารถ ยกพลให้เป็นอย่างดี	134 (33.5)	213 (53.2)	46 (11.5)	5 (1.3)	2 (0.5)	400 (100.0)	4.18 (เด็กชาย)	0.72
รวม							4.12	0.49

จากตารางที่ 100 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีทัศนคติต่อสื่อบุคคล คือ อาจารย์ ได้แก่ อาจารย์ช่วยแนะนำให้นักเดียงสารเผยแพร่ติด การพนัน การทະเทเวะวิชา สื่อلامกอนอาจารย์ คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.48$) และเวลาเมื่อญาณสามารถบริการอาจารย์ได้คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.27$) รวมทั้งกิจกรรมที่อาจารย์ให้ทำมีส่วนช่วยสนับสนุนให้ต่อต้านสารเสพย์ติด การพนัน การทະเทเวะวิชา สื่อلامกอนอาจารย์ได้ คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.25$) อาจารย์ มีความรู้ในเรื่องสารเสพย์ติด การพนัน การทະเทเวะวิชา สื่อلامกอนอาจารย์ คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.08$)

วิทยากร ได้แก่ รูปแบบกิจกรรมทำให้เกิดความรู้สึกอย่างมีส่วนร่วม คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.02$) เจ้าหน้าที่มีจำนวนเพียงพอ กับการอบรม คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.75$) อุปกรณ์ประกอบการแนะนำทำให้เข้าใจในเนื้อหามากขึ้น คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.99$) และความสามารถในการอธิบาย เรื่องราวของเจ้าหน้าที่ มีความสามารถในการอธิบายเรื่องเกี่ยวกับสารเสพย์ติด การพนัน การทະเทเวะวิชา สื่อلامกอนอาจารย์ได้เป็นอย่างดี คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.18$)

สรุปโดยรวม กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่ดีต่อสื่อประเภทบุคคล ในระดับที่เห็นด้วยคิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.12$)

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานมีทั้งหมด 4 สมมติฐาน ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 ตารางที่ 101-106

สมมติฐานที่ 2 ตารางที่ 107-112

สมมติฐานที่ 3 ตารางที่ 113

สมมติฐานที่ 4 ตารางที่ 114

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรทำให้มีการเปิดรับสื่อสารสื่อประชาสัมพันธ์โครงการโรงเรียนสีขาวแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 “เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์แตกต่างกัน”

H_0 = เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 = เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 101 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.1 โดยใช้สถิติ T - test

เพศ	N	$\bar{X}$	Sd.	T	Sig
ชาย	168	52.07	22.93		
หญิง	232	48.56	24.95		
รวม	400	50.03	24.16	1.436	1.52

จากตารางพบว่า ค่า Sig ที่ได้ของเพศที่มีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์คือ 1.52 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย H_0 นั่นคือ เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน และปฏิเสธสมมติฐาน H_1 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 1.2 “สังกัดโรงเรียนที่แตกต่างกันมีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์แตกต่างกัน”

H_0 = สังกัดโรงเรียนที่แตกต่างกันมีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 = สังกัดโรงเรียนที่แตกต่างกันมีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 102 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.2 โดยใช้สถิติ T - test

สังกัด	N	$\bar{X}$	Sd.	T	Sig
กรมสามัญ	200	41.83	19.10		
เอกชน	200	58.23	25.59		
รวม	400	50.03	24.16	-7.210	.000

จากตารางพบว่าค่า Sig ที่ได้ของสังกัดโรงเรียนมีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์คือ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้ คือ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย H_0 นั้นคือ สังกัดโรงเรียนที่แตกต่างกันมีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน และยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 1.3 “สถานภาพสมรสของบิดา – มาตราที่แตกต่างกันมีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์แตกต่างกัน”

H_0 = สถานภาพสมรสของบิดามารดาที่แตกต่างกันมีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 = สถานภาพสมรสของบิดามารดาที่แตกต่างกันมีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 103 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.3 โดยใช้สถิติ T - test

สถานภาพสมรส	N	$\bar{X}$	Sd.	T	Sig
อยู่ด้วยกัน	332	50.3	23.94		
แยกกันอยู่	34	40.35	19.91		
ห่างร้าง	16	58.50	28.22		
อื่นๆ ตาย	18	54.78	27.93		
รวม	400	50.03	24.16	2.762	.042

จากตารางพบว่าค่า Sig ที่ได้ของสถานภาพสมรสของบิดามารามีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์คือ 0.042 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัย H_0 นั้นคือ สถานภาพสมรสของบิดามารดาที่แตกต่างกันมีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน และยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 1.4 “เงินที่ได้มาโรงเรียน / เดือน แตกต่างกัน มีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์แตกต่างกัน”

H_0 = เงินที่ได้มาโรงเรียน/เดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 = เงินที่ได้มาโรงเรียน/เดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 104 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.4 โดยใช้สถิติ One – way ANOVA

จำนวนเงิน	N	$\bar{X}$	Sd.	F	Sig
ต่ำกว่า 250	95	50.08	27.20		
251 – 400	110	50.04	24.41		
401 – 500	64	49.61	23.31		
มากกว่า	131	50.19	22.20		
รวม	400	50.03	24.16	.009	.999

จากตารางพบว่าค่า Sig ที่ได้ของเงินที่ได้มาโรงเรียนมีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์คือ 0.999 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย H_0 นั้นคือ เงินที่ได้มาโรงเรียนต่อเดือนที่แตกต่างกันมีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน และปฏิเสธสมมติฐาน H_1 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 1.5 “อาชีพที่แตกต่างกันของบิดามารดา มีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์แตกต่างกัน”

H_0 = อาชีพที่แตกต่างกันของบิดามารดา มีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 = อาชีพที่แตกต่างกันของบิดามารดา มีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 105 ผลการทดสอบสมมติฐานปุ่ย 1.5 โดยใช้สถิติ One – way ANOVA

อาชีพ	N	$\bar{X}$	Sd.	F	Sig
รับราชการ	70	47.90	21.48		
พนักงานบริษัท	13	39.85	20.36		
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	11	59.64	22.53		
รับจ้าง	134	47.29	23.78		
ค้าขาย	84	56.49	25.15		
ช่าง เกษตร	88	50.03	25.38		
รวม	400	50.03	24.16	2.511	.030

จากการพบว่าค่า Sig ที่ได้ของอาชีพบิดามารดา มีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ คือ 0.030 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัย H_0 นั้น คือ อาชีพที่แตกต่างกันของบิดามารดา มีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน และปฏิเสธสมมติฐาน H_1 ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 1.6 “จำนวนพื้นอองที่ร่วมบิดา – มารดาที่แตกต่างกันมีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน”

H_0 = จำนวนพื้นอองที่ร่วมบิดา มารดาที่แตกต่างกันมีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 = จำนวนพื้นอองที่ร่วมบิดา มารดาที่แตกต่างกันมีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 106 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อย 1.6 โดยใช้สถิติ One-way ANOVA

จำนวนพื้นออง	N	$\bar{X}$	Sd.	F	Sig
ลูกคนเดียว	52	50.56	26.02		
2 คน	209	49.37	23.41		
3 คน	86	51.51	24.65		
อื่นๆ มากกว่า 3 คน	53	49.70	24.95		
รวม	400	50.03	24.16	.170	.917

จากตารางพบว่าค่า sig ที่ได้ของจำนวนพื้นอองร่วมบิดามารดาไม่มีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์คือ 0.917 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางการวิจัย H_0 นั้นคือจำนวนพื้นอองร่วมบิดามารดาที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน และปฏิเสธสมมติฐาน H_1 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะทางประชารถที่แตกต่างกัน ทำให้มีความรู้เกี่ยวกับสารเคมีติด การพนัน การทะเลวิวัฒและสื่อสารมวลชนจากการต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.1 “เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อการมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องสารเคมีติด การพนัน การทะเลวิวัฒและสื่อสารมวลชนจากการต่างกัน

H_0 = เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องสารเคมีติด การพนัน การทะเลวิวัฒและสื่อสารมวลชนจากการไม่แตกต่างกัน

H_1 = เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องสารเคมีติด การพนัน การทะเลวิวัฒและสื่อสารมวลชนจากการแตกต่างกัน

ตารางที่ 107 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อย 2.1 โดยใช้สถิติ T - test

เพศ	N	$\bar{X}$	Sd.	T	Sig
ชาย	168	17.92	1.97		
หญิง	232	17.97	1.97		
รวม	400	50.03	24.16	-.118	.907

จากตารางพบว่าค่า Sig ที่ได้ของเพศมีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์คือ 0.907 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางการวิจัย H_0 นั่นคือ เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีความรู้เกี่ยวกับสารเคมีติด การพนัน การทะเลวิวัฒและสื่อสารมวลชน ไม่แตกต่างกัน และปฏิเสธสมมติฐาน H_1 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 2.2 “สังกัดโรงเรียนที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีความรู้เกี่ยวกับสารเเพทย์ติด การพนัน การทะเลาะวิชาและสื่อلامก่อน้ารไม่แตกต่างกัน”

H_0 = สังกัดโรงเรียนที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีความรู้เกี่ยวกับสารเเพทย์ติด การพนัน การทะเลาะวิชาและสื่อلامก่อน้ารไม่แตกต่างกัน

H_1 = สังกัดโรงเรียนที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีความรู้เกี่ยวกับสารเเพทย์ติด การพนัน การทะเลาะวิชาและสื่อلامก่อน้ารแตกต่างกัน

ตารางที่ 108 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.2 โดยใช้สถิติ T - test

สังกัดโรงเรียน	N	$\bar{X}$	Sd.	T	Sig
กรมสามัญ	200	17.35	1.81		
เอกชน	200	18.51	1.87		
รวม	400	50.03	24.16	-6.300	.000

จากตารางพบว่าค่า Sig ที่ได้ของสังกัดโรงเรียนมีผลต่อการเปิดรับสื่อปะชาสัมพันธ์คือ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัย H_0 นั้นคือ สังกัดโรงเรียนที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีความรู้เกี่ยวกับสารเเพทย์ติด การพนัน การทะเลาะวิชาและสื่อلامก่อน้ารไม่แตกต่างกัน และยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 2.3 “สถานภาพสมรสของบิดา-มารดา ที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด การพนัน การทะเลาะวิวาทและสื่อلامก่อนการแต่งต่างกัน”

H_0 = สถานภาพสมรสของบิดามารดาที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด การพนัน การทะเลาะวิวาทและสื่อلامก่อนการไม่แตกต่างกัน

H_1 = สถานภาพสมรสของบิดามารดาที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด การพนัน การทะเลาะวิวาทและสื่อلامก่อนการแต่งต่างกัน

ตารางที่ 109 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อย 2.3 โดยใช้สถิติ One – way ANOVA

สถานสมรส	N	$\bar{X}$	Sd.	F	Sig
อยู่ด้วยกัน	332	17.97	1.88		
แยกกันอยู่	34	17.26	2.19		
หย่าร้าง	16	17.81	2.29		
อื่นๆ	18	18.50	1.89		
รวม	400	17.93	1.93	19.61	.119

จากตารางพบว่าค่า Sig ที่ได้สถานภาพสมรสของบิดามารดา มีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์คือ 0.119 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางการวิจัย H_0 นั้นคือ สถานภาพสมรสของบิดามารดาที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด การพนัน การทะเลาะวิวาทและสื่อلامก่อนการไม่แตกต่างกัน และปฏิเสธสมมติฐาน H_1 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 2.4 เงินที่ได้มาโรงเรียน / เดือน แตกต่างกันมีผลต่อการมีความรู้เกี่ยวกับสารเคมีติด การพนัน การทະเลาวิวากและสื่อสารก่อนการแยกต่างกัน"

H_0 = เงินที่ได้มาโรงเรียน / เดือน แตกต่างกัน มีผลต่อการมีความรู้เกี่ยวกับสารเคมีติด การพนัน การทະเลาวิวากและสื่อสารก่อนการไม่แยกต่างกัน

H_1 = เงินที่ได้มาโรงเรียน / เดือน แตกต่างกัน มีผลต่อการมีความรู้เกี่ยวกับสารเคมีติด การพนัน การทະเลาวิวากและสื่อสารก่อนการแยกต่างกัน

ตารางที่ 110 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อย 2.4 โดยใช้สถิติ One – way ANOVA

จำนวนเงิน	N	$\bar{X}$	Sd.	F	Sig
ต่ำกว่า 250	95	17.78	2.04		
251 – 400	110	17.96	1.96		
401 – 500	64	17.67	2.07		
มากกว่า 500	131	18.14	1.74		
รวม	400	17.93	1.93	1.093	.352

จากตารางพบว่าค่า Sig ที่ได้เงินที่ได้มาโรงเรียนมีผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์คือ 0.352 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางการวิจัย H_0 นั้นคือ เงินที่ได้มาโรงเรียน / เดือน แตกต่างกัน มีผลต่อการมีความรู้เกี่ยวกับสารเคมีติด การพนัน การทະเลาวิวากและสื่อสารก่อนการไม่แยกต่างกัน และปฏิเสธสมมติฐาน H_1 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 2.5 “อาชีพที่ที่แตกต่างกันของบิดามารดาไม่ผลต่อการมีความรู้เกี่ยวกับสารเสพย์ติด การพนัน การทะเลวิวาทและสื่อสารก่อนอาหารแตกต่างกัน”

H_0 = อาชีพที่ที่แตกต่างกันของบิดามารดาไม่ผลต่อการมีความรู้เกี่ยวกับสารเสพย์ติด การพนัน การทะเลวิวาทและสื่อสารก่อนอาหารไม่แตกต่างกัน

H_1 = อาชีพที่ที่แตกต่างกันของบิดามารดาไม่ผลต่อการมีความรู้เกี่ยวกับสารเสพย์ติด การพนัน การทะเลวิวาทและสื่อสารก่อนอาหารแตกต่างกัน

ตารางที่ 111 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.5 โดยใช้สถิติ One – way ANOVA

อาชีพ	N	$\bar{X}$	Sd.	F	Sig
รับราชการ	70	18.21	1.91		
พนักงานบริษัท	13	18.69	1.65		
พนักงานธุรกิจ	11	18.73	1.19		
รับจ้าง	134	17.71	1.90		
ค้าขาย	84	17.93	2.17		
ช่าง เกษตรกร	88	17.83	1.82		
รวม	400	17.93	1.93	1.495	.190

จากตารางพบว่าค่า Sig ที่ได้ของอาชีพบิดามารดาไม่ผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ คือ 0.190 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้นั้นคือ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางการวิจัย H_0 นั้น คือ อาชีพที่ที่แตกต่างกันของบิดามารดาไม่ผลต่อการมีความรู้เกี่ยวกับสารเสพย์ติด การพนัน การทะเลวิวาทและสื่อสารก่อนอาหารไม่แตกต่างกัน และปฏิเสธสมมติฐาน H_1 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 2.6 “จำนวนพื่น้องร่วมบิดามารดาที่แตกต่างกันการมีความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด การพนัน การทะเลวิวาทและสื่อสารก่อน嫁แต่งต่างกัน”

H_0 = จำนวนพื่น้องร่วมบิดามารดาที่แตกต่างกันการมีความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด การพนัน การทะเลวิวาทและสื่อสารก่อน嫁ไม่แตกต่างกัน

H_1 = จำนวนพื่น้องร่วมบิดามารดาที่แตกต่างกันการมีความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด การพนัน การทะเลวิวาทและสื่อสารก่อน嫁แต่งต่างกัน

ตารางที่ 112 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.6 โดยใช้สถิติ One-way ANOVA

จำนวนพื่น้อง	N	$\bar{X}$	Sd.	F	Sig
ลูกคนเดียว	52	18.13	1.91		
2 คน	209	17.90	1.91		
3 คน	86	18.13	1.62		
อื่นๆ มากกว่า 3 คน	53	17.51	2.39		
รวม	400	50.03	1.93	1.353	.257

จากการงพบว่าค่า Sig ที่ได้ของจำนวนพื่น้องร่วมบิดามารดาไม่ผลต่อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์คือ 0.257 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางการวิจัย H_0 นั้นคือ จำนวนพื่น้องร่วมบิดามารดาที่แตกต่างกันการมีความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด การพนัน การทะเลวิวาทและสื่อสารก่อน嫁ไม่แตกต่างกัน และปฏิเสธสมมติฐาน H_1 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 3 การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการโรงเรียนสีขาวมีความสัมพันธ์กับความรู้ของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี

H_0 = การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการโรงเรียนสีขาวไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี

H_1 = การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการโรงเรียนสีขาวมีความสัมพันธ์กับความรู้ของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ตารางที่ 113 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 โดยใช้สถิติ Pearson Correlation

การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์	สนสัมพันธ์กับคิดเห็น (r)
สื่อเน่าเสียง	.279
สื่อภาพและเสียง	
สื่อบุคคล	(Sig = 0.000)

จากตารางที่ 113 ผลการวิเคราะห์ค่าสนสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า ยอมรับสมมติฐานทางการวิจัย H_1 ทางสถิตินั่นคือ การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความรู้ที่มีต่อสารเผยแพร่ติด การพนัน การทະเลาภวิชาท และสื่อلامาก่อนอาจาร และการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ พบว่ามีค่านัยสำคัญน้อยกว่า 0.05 แสดงว่านักเรียนที่มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์มากก็จะมีความรู้ในเรื่องสารเผยแพร่ติด การพนัน การทະเลาภวิชาท และสื่อلامาก่อนอาจาร ดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้เปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์

สมมติฐานที่ 4 การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการโรงเรียนสีขาว มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ ของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี

H_0 = การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการโรงเรียนสีขาว ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ ของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี

H_1 = การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการโรงเรียนสีขาว มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ ของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ตารางที่ 114 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4 โดยใช้สถิติ Pearson Correlation

การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์	สนสัมพันธ์กับคิดเห็น (r)
สื่อเเพะกิจ	.195
สื่อภาพและเสียง	
สื่อบุคคล	(Sig = 0.000)

จากตารางที่ 114 ผลการวิเคราะห์ค่าสนสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบร่วมสมมติฐาน ทางการวิจัย H_1 ทางสถิตินั่นคือ การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ ทัศนคติ ที่มีต่อสารเผยแพร่ติด การพนัน การทะเลาะวิวาท และสื่อلامกอนาจาร และการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ พบร่วมค่านัยสำคัญน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า นักเรียนที่มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์มาก ก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อสื่อประชาสัมพันธ์โครงการโรงเรียนสีขาว

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องประสิทธิผลสื่อประชาสัมพันธ์โครงการโรงเรียนสีขาวที่มีต่อความรู้และทักษะดิจิทัล นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดสุพรรณบุรี มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ

1. เพื่อศึกษาถึงการเปิดรับข่าวสารจากสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการโรงเรียนสีขาว ของนักเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา และนักเรียนสังกัดการศึกษาเอกชนในจ.สุพรรณบุรี
2. เพื่อศึกษาระดับความรู้ของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี ที่มีต่อโครงการโรงเรียน สีขาวเกี่ยวกับเรื่องสารเสพย์ติด สื่อلامกอนาจาร การพนัน และการทະเลาวิชาท
3. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารจากสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการโรงเรียนสีขาวกับความรู้ ที่มีต่อสารเสพย์ติด สื่อلامกอนาจาร การพนัน และการทະเลาวิชา ของนักเรียน ในจังหวัดสุพรรณบุรี
4. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารจากสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการโรงเรียนสีขาวกับทัศนคติ ที่มีต่อสื่อประชาสัมพันธ์ โครงการโรงเรียนสีขาวของนักเรียนใน จังหวัดสุพรรณบุรี

การวิจัยครั้นนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและรูปแบบที่วัด มีลักษณะวัดเพียงครั้งเดียว (One – Shot Case Study) และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลกลุ่ม ตัวอย่างที่ศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 400 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Method) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย เพื่อใช้อธิบาย ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง การเปิดรับข่าวสารจากสื่อประชาสัมพันธ์ ความรู้ ทัศนคติ ส่วนการทดสอบสมมติฐานนั้น ใช้การหาค่าความแตกต่างแบบ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way-Anova) และค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ในการวิเคราะห์ซึ่งผลการวิจัยเป็นดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ สังกัดโรงเรียน สถานภาพสมรสของบิดามารดา เงินที่ได้มาในเรียนต่อเดือน อาชีพของบิดามารดา และจำนวนพื้นที่ที่ร่วมบิดามารดา พบร่วกคู่กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเป็นหญิง ร้อยละ 58.0 เป็นชายร้อยละ 48.0 แบ่งเป็นนักเรียน สังกัดกรมสามัญและสังกัดการศึกษา เอกชน ร้อยละ 50.0 เท่ากัน

สำหรับอาชีพของบิดามารดา พบร่วกบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่างประจำบ้านอาชีพรับจ้าง มากที่สุด ร้อยละ 31.7 รองลงมา คือ ค้าขายร้อยละ 26.5 โดยที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 83.0 มากที่สุด

สำหรับเงินที่ได้มาในเรียนต่อเดือน พบร่วก สำนโนที่อยู่กับกลุ่มตัวอย่างได้เงินมากกว่า 500 บาท มากที่สุดคือร้อยละ 32.8 รองลงมา 251 – 400 บาท ร้อยละ 27.5 และพบร่วกคู่กลุ่มตัวอย่างมีพื้นที่ที่ร่วมบิดามารดา 2 คน มากที่สุด ร้อยละ 52.3

ส่วนที่ 2 การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการโรงเรียนสีขาว

การศึกษาพบติกรรมการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ ได้แก่ สื่อเฉพาะกิจ สื่อประเภทภาพ และสื่อประเภทภาพและเสียง สื่อบุคคล และความถี่ในการเปิดรับสื่อแต่ละประเภท พบร่วกคู่กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับสื่อเฉพาะกิจ คือ

ไปสัมมนาเรื่องสารเสพย์ติดมากที่สุด ร้อยละ 98.5 รองลงมาคือ เรื่องการพนัน ร้อยละ 52.2

แผ่นพับพบร่วกคู่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับในเรื่องสารเสพย์ติดมากที่สุดร้อยละ 91.3 รองลงมา คือเรื่องการพนัน ร้อยละ 41.8

คู่มือเปิดรับในเรื่องสารเสพย์ติดมากที่สุด ร้อยละ 89.5 รองลงมาคือเรื่องการพนันร้อยละ 40.5

วีดีโอมีการเปิดรับในเรื่องสารเสพย์ติดมากที่สุด ร้อยละ 81.3 รองลงมาเรื่องสื่อลามกอนาจาร ร้อยละ 42.5

เสียงตามสายมีการเปิดรับในเรื่องสารเสพย์ติดมากที่สุดร้อยละ 91.3 รองลงมาคือ เรื่องสื่อสารมวลชนจาก ร้อยละ 49.3

สติกเกอร์ มีการเปิดรับในเรื่องสารเสพย์ติดมากที่สุดร้อยละ 89.3 รองลงมาคือ เรื่องการพนันร้อยละ 37.0

อาจารย์ มีการเปิดรับในเรื่องสารเสพย์ติดมากที่สุด ร้อยละ 93.0 รองลงมาคือ เรื่องสื่อสารมวลชนจาก ร้อยละ 28.3

วิทยากร มีการเปิดรับในเรื่องสารเสพย์ติดมากที่สุด ร้อยละ 93.0 รองลงมาคือ เรื่องการทະเลขะวิชาท ร้อยละ 50.0

สำหรับความถี่ในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์คือ

ไปสเตอร์มีการเปิดรับ ในเรื่องสารเสพย์ติด 1-2 วัน มากที่สุด ร้อยละ 34.5 รองลงมา 5 วัน ร้อยละ 34.0

แผ่นพับมีการเปิดรับในเรื่องสารเสพย์ติด 1-2 วัน มากที่สุด ร้อยละ 25.7 รองลงมา 3-4 วัน ร้อยละ 25.7

คู่มือในเรื่องสารเสพย์ติด 1-2 วัน มากที่สุด ร้อยละ 57.5 รองลงมา 3-4 วัน ร้อยละ 18.7
วีดีโอด้วยในเรื่องสารเสพย์ติด 1-2 วัน มากที่สุด ร้อยละ 59.3 รองลงมา 3-4 วัน ร้อยละ 12.7
เสียงตามสายในเรื่องสารเสพย์ติด 1-2 วัน มากที่สุด ร้อยละ 34.0 รองลงมา 3-4 วัน ร้อยละ 32.0

สติกเกอร์ ในเรื่องสารเสพย์ติด 1-2 วัน มากที่สุด ร้อยละ 56.7 รองลงมา 3-4 วัน ร้อยละ 17.5

อาจารย์ในเรื่องสารเสพย์ติด 3-4 วัน มากที่สุด ร้อยละ 32.2 รองลงมา 1-2 วัน ร้อยละ 32.2

วิทยากรในเรื่องสารเสพย์ติด 1-2 วัน มากที่สุด ร้อยละ 63.3 รองลงมา 5 วัน ร้อยละ 15.7

จากหัวข้อการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับเรื่องสารเสพย์ติด การพนัน การทະเลขะวิชาท และสื่อสารมวลชนจาก ที่นักเรียนเน้นจากการสื่อประชาสัมพันธ์ภายในโรงเรียน

ในการเปิดรับเรื่องสารเสพย์ติด การพนัน การทະเลขะวิชาท และสื่อสารมวลชนจากที่นักเรียนเน้นมากที่สุดร้อยละ 90.5 รองลงมาจากหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 64.2 และจากวิทยุ ร้อยละ 52.0 ตามลำดับ

หัวข้อการพูดคุยในเรื่อง สารเสพย์ติด การพนัน การทະເລາວວາທແລະ ສື່ອລາມກອນາຈາຣ ກັບພ້ອແມ່ ພິນ້ອງ ຖູາຕີ ແລະເພື່ອນ

ເຮື່ອງສາຣເສພຍຕິດກຸ່ມຕົວຍ່າງມີການພູດຄຸຍກັບພ້ອແມ່ມາກທີ່ສຸດ ຮ້ອຍລະ 72.0 ຮອງລົງມາພູດຄຸຍກັບເພື່ອນ ຮ້ອຍລະ 70.3 ຕາມລຳດັບ

ເຮື່ອງກາຣພັນກຸ່ມຕົວຍ່າງມີການພູດຄຸຍກັບພິນ້ອງມາກທີ່ສຸດ ຮ້ອຍລະ 67.7 ຮອງລົງມາພູດຄຸຍກັບເພື່ອນ ຮ້ອຍລະ 57.3 ແລະພ້ອແມ່ ຮ້ອຍລະ 57.0 ຕາມລຳດັບ

ເຮື່ອງກາຣທະເລາວວາທກຸ່ມຕົວຍ່າງມີການພູດຄຸຍກັບເພື່ອນມາກທີ່ສຸດ ຮ້ອຍລະ 73.5 ຮອງລົງມາພູດຄຸຍກັບພ້ອແມ່ ຮ້ອຍລະ 49.5 ຕາມລຳດັບ

ເຮື່ອງລາມກອນາຈາຣກຸ່ມຕົວຍ່າງມີການພູດຄຸຍກັບເພື່ອນມາກທີ່ສຸດ ຮ້ອຍລະ 74.7 ຮອງລົງມາພູດຄຸຍກັບພ້ອແມ່ ຮ້ອຍລະ 36.3 ຕາມລຳດັບ

ສ່ວນທີ່ 3 ຄວາມຮູ້ຕ່ອສາຣເສພຍຕິດ ສື່ອລາມກອນາຈາຣ ກາຣພັນແລະກາຣທະເລາວວາທອງໂຄຮງກາຣໂຮງຮຽນສື້ຂາວ

ກຸ່ມຕົວຍ່າງມີຄວາມຮູ້ຕ່ອສາຣເສພຍຕິດ ສື່ອລາມກອນາຈາຣ ກາຣພັນ ແລະກາຣທະເລາວວາທ ຕອບຖຸກ 14-20 ຊົ້ວ ຈຳນວນ 389 ດົນ ອີດເປັນຮ້ອຍລະ 97.25 ແລະຕອບຖຸກ7-13 ຊົ້ວ ຈຳນວນ 11 ດົນ ອີດເປັນຮ້ອຍລະ 2.75 ປຶ້ງດີອ່າວ່າມີຄວາມຮູ້ອຸໝູໃນຮະດັບສູງດຶງຮະດັບປາກຄາງ ເປັນສ່ວນໃໝ່

ສ່ວນທີ່ 4 ທັກນຄຕີກີ່ຍ່າກັບສື່ອປະຫັນພັນຫຼືໂຄຮງກາຣໂຮງຮຽນສື້ຂາວ

ຜລກາວິຈັຍພບວ່າກຸ່ມຕົວຍ່າງ ມີທັກນຄຕີຕ່ອສື່ອເຂົພາກິຈໄດ້ແກ່ ໂປສເຕອຣ ແຜ່ນພັບ ຄູ່ມືອ ສັດີກເກອຣ ໃນຮະດັບທີ່ເຫັນດ້ວຍ ອີດເປັນຄ່າເຊີລີຍ ($X = 3.97$)ແລກກຸ່ມຕົວຍ່າງມີທັກນຄຕີຕ່ອສື່ອປະເທດເສີຍ ແລະປະເທດກວາພແລະເສີຍ ໄດ້ແກ່ ເສີຍງາມສາຍແລະວິດີໂອ ໃນຮະດັບທີ່ເຫັນດ້ວຍ ອີດເປັນຄ່າເຊີລີຍ($X =3.90$) ສ່ວນກຸ່ມຕົວຍ່າງມີທັກນຄຕີຕ່ອສື່ອບຸກຄລໄດ້ແກ່ ຈາກຍົງແລະວິທຍາກຮ ໃນຮະດັບທີ່ເຫັນດ້ວຍ ອີດເປັນຄ່າເຊີລີຍ ($X =4.12$)

ส่วนที่ ๕ สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ดังนี้

สมมติฐานที่ ๑ ลักษณะทางประชากรได้แก่ เพศ สังกัดโรงเรียน สถานภาพ สมรสของบิดามารดา เงินที่ได้มาโรงเรียนต่อเดือน อาชีพของบิดามารดาและจำนวนพี่น้อง ที่ร่วมบิดามารดาที่แตกต่างกันจะมีการเปิดรับข่าวสารสื่อประชาสัมพันธ์โครงการโรงเรียนสีขาวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

จากการวิจัย พบว่า สำนัก โรงเรียน สถานภาพสมรสของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดาที่แตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับ สารเสพย์ติด การพนัน การทะเลวิวาทและสื่อสารก่อนเข้าห้องเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

สมมติฐานที่ ๒ ลักษณะทางประชากรได้แก่ เพศ สังกัดโรงเรียน สถานภาพ สมรสของบิดามารดา เงินที่ได้มาโรงเรียนต่อเดือน อาชีพของบิดามารดาและจำนวนพี่น้อง ที่ร่วมบิดามารดาที่แตกต่างกันจะทำให้มีความรู้เกี่ยวกับสารเสพย์ติด การพนัน การทะเลวิวาท และสื่อสารก่อนเข้าห้องเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

จากการวิจัย พบว่า สำนัก โรงเรียน ที่แตกต่างกัน จะมีความรู้เกี่ยวกับสารเสพย์ติด การพนัน การทะเลวิวาทและสื่อสารก่อนเข้าห้องเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

สมมติฐานที่ ๓ การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการโรงเรียนสีขาว มีความสัมพันธ์กับความรู้ของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการโรงเรียนสีขาว มีความสัมพันธ์กับความรู้ของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรีตามระดับนัยสำคัญที่ 0.05

สมมติฐานที่ ๔ การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการโรงเรียนสีขาว มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการโรงเรียนสีขาว มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรีตามระดับนัยสำคัญที่ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรได้แก่ สังกัดโรงเรียน สถานภาพสมรสของบิดามารดา อาชีพที่แตกต่างกันของบิดามารดา ที่แตกต่างกันจะมีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์โครงการโรงเรียนสีขาวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่0.05และ

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะทางประชากร ได้แก่ สังกัดโรงเรียน ที่แตกต่างกันจะมีความรู้เกี่ยวกับสารเผยแพร่ติด การพนัน การทะเลวิวาท และสื่อلامก่อน้าราอย่างมีนัยสำคัญที่0.05

จากการทดสอบสมมติฐานลักษณะทางประชากร ผลการวิจัยพบว่าลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์โครงการโรงเรียนสีขาว และมีความรู้เกี่ยวกับสารเผยแพร่ติด การพนัน การทะเลวิวาท และสื่อلامก่อน้าราแตกต่างกัน ซึ่งเป็นตามแนวคิดดังต่อไปนี้

แนวคิดของDeffluer (พีระ จิรไสภณ,2529)ได้กล่าวถึง ทฤษฎีกลุ่มสังคม ซึ่งกล่าวถึงลักษณะทางสังคมที่คล้ายกันของผู้รับสาร เช่นระดับการศึกษา สังกัดการศึกษา มีผลทำให้การเปิดรับสาร และความชอบสื่อคล้ายคลึงกัน ซึ่งจากการวิจัยจะเห็นได้ว่ากลุ่มของนักเรียนที่สังกัดกรมสามัญศึกษา และสังกัดการศึกษาเอกชน จะมีความรู้แตกต่างกันเนื่องจากซึ่งเกิดจากการอยู่กับคนละกลุ่มสังคมทำให้มีความรู้ในเรื่องสารเผยแพร่ติด การพนัน การทะเลวิวาทและสื่อلامก่อน้าราแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่อยู่สังกัดการศึกษาเอกชนจะมีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่สังกัดกรมสามัญ เนื่องจากมีการสร้างสื่อประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนในโรงเรียนได้ เปิดรับมากกว่าซึ่งทำให้นักเรียนมีความรู้มากกว่านักเรียนที่สังกัดกรมสามัญซึ่งมีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์น้อย ก็จะยิ่งส่งผลให้มีความรู้น้อยตามไปด้วย

และจากการค้นพบของBurgoon (ปรมะ สดะเทพิน,2540)พบว่าคนที่มีการศึกษาที่แตกต่างกัน ย่อมมีความรู้สึกนึกคิด อุดมการณ์และความต้องการที่แตกต่างกัน ดังนั้นในการค้นพบจะเห็นได้ว่าเมื่อคนเรามีความแตกต่างทางประชากรจะทำให้มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์แตกต่างกัน และนอกจากนั้นเมื่อเปิดรับสื่อแตกต่างกันแล้วก็จะส่งผลไปยังความรู้ที่ได้รับซึ่งในการที่จะมีความรู้ต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง คนเราต้องมีการเปิดรับต่อเรื่องนั้น ๆ มาซึ่งก็จะส่งผลให้มีความรู้สูงขึ้นตามไปด้วย

แนวคิดของประสาร ทิพย์รา拉 (2522)พบว่า วัยรุ่นช่วงนี้จะอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้นอายุระหว่าง 12-14 ปี ที่มีการเจริญเติบโตทั้ง 4 ด้านไปพร้อมๆกัน ได้แก่ ร่างกาย อารมณ์ สังคมและด้านสติปัญญา โดยเป็นวัยที่ต้องการแสวงหาความรู้ อย่างรู้อยากรู้ ให้เป็นเรื่องที่น่าสนใจ และมีการพัฒนาทางกายภาพซึ่งเป็น

สาเหตุส่วนใหญ่ ที่ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ อารมณ์ สุนทรียะสังคม เด็กวัยนี้จะชอบการเข้าสังคม ที่ก่อวังออกไปกว่าครอบครัว ซึ่งเป็นความต้องการพัฒนาสังคม เพื่อต้องการการยอมรับความเป็นเจ้าของและการมีสถานภาพในกลุ่ม รวมทั้งพัฒนาการด้านสติปัญญา ซึ่งหมายความรวมถึง เขาว่าปัญญาและความรู้ความเข้าใจในการหาความรู้ใหม่ และเรียนรู้จากประสบการณ์นั้นๆ รวมทั้งสามารถที่จะแก้ปัญหาเกี่ยวกับการรับรู้และเราว่าปัญญา ซึ่งถือว่าเป็นศักยภาพในการทำความเข้าใจของสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบล้อม และนำความเข้าใจไปใช้ให้ถูกต้อง

ด้านความต้องการของเด็กในวัย 13 – 19 ปี จะมีความต้องการที่สอดคล้องกับการทดลอง สมมติฐานที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว โดยเด็กจะต้องการความรักจากพ่อแม่ ซึ่งเป็นความรักความสัมพันธ์อันใกล้ชิด ซึ่งถือว่าครอบครัวเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลกับเด็กเป็นอย่างมาก เพราะเป็นที่อบรมสั่งสอนรวมถึง ให้คำแนะนำนำปรึกษาแก่เด็กได้เป็นอย่างดี ดังนั้น ในการทำสื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์โครงการโรงเรียนสีขาว ควรจะเน้นกิจกรรมทำสื่อประชาสัมพันธ์ไปถึงกลุ่มของพ่อแม่ของเด็กด้วย ซึ่งจะช่วยทำให้การประชาสัมพันธ์มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวงค์ ชนบัตร(2534) เรื่องการศึกษาผลการสื่อสารรณรงค์ต่อต้านการเสพยาบ้าที่มีต่อเยาวชนในเขต ก.ท.ม. พบว่าวัยรุ่นที่มีสถานภาพสมรสของบิดามารดาแตกต่างกัน มีการปิดรับเชื่อมูลข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพาะว่าครอบครัวแต่ละครอบครัวจะมีการอบรมสั่งสอนที่แตกต่างกัน ซึ่งก็แล้วแต่ละครอบครัว ว่าจะมีการปิดสื่อประชาพันธ์ในเรื่องสารเสพติด การพนัน การทะเลาะวิวาท และสื่อلامกอนาจาร

และงานวิจัยของ ชาลัดา สมทรพงษ์ (2542) เรื่อง อิทธิพลของการสื่อสารในการป้องกันยาเสพติดของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขต ก.ท.ม. พบว่า อาชีพของบิดามารดาที่แตกต่างกันมีการปิดรับข่าวสารในการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการโรงเรียนสีขาว มีความสัมพันธ์กับความรู้ที่มีต่อสารเสพติด การพนัน การทะเลาะวิวาทและสื่อلامกอนาจารของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากการทดสอบสมมติฐาน ตามตามแนวคิดของ คาร์เตอร์ วี ทูด(1973) ให้ความหมายของ “ความรู้” ให้ว่าความรู้เป็นข้อเท็จจริง ความจริง กฎเกณฑ์และข้อมูลต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้รับและทราบความสมไปจากมวลประสบการณ์ต่าง ๆ

เบนจามิน เอสบลูม (1971) ได้ให้ความหมายของความรู้เป็นสิ่งที่เกี่ยวกับการระลึกถึงเฉพาะเรื่องที่ นำไป ระลึกถึงวิธีกระบวนการ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเน้นความจำและยังได้หยุดถึง

ความสามารถ หรือผลลัพธ์ที่เกิดจากการเรียนรู้ซึ่งมีประกอบด้วย ความรู้ ที่ทำให้ทราบถึงความสามารถในการจำและการระลึกถึง เหตุการณ์ หรือประสบการณ์ที่เคยพบมาแล้วแบ่งออกเป็น ความรู้ เกี่ยวกับสาขาวิชาโดยเฉพาะ ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และความรู้เกี่ยวกับการรวมแนวความคิด รวมทั้งยังต้องมีความเข้าใจ ซึ่งจะทำให้ทราบถึงความสามารถในการใช้สติปัญญา และทักษะเบื้องต้น นั้นก็คือ การแปลความหมายจากแบบหนึ่งไปสู่แบบหนึ่ง และการตีความเพื่อการขยายเนื้อหาเดิมด้วยการสร้างด้วยรูปแบบใหม่

ตามแนวคิดของครอนบัด (อ้างในนุ่มล โนนิตจันทร์, 2534) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า การเรียนรู้ เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ที่ได้รับผลมาจากการประสบการณ์ ซึ่งองค์ประกอบของการเรียนรู้ คือ ความสามารถทางสติปัญญา ใน การเรียนรู้ได ๆ ถ้าผู้เรียนขาดความสามารถทางสติปัญญา ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ครั้งนั้น ไม่ได้ผล การเรียนรู้สิ่งใด ๆ ก็ตามจำต้องคำนึงถึงความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถของเด็กแรกเกิดถึงอายุ 18 ปี จะเป็นช่วงที่มีพัฒนาการด้านสติปัญญารวดเร็ว ดังนั้น การให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง จึงเป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับเด็กในวัยนี้ ซึ่งสิ่งที่จะทำให้เด็กคล้อยตามในสิ่งที่ถูกต้องก็ขึ้นอยู่กับแรงจูงใจที่จะทำให้เด็กได้รับแรงเสริมจากสื่อต่าง ๆ ที่จะช่วยให้เกิดแรงจูงใจได้ง่าย เป็นการสร้างความสนใจทำให้เด็กเรียนรู้ได้เร็วขึ้น

ชาوال แพรวตันกุล (2526) กล่าวว่า ความรู้ คือ การแสดงออกของสมรรถภาพสมองด้านความจำ โดยให้วิธีให้รับลึกอกมาเป็นหลัก

และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ เอียรศรี วิวิชชิริ (2527) กล่าวว่า การเรียนรู้เกิดจากประสบการณ์ ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้จากสถานการณ์ของการจัดการเรียนการสอน ที่เป็นการจัดลำดับการเรียนรู้อย่างมีจุดมุ่งหมายและต่อเนื่อง

รวมทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526) ซึ่งได้ให้ความหมายว่า ความรู้เป็นพฤติกรรมขั้นต้น ซึ่งผู้เรียนเพียงแต่จำได้ อาจโดยการนึกได้หรือโดยการมองเห็นหรือ ได้ยิน จำได้ ความรู้ ในขั้นนี้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ ความหมายข้อเท็จจริง-ทฤษฎี กฎ โครงสร้างและวิธีการแก้ปัญหา

ซึ่งความรู้ในโครงการโรงเรียนสีขาวเกิดจากการที่ครูผู้สอนอบรมให้ข้อมูลที่ถูกต้อง และเกิดจากการจัดทำสื่อให้ผู้อ่าน หรือนักเรียนได้จดจำในสิ่งที่ถูกต้อง ในเรื่องของสารเผยแพร่ติด การพนัน การะยะเวลาวิชาท า และสื่อสารก่อนการ ได้เป็นอย่างดี ดังนั้นในการที่มักเรียนมักยอมศึกษามีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์โครงการสีขาวมาก ก็จะส่งผลให้นักเรียนมีความรู้ในเรื่องสารเผยแพร่ติด การพนัน การะยะเวลาวิชาท า และเรื่องความก่อนการที่ถูกต้องสูงด้วยเช่นกัน

สมมติฐานที่ 4 การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการโรงเรียนสีขาว มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับสื่อประชาสัมพันธ์โครงการโรงเรียนสีขาว ของนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรีที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากการทดสอบสมมติฐาน ทัศนคติเกิดจากองค์ประกอบดังต่อไปนี้ ความคิด คือ ความรู้ความเข้าใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึก คือ เมื่อมีความรู้แล้วก็ยอมเกิดความรู้สึกต่อสิ่งนั้น การกระทำ คือ เมื่อเกิด 2 ข้อคู่ประกอบแรกแล้วก็ทำให้เกิดความพร้อมทางการกระทำ ซึ่งเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดทัศนคติของแต่ละบุคคล

แอล แอล แทอร์สตูน (1962) ได้กล่าวว่าทัศนคติเป็นผลรวมทั้งหมดของมนุษย์เกี่ยวกับความรู้สึกอดิ ความคิด ความกลัวต่อบางสิ่งบางอย่าง การแสดงออกทางการพูดเป็นความคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ทัศนคติเป็นระดับของความมากน้อยของความรู้สึกในด้านบวก และลบที่มีต่อสิ่งหนึ่งซึ่งอาจเป็นได้หลายอย่าง ความรู้สึกเหล่านี้ ผู้รู้สึกสามารถตอบอุปสรรคความแตกต่างเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

และสอดคล้องกับแนวคิดของอุทัย นิรัณโトイ (2529) กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึกหรือความเห็นทางบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นไปในรูปแบบของการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

สุชา จันทร์เอม (2524) ให้คำนิยามว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึก หรือทำทีของบุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุสิ่งของ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ความรู้สึก หรือทำทีนี้จะเป็นไปในทำนองที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

เชอร์เบอร์ก รี เคลเมน กล่าวว่า แม้คนเราจะมีทัศนคติตั้งเดิมของตนจากประสบการณ์ หรือความคิดเห็นส่วนตัว แต่ก็สามารถเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้โดยแบ่งกระบวนการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคล คือ การยินยอม เมื่อบุคคลยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อเขาและเพื่อมุ่งหวังให้เกิดความพึงพอใจจากบุคคลที่มีอิทธิพลนั้น การเลียนแบบ เป็นภาวะที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้น และเป็นผลมาจากการที่เข้าต้องการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีหรือที่พึงพอใจระหว่างตัวเขากับบุคคลหรือกลุ่มยืน

กอร์ดอน ดับบลิว ออลพอร์ต (1935) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง สภาวะของความพร้อมทางด้านจิต ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ สภาพความพร้อมนี้จะเป็นแรงที่กำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคลที่จะมีต่อบุคคลที่จะมีต่อบุคคล สิ่งของหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องแล้ว ทัศนคติ คือ ความรู้สึก ความคิดเห็น ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของบุคคล

เครก์ แอนด์ คราร์ฟิลด์ (2527) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นผลรวมของกระบวนการที่ส่งให้เกิด พลังงาน ใจ ความสนใจ ความรู้ และกระบวนการเรียนรู้ การเข้าใจเกี่ยวกับประสบการณ์ส่วนตัวของบุคคล

ซึ่งได้สอดคล้องกับแนวคิดกับแนวคิดของ แคทซ์ กับ ลาชาสเฟล (1955) โดยได้เห็นพ้อง ต้องกันว่า การสื่อสารระหว่างบุคคลมีผลต่อการทำให้ผู้รับสารยอมรับที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และ ยอมรับที่จะให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ มากที่สุด ฉะนั้น สื่อบุคคลจึงมีความสำคัญ มากในชั้นจุงใจ ซึ่งตามแนวคิดของ ลาชาสเฟล และคณะกุลกล่าวไว้ว่า การติดต่อสื่อสารแบบเพรียญหน้า เปิดโอกาสให้ผู้ ส่งสารสามารถปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงเนื้อหาที่ให้สัมภาษณ์ได้รวดเร็ว มีลักษณะที่ง่ายๆ เป็นกันเอง จึงง่ายต่อการซักจุ่นคัดอยตามและสื่อที่นักประชาสัมพันธ์ใช้เป็นพาหนะในการนำข่าวสารจากผู้ส่ง สารไปยังผู้รับสาร ก็ได้มีสื่อบุคคล ถือว่าเป็นสื่อที่มีความเป็นอิสระในการเผยแพร่ข่าวสารเข่นกัน โดย เข้าใจผู้นำทางความคิดนั้น เป็นผู้ที่ได้รับความเชื่อถือและมีบทบาทต่อทัศนคติของผู้รับสาร

แนวความคิดของลาชาสเฟล และคณะ กล่าวว่า การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลสามารถ ขัดการเลือกรับสารของผู้ฟังได้ เนื่องจากการหลีกเลี่ยงการรับฟัง หรือการสนทนาก็เป็นไปได้ยากกว่า การรับข่าวสารจากสื่อมวลชน และการติดต่อสื่อสารแบบเพรียญหน้า เปิดโอกาสให้ผู้ส่งสารสามารถ ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงเนื้อหาที่ใช้สัมภาษณ์ได้ในเวลาอันรวดเร็ว การสื่อสารระหว่างบุคคลนั้นมี ลักษณะง่ายเป็นกันเอง จึงง่ายต่อการซักจุ่นใจให้คล้อยตาม และผู้รับสารส่วนใหญ่จะเชื่อถือในความ คิดเห็นของผู้ที่เข้ารู้จัก และนับถือมากกว่าบุคคลที่เข้าไม่เคยรู้จักมาก่อน

เสถียร เหยยประทับ (2528) กล่าวว่า สื่อบุคคลเป็นผู้ที่นำข่าวสารจากบุคคลหนึ่งไปยังอีก บุคคลหนึ่ง โดยการติดต่อสื่อสารแบบตัวต่อตัวระหว่างบุคคล 2 คน หรือมากกว่า

ปรมะ สมะเทวิน (2527) กล่าวเกี่ยวกับเรื่องประสิทธิผลของสื่อ ไว้ว่าประสิทธิภาพของสื่อ ย่อมมีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลของการสื่อสาร เช่นเดียวกับองค์ประกอบอื่น ๆ ของการสื่อสาร ดังนั้น การเลือกใช้สื่อจึงย่อมสามารถเพิ่ม หรือลดสัมฤทธิ์ผลของการสื่อสารได้หากผู้ส่งสารเลือกใช้สื่อที่ เหมาะสม กับสถานการณ์ในการสื่อสารแล้ว สัมฤทธิ์ผลของการสื่อสารนั้นย่อมจะบังเกิดขึ้นได้มาก

และยังได้สอดคล้องกับแนวคิดของอนันต์ธนฯ อังกินันท์ (2524) ซึ่งการเลือกใช้สื่อันนี้ อยู่กับประเภทของผู้รับ ลักษณะของข่าวสารและข้อเสนอในกระบวนการขยายยอมรับของผู้รับสารหาก เลือกไม่เหมาะสมแล้วความสำเร็จของโครงการนั้นอาจเป็นไปได้ยาก ซึ่งในการส่งข่าวสารการให้การ ศึกษาอยู่ต้องอาศัยสื่อ เป็นเครื่องช่วยนำเนื้อหาข่าวสารไปยังผู้รับให้เกิดความเข้าใจชัดเจนถูกต้อง แต่จะต้องทำความเข้าใจกับสื่อเหล่านั้นให้ดีเสียก่อน และจำเป็นต้องเรียนรู้ถึงธรรมชาติและหน้าที่ ของสื่อแต่ละชนิด เพื่อการวางแผนที่เหมาะสม

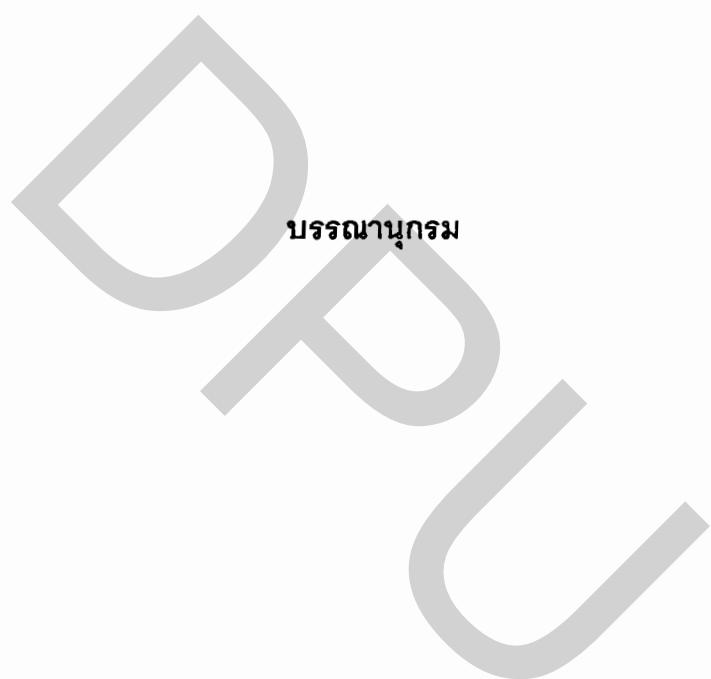
ดังนั้นจากการทดสอบพบว่าสื่อบุคคลโดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์จะเป็นสื่อที่มีบทบาทมากที่สุดดังนั้นในการทำการประชาสัมพันธ์ จึงควรเน้นที่ตัวอาจารย์เนื่องจากเป็นบุคคลที่นักเรียนให้ความรัก และเคารพมากที่สุด รองลงมาจากการที่บ้าน ซึ่งเป็นบุคคลที่ค่อยอบรม บ่มนิสัยให้นักเรียน เป็นคนดี มีความรู้ รวมถึงมีความประพฤติที่ถูกต้องเหมาะสมเพื่อจะได้เป็นอนาคตที่ดีของชาติ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรจะจัดสื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายและควรจัดทำสื่อให้น่าสนใจในทุกๆ สื่อ และควรเผยแพร่แก่กลุ่มที่จะมีอิทธิพลกับนักเรียนด้วย เช่น พ่อแม่ ครู อาจารย์ และเพื่อน โดยการ ก่อนการสร้างสื่อประชาสัมพันธ์ จะต้องดูถูกมินลังของกลุ่มตัวอย่างด้วย
2. สื่อประชาสัมพันธ์ควรใส่เนื้อหาสาระที่นักเรียนจะต้องได้รับให้เหมาะสมกับกลุ่มนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเข้าใจในปัญหาและวัตถุประสงค์ของเนื้อหาเพื่อก่อให้เกิดความรู้แก่นักเรียนอย่างถูก ต้อง
3. ควรจะมีการอบรมอาจารย์เพื่อที่จะให้อาจารย์ได้รับข้อมูล ในสิ่งที่ถูกต้องเพื่อจะได้ นำ ความรู้ที่อบรมมาให้คำแนะนำนำปรึกษาแก่นักเรียนได้เป็นอย่างดี
4. ทางกระทรวงศึกษาควรจะมีการแจกจ่ายสื่อให้ทั่วถึงทั่วโรงเรียนสังกัดกรมสามัญและ สังกัดการศึกษาเอกชน เพื่อจะได้มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ ความรู้และทัศนคติเท่าเทียมกันทั้ง 2 สังกัด
5. ควรมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และวิทยุ เพราะเป็นสื่อที่นัก เรียนให้ความสนใจในการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาวิจัยกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษา ซึ่งเป็นอีกกลุ่มนึงที่มีปัญหา เพิ่มมากขึ้น เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการโรงเรียนสีขาวให้ เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด
2. ควรศึกษาถึงการวิเคราะห์เนื้อหาของสารในสื่อประชาสัมพันธ์ที่ใช้ว่าสามารถนำไป ปฏิบัติตามได้หรือไม่ เพื่อให้ทราบถึงผลกระทบที่จะเกิดต่อกลุ่มเป้าหมาย เพื่อที่จะได้นำวางแผน การประชาสัมพันธ์ ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย

ภาษาไทย

หนังสือ

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคม. กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2541

ปรมะ ศติเวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์โอดี้ยนสโตร์, 2531.

พรพิพิร พิมลสินธุ์. การวิจัยเพื่อการประชาสัมพันธ์. กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์ประกายพรึก, 2539

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประสาร ทิพย์ธารา. พัฒนาการและการปรับตัวของวัยรุ่น. กรุงเทพฯ ภาค
วิชา. แนวแนวและจิตวิทยาการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปะสาน
มิตร, 2522

วศ.ดร. ภูษีรี คำข่าย. จิตวิทยาแนวแนวเด็กวัยรุ่น. กรุงเทพฯ.: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ
สวนสุนันทา, 2542

เสถียร เซย์ปะทับ. การสื่อสารและการพัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2531

พีระ จิระวิสกณ. ทฤษฎีสื่อสารมวลชน, หลักและทฤษฎี การสื่อสาร. หน่วยที่ 11,2 เล่ม .
กรุงเทพฯ.: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมการ, 2529

เสถียร เซย์ปะทับ. การสื่อสารและการพัฒนา. กรุงเทพฯ พิมพ์ครั้งที่ 2 .: โรงพิมพ์จุฬา, 2531

พันตำรวจเอกนายแพทย์ ศินชัยกลุ่นธรา. ยาเสพติด เลิกเองก็ได้. กรุงเทพฯ.: ศูนย์ขับน้ำตาผู้ติดยา
เสพติด รพ.ตำราจ, 2544

วิทยานิพนธ์

นพพร พานิชสุข “อิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อการใช้ภาษาตุ่น普通话 ประเกาและเฝามีนของเด็กวัยรุ่น”**วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิตคณะสังคมศึกษาศาสตร์**
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533

พรศรี พัฒนพงศ์ “ปัจจัยที่สนับสนุนและที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในสถานศึกษา.” **วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต คณะสังคมศึกษาศาสตร์** มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2520

นิรนล เปลี่ยนจำรูญ “การใช้กัญชาและสารwareheyของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร: การเรียนรู้ทางสังคม” **วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต คณะสังคม และมนุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**, 2530

ยุบลวรรณ ประมาณรัฐกิจ “ด้วแบบสมมฐานการใช้ยาหรือสิ่งเสพติดในวัยรุ่น : ทดลองเชิงนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ อ.เมือง จ.นนทบุรี” **วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต คณะสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**, 2532

แวงตา มนบัตร “การศึกษาผลของการรณรงค์ต่อต้านการเสพยาม้าที่มีต่อเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร” **วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**, 2534

เอกสารอื่น ๆ

หน่วยศึกษานิเทศก์. สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา. โรงเรียนสีขาว . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา , 2542

ศึกษาธิการ , กระทรวง . กรอบและแนวทางการดำเนินงานโรงเรียนสีขาว .. กระทรวงศึกษาธิการ , 2541

สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด . สำนักงาน ปปส. สำนักนายกรัฐมนตรี. แนวทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ.:

นจก.อธุณการพิมพ์ , 2542
สำนักงานโครงการโรงเรียนสีขาว. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือ^ก
การดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาว ด้านยาเสพติด. กรุงเทพฯ : นจก.อธุณการ
พิมพ์, 2543

ภาษาอังกฤษ

BOOK

- Atkin ,Charles K. New Model for Mass Communication Research . New York , 1973
- Benjamin , Bloom S et al. Taxonomy of education objective Handbook. New York , 1956
- Carter V. Goods. Dictionary of education . New York : MC Graw – Hill , 1973
- Cherry Colin . On Human Communication . A review, New York . Holt Rinechart and
winstom , 1975
- De Fleur , Melvin L. Theories of Mass Communication .New York , 1970
- Katz, Klihu and Lazafeld , Personal Influence. New York The Free Press , 1955
- Klapper . Joseph T. The effect of Mass Communication . New York : The Free Press,
1969
- Yamane ,Taro. Satatistics ; Anintroductory Analysis 2 ed, New York : Harper & Raw ,
1967

แบบสอบถาม

การประเมินผลสื่อประชาสัมพันธ์ที่มีต่อความรู้และทักษะคณิต เกี่ยวกับโครงการโรงเรียนสีขาวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดสุพรรณบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ
  - 1) ชาย
  - 2) หญิง
2. สังกัดสถานศึกษา
  - 1) กรมสามัญศึกษา
  - 2) การศึกษาเอกชน
3. อาชีพของบิดา
  - 1) รับราชการ
  - 2) พนักงานบริษัท
  - 3) ค้าขาย
  - 4) อื่นๆ ระบุ.....
4. อาชีพของมารดา
  - 1) รับราชการ
  - 2) พนักงานบริษัท
  - 3) ค้าขาย
  - 4) อื่นๆ ระบุ.....
5. สถานภาพสมรสของบิดา – มารดา
  - 1) อายุค้ายกัน
  - 2) แยกกันอยู่
  - 3) หย่าร้าง
  - 4) อื่นๆ ระบุ.....
6. เงินที่ได้มาโรงเรียนต่อเดือน
  - 1) ต่ำกว่า 250 บาท/เดือน
  - 2) 251-400 บาท/เดือน
  - 3) 401-500 บาท/เดือน
  - 4) มากกว่า 500 บาท/เดือน
7. ท่านมีพี่น้องร่วมมารดา - บิดา กี่คน
  - 1) เป็นลูกคนเดียว
  - 2) 2 คน
  - 3) 3 คน
  - 4) อื่นๆ ระบุ.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการโรงเรียนสีขาว

1. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสาร โครงการ โรงเรียนสีขาวจากสื่อประเภทใดบ้าง

ประเภทของสื่อ	สารสนเทศติด	การพนัน	การทะเลข่าวิชาท	เรื่องสามก่อนอาจาร
ไปสเตอร์				
แผ่นพับ				
คู่มือ				
วีดีโอเทป				
เสียงตามสาย				
สติ๊กเกอร์				
อาจารย์ในโรงเรียน				
เจ้าหน้าที่วิทยากร				

2. ถ้าท่านได้รับข้อมูลจากสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการโรงเรียนสีขาวท่านเห็นบ่อยเพียงใด ปัจจุบันสื่อที่ท่านได้รับข้อมูลเท่านั้น (วัน/สัปดาห์)

3. นักจากที่เห็นสื่อประชาสัมพันธ์ภายในโรงเรียนแล้ว ท่านทราบเรื่องสารเสพติด การพนัน การทะเลวิวาท لامกอนาจาร จากสื่อใดบ้าง

- 1) โทรทัศน์   2) วิทยุ   3) หนังสือพิมพ์   4) นิตยสาร
 5) อื่นๆ _____

4. ท่านคุยกับเรื่องสารเสพติด การพนัน การทะเลวิวาท لامกอนาจารกับใครบ้าง

ประเภทของสื่อ	พ่อแม่	พี่น้อง	ญาติ	เพื่อน
สารเสพติด				
การพนัน				
การทะเลวิวาท				
لامกอนาจาร				

ตอนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด สื่อลامกอนาจาร การพนัน และการทะเลวิวาท

กรุณาทำเครื่องหมาย หน้าข้อที่ท่านเห็นว่าถูก และ หน้าข้อที่เห็นว่าผิด

- _____ 1. มะเร็งปอดเกิดจากการสูบบุหรี่
- _____ 2. สารออกซิเจนมีอยู่ในควันบุหรี่
- _____ 3. ยาเสพติดเป็นต้นเหตุที่ทำลายร่างกาย และจิตใจของผู้เสพติด
- _____ 4. “แอมเฟตามีน” เป็นข้อที่ใช้เรียกแทน “ยาบ้า”
- _____ 5. ลักษณะของผู้ติดยาจะมีหน้าตาสลด
- _____ 6. การอ่านหนังสือโป๊ คือการให้ความสนใจต่อรูปร่างของเพศตรงข้าม
- _____ 7. การหมกมุนในเรื่องเพศสัมพันธ์ทำให้ร่างกายเสื่อมโทรม
- _____ 8. การเด่นกีฬาทำให้ล้มเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ได้
- _____ 9. ถุงยางอนามัยควรใช้ก่อนการมีเพศสัมพันธ์
- _____ 10. โรค AIDS เกิดจากเชื้อ HIV
- _____ 11. การพนันเป็นกีฬานินดง
- _____ 12. การมัวสูบตามแหล่งการพนันเป็นสาเหตุแห่งอาชญากรรม
- _____ 13. การมัวสูบตามแหล่งการพนันเป็นบ่อเกิดแห่งการทะเลวิวาทในครอบครัว
- _____ 14. การพนันเป็นสิ่งท้าทาย
- _____ 15. การพนันทำเสียอนาคต หมกเนื้อหมกตัว
- _____ 16. การทะเลาะกต่อยเป็นการแสดงตนเด่นเพื่อศักดิ์ศรีของสถาบัน
- _____ 17. การพกอาวุธไปโรงเรียนถือว่าเป็นการป้องกันตนเอง

- _____ 18. นักเรียนใช้อาชญากรรมต่อสังคม
- _____ 19. การทะเลาะวิวาทให้ก่อให้เกิดอันตรายต่อเพื่อนร่วมสถาบัน
- _____ 20. ผู้ที่มีนิสัยก้าวร้าวมักจะชอบแสดงความรุนแรง เช่น ชกต่อย

ตอนที่ 4 ทัศนคติเกี่ยวกับสื่อประชาสัมพันธ์โครงการโรงเรียนสีขาว

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง, 2 = ไม่เห็นด้วย, 3 = ไม่แน่ใจ, 4 = เห็นด้วย, 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 1 สื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ แผ่นพับ, โปสเตอร์, ภูมิอ, สติกเกอร์

ข้อความ	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. แผ่นพับสามารถทำให้ท่านรู้จักโครงการโรงเรียนสีขาวได้เป็นอย่างดี					
2. ภาษาที่ใช้ในแผ่นพับสามารถทำให้ท่านเข้าใจได้ง่าย					
3. ตัวอักษรที่ใช้ในแผ่นพับมีขนาดที่สามารถอ่านได้สะดวก					
4. ภาพที่ใช้ในแผ่นพับสื่อความหมายของเรื่องสารເພບີດ การพนัน การทะเลาะวิวาท และสื่อความก่ออาชญาได้เป็นอย่างดี					
5. ท่านคิดว่าข้อมูลที่มีในโปสเตอร์ทำให้ท่านเข้าใจได้ดี					
6. ภาพในโปสเตอร์สามารถดึงดูดความสนใจของท่านได้					
7. ตัวอักษรของโปสเตอร์มีขนาดที่สามารถอ่านได้สะดวก					

ข้อความ	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
8. สีสันของโปสเตอร์สามารถสร้างความน่าสนใจ					
9. คู่มือทำให้ท่านมีความเข้าใจในเรื่องสารเเพทย์					
การพนัน การทะเลวิวาท สื่อalamก่อนชาติ					
10. ภาพประกอบที่มีอยู่ในคู่มือทำให้ท่านมีความเข้าใจมากขึ้น					
11. เนื้อหาในคู่มือมีความน่าสนใจ					
12. ขนาดของคู่มือมีความเหมาะสม					
13. สดีก่อร์มีขนาดที่เหมาะสม					
14. สดีก่อร์สามารถทำให้ท่านรู้จักโครงการได้เป็นอย่างดี					
15. สีสันของสดีก่อร์ดึงดูดความสนใจได้ดี					
16. สดีก่อร์มีส่วนช่วยในการจัดทำโครงการโรงเรียนศึกษา					

ตารางที่ 2 สื่อประเภทเสียงและสื่อประเภทภาพและเสียง ได้แก่ เสียงตามสาย,วิดีโอ

ข้อความ	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. เวลาออกอากาศอยู่ในช่วงเหมาะสม					
2. นำเสียงของผู้พูดมีความน่าสนใจ					
3. ท่านสามารถจับใจความเนื้อหาเสียงตามสายได้					
4. ภาษาที่ใช้สามารถสื่อให้ท่านเข้าใจได้ดี					
5. เนื้อหาในวิดีโอมีความน่าสนใจ					
6. หลังจากที่ท่านได้ชมวิดีโอท่านได้รับรู้ในการเผยแพร่					
7. ภาพในวิดีโอมีความสมจริง					
8. ระยะเวลาของเรื่องราวที่ได้ชมมีความเหมาะสม กับเนื้อหา					

ตารางที่ 3 สื่อนุกูล ໄให้แก่ อาจารย์, เจ้าหน้าที่วิทยากร

ข้อความ	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. อาจารย์ช่วยแนะนำให้หลักเลบงสารเดพย์ติด การ พนัน การทางเละวิวาก สื่อلامกอนาจาร					
2. เวลาที่ท่านมีปัญหาท่านสามารถปรึกษาอาจารย์ได้					
3. ท่านคิดว่าอาจารย์มีความรู้ในเรื่องสารเดพย์ติด การพนัน การทางเละวิวาก สื่อلامกอนาจาร					
4. กิจกรรมที่อาจารย์ให้ท่านทำมีส่วนช่วยสนับสนุน ให้ท่านต่อต้าน สารเดพย์ติด การพนัน การ ทางเละวิวาก สื่อلامกอนาจาร					
5. รูปแบบกิจกรรมทำให้ท่านเกิดความรู้สึกอยากมี ส่วนร่วม					
6. เจ้าหน้าที่มีจำนวนเพียงพอ กับการอบรม					
7. อุปกรณ์ประกอบการแนะนำทำให้ท่านเข้าใจใน เนื้อหามากขึ้น					
8. ความสามารถในการอธิบายเรื่องราวของเจ้าหน้าที่ มีความสามารถในการอธิบายเรื่องราวเกี่ยวกับ สารเดพย์ติด การพนัน การทางเละวิวาก สื่อلامก อนาจาร ให้ท่านเข้าใจได้เป็นอย่างดี					

ข้อเสนอแนะ

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับสื่อประชาสัมพันธ์ในโครงการโรงเรียนสีขาว

โรงเรียนสีขาว.....

เพื่อจุดหมายปลายทางสว่างไสว

เพื่อเป็นขวัญกำลังใจไม่ท้อถอย

เพื่อวันหวังวันหนึ่งซึ่งรอคอย

เพื่อชีวิตเด็กน้อยอิกร้อยพัน

จึงได้มอบน้ำใจห่วงใยรัก

จึงช่วยเหลือและพิทักษ์สมัครมั่น

จึงโอบอุ้มคุ้มครองปกป่องกัน

จึงแบ่งปันเมตตาเอื้ออารี

สร้างศรัทธายิ่งในญาญ่าสร้างไฟฝัน

สร้างสัมพันธ์สร้างรักสร้างสรักดิศรี

สร้างเสริมสิ่งของการสร้างความดี

สร้างวิถีการก้าวให้ยาวไกล

ปิดป้องความวุ่นวายอบายมุข

ปิดทางนำความทุกข์ความเหลวไหล

ปิดกั้นสื่ออนาจารย์วัยใจ

ปิดโอกาสพลาดไปหลงเลี้ยงกล

ให้ปลอดจากปัญหาเสพติด

ให้ปลอดเรื่องวิปริตไร้เหตุผล

ให้ปลอดพนันอันตรายพาลพาเสียคน

ให้ปลอดสิ่งสับสนมารวนเวียน

คืออ้อมอกสถาบันอันศักดิ์สิทธิ์

คือแหล่งสร้างชีวิตสมิตย์เสถียร

คือสนามเรียนรู้ผู้หากเพียร

คือโรงเรียนสีขาวของเยาวชน

คือโรงเรียนสีขาว....ของเยาวชน

รายชื่อโรงเรียนที่ได้รับการตัวขอสอนประมีนเป็นโรงเรียนสืบฯ

ที่	สังกัด/ชื่อโรงเรียน	อำเภอ
สังกัดกรมสามัญศึกษา		
1.	โรงเรียนทุ่งสงสีโนนช้างวิทยา	เดินทางนาบาลี
2.	โรงเรียนธรรมไชยศึกษาเด่น	เดินทางนาบาลี
3.	โรงเรียนสามัคคีวิทยา	เมืองฯ
4.	โรงเรียนสวนทราย	เมืองฯ
5.	โรงเรียนนาภูล้านนาภูเมืองวิทยาลัยฯ	เมืองฯ
6.	โรงเรียนบ้านป่าต้า "สูญสูนเรดดี้วิทย์"	บ้านป่าต้า
7.	โรงเรียนห้วยยาสุจิตต์วิทยา ๒	บ้านป่าต้า
8.	โรงเรียนบ้านเมืองหน้าเยรัชราษฎร์รังสฤษดิ์	บ้านป่าต้า
9.	โรงเรียนสารขะโสมวิทยา	อู่ทอง
10.	โรงเรียนด่านช้างวิทยา	ด่านช้าง

ที่	สังกัด/ชื่อโรงเรียน	อำเภอ
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน		
1.	โรงเรียนแน่พระประลักษณ์	สองพี่น้อง
2.	โรงเรียนอนุบาลลอดขอดไม้งาม	เดินทางนาบาลี
3.	โรงเรียนบ้านผุดป่าประเสริฐวิทยา	ด่านช้าง
4.	โรงเรียนสหวิทย์พัฒนาการ	เมืองฯ
5.	โรงเรียนสหวิทย์	เมืองฯ
6.	โรงเรียนอนุบาลศุภลักษณ์	เมืองฯ
7.	โรงเรียนวิทยาศึกษา	เมืองฯ
8.	โรงเรียนเอกชนการกุศลวัดสกุลปักกิ่ง	เมืองฯ
9.	โรงเรียนรัตนศึกษา	อู่ทอง
10.	โรงเรียนรัตน์ไพศาล	อู่ทอง
11.	โรงเรียนปรีดาวิทย์	อู่ทอง
12.	โรงเรียนขอนแซฟฟอยปัตตม์อู่ทอง	อู่ทอง

วันโรงเรียนสีขาว

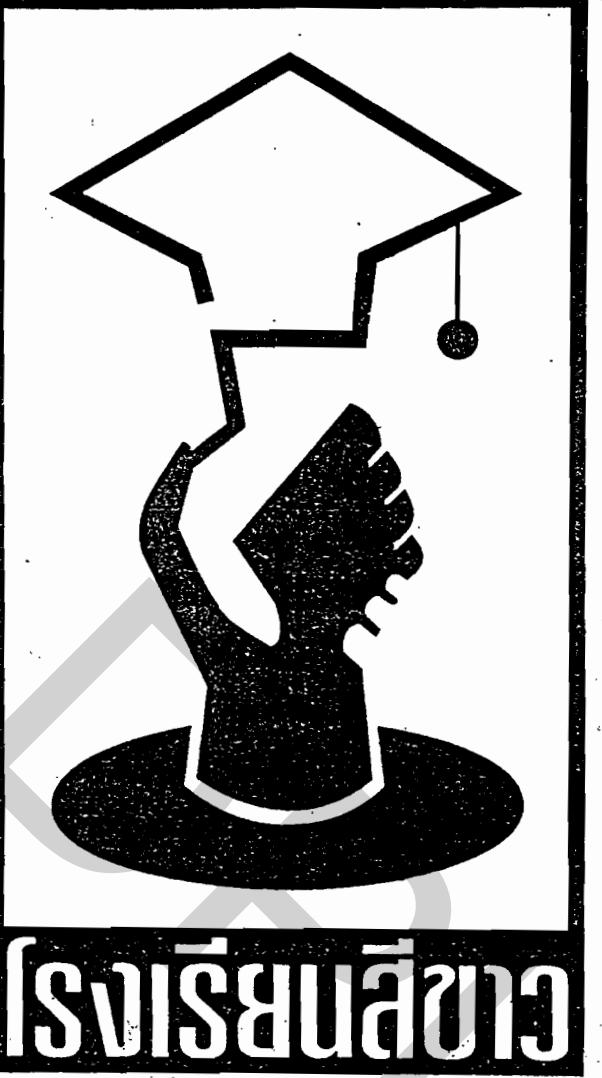
กระทรวงศึกษาธิการ

โรงเรียนสีขาว

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามคุกคามแห่งชาติ

รู้เบำแผลญี่ปุ่น ญี่ปุ่น เค้า ยาเสพติด

1000 หน้า

ฉบับ
1579

โรงเรียนสีขาว.....

เพื่อจุดหมายปลายทางสว่างไสว
เพื่อเป็นขวัญกำลังใจไม่ท้อถอย
เพื่อวันหวังวันหนึ่งซึ่งรอคอย
เพื่อชีวิตเด็กน้อยอีกร้อยพัน
จึงได้มอบน้ำใจห่วงใยรัก
จึงช่วยเหลือและพิทักษ์สมัครมั่น
จึงโอบอุ้มคุ้มครองปกป้องกัน
จึงแบ่งปันเมตตาเอื้ออาทร
สร้างศรัทธายิ่งในญี่สร้างไฟฝัน
สร้างสัมพันธ์สร้างรักสร้างศักดิ์ศรี
สร้างเสริมสิ่งอุปกรณ์สร้างความดี
สร้างภารกิจการก้าวให้جاใกล้
ปิดป้องความวุ่นวาย奥巴ymu
ปิดทางนำความทุกข์ความเหลวไหล
ปิดกันสื่อสารจากยั่วยุใจ
ปิดโอกาสพลาดไปหลงเล่นกล
ให้ปลอดจากปัญหายาเสพติด
ให้ปลอดเรื่องวิปริตไร้เหตุผล
ให้ปลอดพนันอันตรายพาลพาเสียคน
ให้ปลอดสิ่งสับสนมานวนเวียน
คืออ้อมอกสถาบันอันศักดิ์สิทธิ์
คือแหล่งสร้างชีวิตสติศิลป์เสถียร
คือสนามเรียนรู้ผู้หากเพียร
คือโรงเรียนสีขาวของเยาวชน
คือโรงเรียนสีขาว....ของเยาวชน

รายชื่อโรงเรียนที่ได้รับการติดต่อสอบถามประมูลปีบูรณากรเรียนศึกษา

ที่	สังกัด/ชื่อโรงเรียน	จำนวน
สังกัดกรมสามัญศึกษา		
1.	โรงเรียนทุ่งสงส์ไตรเชียงวิทยา	เดินทางนานนาก
2.	โรงเรียนครรภ์ไสสกีดอนเด่น	เดินทางนานนาก
3.	โรงเรียนสามัคคีเด่นวิทยา	เมืองฯ
4.	โรงเรียนสามานหสุน	เมืองฯ
5.	โรงเรียนกาฬสินธุ์ไทรโยควิทยาเด็กฯ	เมืองฯ
6.	โรงเรียนบ้านปลาน้ำ “สูงสูนารมดคุณวิทย์”	บ้านปลาน้ำ
7.	โรงเรียนหราภรณ์สุจิตต์วิทยาฯ	บ้านปลาน้ำ
8.	โรงเรียนบ้านแม่หนี้เยรัญญารามภูรังสุขยศ	บ้านปลาน้ำ
9.	โรงเรียนสารอย่างโสมวิทยา	อุท่อง
10.	โรงเรียนค่านช้างวิทยา	ค่านช้าง

ที่	สังกัด/ชื่อโรงเรียน	จำนวน
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน		
1.	โรงเรียนแน่ทระประจักษ์	สองพี่น้อง
2.	โรงเรียนอนุบาลอดอคไนจ์แวน	เดินทางนานนาก
3.	โรงเรียนปีญญาประเสริฐวิทยา	ค่านช้าง
4.	โรงเรียนสหวิทย์พัฒนาการ	เมืองฯ
5.	โรงเรียนสหวิทย์	เมืองฯ
6.	โรงเรียนอนุบาลศุภลักษณ์	เมืองฯ
7.	โรงเรียนวิทยาศึกษา	เมืองฯ
8.	โรงเรียนเอกชนการกุศลวัดสกุณปีกุน	เมืองฯ
9.	โรงเรียนรัตนศึกษา	อุท่อง
10.	โรงเรียนรัตน์ไพศาล	อุท่อง
11.	โรงเรียนปรีดาวิทย์	อุท่อง
12.	โรงเรียนยอดฟลุปันกอร์ทอง	อุท่อง

แบบตระบูรณาจุณการค่า งานครุภัณฑ์และเบญจรงค์ฯ

ชื่อสถานศึกษา ..... ๗๗๔๒๒๖๙๗..... สำนักห้อง

ที่	ผู้อำนวยการ	กิจกรรมที่ดำเนินการ	ผู้ที่ได้รับ	ปีงบประมาณปัจจุบัน
1	ปลัดมหา师权พิศ	1. ให้สัมภาษณ์รายการข่าวด้วยวิทยุ FM ช่อง ๓๑๑. 2. ติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์ด้วยเครือข่ายโทรศัพท์ภายใน 3. เยี่ยมชมสถานศึกษา ประเมินผลการดำเนินการ 4. ติดต่อสื่อสารด้วยโทรศัพท์	จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม ๑๕๖๖... คน ประชุมที่ได้รับ <ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียน ๑๕๖๖ คน ๒. บุคลากร ๑๕๖๖ คน	จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม ๑๕๖๖... คน
2	ปลัดการพัฒนา	1. ติดต่อสื่อสารด้วยโทรศัพท์ ๐๘๑ ๗๗๗ ๓๑๑ 2. ตรวจสอบเอกสารที่เสนอ - ก่อนนำออกเผยแพร่ให้กับผู้มีอำนาจ 3. ลงนามรับรองรายงานผลการดำเนินการ 4. รับทราบผลการดำเนินการของแต่ละหน่วย	จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม ๑๕๖๖... คน ประชุมที่ได้รับ <ol style="list-style-type: none"> 1. บุคลากร ๑๕๖๖ คน ๒. บุคลากร ๑๕๖๖ คน	จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม ๑๕๖๖... คน
3	ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	1. รับฟังการนำเสนอข้อมูลเชิงลึกของผู้ทรงคุณวุฒิ 2. ประชุมรับฟังความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ 3. อบรมเชิงปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการ 4. รับทราบผลการดำเนินการ	จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม ๑๕๖๖... คน ประชุมที่ได้รับ <ol style="list-style-type: none"> 1. บุคลากร ๑๕๖๖ คน ๒. บุคลากร ๑๕๖๖ คน	จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม ๑๕๖๖... คน
4	ปลัดศึกษาธิการ	1. ติดต่อสื่อสารด้วยโทรศัพท์ ๐๘๑ ๗๗๗ ๓๑๑ 2. ติดต่อสื่อสารด้วยโทรศัพท์ ๐๘๑ ๗๗๗ ๓๑๑ 3. ติดต่อสื่อสารด้วยโทรศัพท์ ๐๘๑ ๗๗๗ ๓๑๑	จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม ๑๕๖๖... คน ประชุมที่ได้รับ <ol style="list-style-type: none"> 1. บุคลากร ๑๕๖๖ คน ๒. บุคลากร ๑๕๖๖ คน	จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม ๑๕๖๖... คน

ลงชื่อ .....
(.....)
..... / ๘๖๖๑๘๖... ๒๕๔๔.

แบบรูปรายงานการดำเนินโครงการโรงเรียนสีขาว ตามหนังสือที่ สพ 0032/ว78 ลงวันที่ 16 มกราคม 2544

ชื่อสถานศึกษา... ชื่อยุบัณฑุ์... ชื่อผู้จัดการฯ..... จำนวนผู้สอนทั้งหมด

ที่	เป้าหมายโครงการ	กิจกรรมที่ดำเนินการ	ผลได้รับ	ปัญหาและอุปสรรค
1.	ปลดปล่อยศีลธรรม	1. จัดทำแบบทดสอบทักษะภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2. จัดทำแบบทดสอบทักษะภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3. 4.	1. จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ... ๗๖๖ คน 2. จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ... ๔๙๓ คน	ปัญหานักเรียนที่ได้รับ 1. นักเรียนที่ได้รับโครงการนี้เป็นจำนวนมาก 2.
2.	ปลดภาระผู้สอน	1. จัดทำแบบทดสอบทักษะภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2. จัดทำแบบทดสอบทักษะภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3. 4.	1. จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ... ๗๐๐ คน 2. จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ... ๔๘๖ คน	ปัญหานักเรียนที่ได้รับ 1. นักเรียนที่ได้รับโครงการนี้เป็นจำนวนมาก
3.	ปลดภาระครัวครัว	1. กิจกรรมการทำอาหาร เช่น กุ้งเผา ไข่เจียว ข้าวผัด 2. แนะนำเทคนิคการทำอาหาร เช่น กุ้งเผา ไข่เจียว ข้าวผัด 3. 4.	1. จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ... ๕๖๖ คน 2. จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ... ๓๔๔ คน	ปัญหานักเรียนที่ได้รับ 1. นักเรียนที่ได้รับโครงการนี้เป็นจำนวนมาก
4.	ปลดสื่อสารมวลชนฯ	1. จัดทำแบบทดสอบทักษะภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2. จัดทำแบบทดสอบทักษะภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3. 4.	1. จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ... ๑๐๐ คน 2. จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ... ๕๔๔ คน	ปัญหานักเรียนที่ได้รับ 1. นักเรียนที่ได้รับโครงการนี้เป็นจำนวนมาก 2.

(ลงชื่อ) ..... พล.อ. พล.อ. .... ผู้ชายงาน

(ลงชื่อ) ..... พล.อ. พล.อ. .... ผู้ชายงาน

.... 30/1/2544 .....

ประวัติผู้เขียน

นางสาว คงพร เทียนเสมอ

ปี 2540 สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี นิเทศศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ปี 2544 สำเร็จการศึกษาปริญญาโท นิเทศศาสตร์มหაบัณฑิต สาขานิเทศศาสตร์ธุรกิจ
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต